

5

מדינת ישראל

משרדי הממשלה

משרד

משכד ראה

יועץ מדיני

ארה"ב

10/8/88

18/8/88

תיק מס'

תיק מס'

5

מחלקה

שם תיק: היועץ המדיני לראש הממשלה - ארה"ב

מזהה פנימי: **א-5/4607**

מזהה פריט: R00035qn

כתובת: 2-111-2-4-8 תאריך הדפסה 10/08/2020

דחיפות: בהול לבוקר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	ק: 1
סוג: סודי		פתוק: 3
תאריך וזמן העבור: 10:00 - 18 באוגוסט 88	אלי רובינשטיין - מזכיר המשלה	אל:
כס' פרוק: הפסד: ביטחון	משה קוחנובסקי - יועמ"ש משהבי"ט עזריאל נבו - מזכיר צבאי לרה"מ רפאל ורדי - מטרה"מ ת"א (ביטחון - העבירו נא)	דע:
353 442	לשכת העיר	פאת:

איראן - העברה נוספת של חלק משאלות התובע המיוחד.

1. מטברקו של אלוף (מיל.) רפאל ורדי (רוש-205, מתאריך 16.8.88), עולה כי לפחות עמוד אחד מטברקו, שכלל את שאלות התובע (משה"ח: 675; משהב"ט: 594, מתאריך 26.5.88), נשמט בעת העברתו בפקסימיליה.
2. להלן מועברים פעם נוספת העמודים החסרים - 22/31 ו-23/31.
3. דברתי הבוקר עם ברוט יאנט והסברתי לו התקלה. הוא מבין שעד לקבלת חומר נוסף, לא היה באפשרותכם לדעת שחלק מהשאלות לא הגיעו ליעדן. הוא מקבל ההסבר ומחכה לתשובות בתוך זמן סביר.

הרצו סיטי.

הדס סידי
(בהעדרו של ענדד)

רובינשטיין / אלביה תאג"מ
 (אנא / אמת) / אמת
 אמת / אמת

תפוצה: שגריר, ציר

20

9/3

22/31

594

675

442

353

Did North explain to Nir during the 17 January 1986 conversation what he meant about the involvement of Nimrodi and Schwimmer making it impossible to obtain the price the Americans needed? Did North tell Nir what price the Americans needed? What was Nir's reaction to North's comments?

21

What was Nir's understanding on 18 January 1986 of why Paul Thompson provided him with Richard Secord's phone number?

21

Did Nir and Secord discuss anything other than Ghorbanifar's whereabouts during their 18 January 1986 conversation?

22

Where in London did the preparatory meeting take place?

22

Did North tell Nir what Secord's relationship was with the U.S. Government, other than presenting him as belonging to the commercial cutout?

22-23

Did North or Secord explain to Nir what Lake Resources was?

22-23

Was there any discussion of the price of the missiles during the 22 January 1986 preparatory meeting?

23

Was there any discussion of the price of the missiles during the 22 January 1986 meeting with Ghorbanifar?

23

Where in London did the meeting with Ghorbanifar take place?

24

How long did the 23 January 1986 meeting last? What problems had Ghorbanifar encountered? What else was discussed and by whom?

27

Did Nir know who Albert Hakim was? Had they ever met?

27

From whom did Nir receive the list of American participants? To whom did Nir transmit Ghorbanifar's objections?

27-28

What did Secord do while in Israel?

X

28

3/3
442

23/31

594

875

Was this the first time Nir or any other Israeli had asked North or Secord for assurance that the Americans would cover loss or damage to the Israeli plane?

37

353

What did Nir tell North and Allen about the two other channels?

38

Did Nir retain a copy of Ghorbanifar's list of spare parts? If so, will the GOI provide the IC with a copy?

38

Who transmitted the price of \$10.9 million to Nir? Did this price include the 20 radar systems and 20 mobility kits?

38

What did North and Nir say during their conversation in which they agreed to charge Iran \$15,000,000? Was anyone else present?

40-42

Did Nir have any conversations with McFarlane in preparation for the trip to Tehran?

41

Was anyone other than Rabin and North present at the 10 May 1986 meeting?

42

Did North elaborate on the Contra's financial condition or the private financial sources during the meeting with Rabin?

43

From whom did Nir receive the verbal promise of \$4,000,000 compensation? Was anyone else present?

43

Does the GOI have a copy of the written message left with Secord? If so, will the GOI provide the IC with a copy?

57

How does Nir know that North and Poindexter approved, and that Casey had knowledge after the fact, of Nir appearing as an American?

58

From whom did Nir obtain the price list? Does the GOI have a copy? If so, will the GOI provide the IC with a copy?

58

When Nir transmitted to North Ghorbanifar's claim that the spare parts should have cost \$4-5 million, exactly what did North say? Did Nir know the price Secord paid for these spare parts?

X

חרזם: 8,12651
 אל: 515/נוש/523, 715/נוש/523
 מ-: המשרד, תא: 180888, זח: 1553, דח: מ, טג: ב
 תח: @ גט: מזתים
 נד: @

בלמס/מיידוי

ח.כ. 695

ניו-יורק, וושינגטון

מאמר מערכת ב' טוימס'. לשלכם 361 ו-394

להלן הערות למאמר בתיאום עם משרד מתאם הפעולות בשטחים

1. במאמר עצמו אי דיוקים רבים:

א. אין אמת בטענה בראשית המאמר שעם הנתקות ירדן מהשטחים לא ינתנו השירותים הבסיסיים. השירותים הבסיסיים ניתנו וימשיכו להנתן ע"י המנהל האזרחי ולירדן לא היה שום קשר במעט לנושא השירותים לשטחים. על כן האמירה החוזרת בסימא שהשירותים יתמוטטו אין לה שום בסיס במציאות.

ב. הקביעה שוושינגטון יכולה למלא הואקום מקובלת עלינו. זאת אם תעביר הכספים לישראל או ל-PVO'S העובדים בשטחים בתיאום עם ישראל.

ג. הטיוע האוימי באמצעות אונר'א לשטחים מתרכז בשטחי חינוך, בריאות וגם בזה הוא חלקי. כמו כן אין זה נכון לאמר שהאוי"ם לא נותן משכורות שהרי אונר'א מעסיקה אלפי ערבים בשטחים.

ד. לגבי תוספת השכר שירדן שלמה למורים ולעובדי בריאות יש לציון שלגבי רוב רובם היא היתה שולית ומזוהר

1. The purpose of this document is to provide a comprehensive overview of the current status of the project and to identify the key challenges that must be addressed in order to ensure successful completion.

2. Objectives

The primary objective of this project is to develop a robust and scalable system that meets the needs of our customers. This involves a thorough analysis of the requirements and the design of a solution that is both efficient and cost-effective. Additionally, it is essential to ensure that the system is secure and reliable, as these are critical factors for our users.

Key challenges include the integration of legacy systems, the need for extensive testing, and the requirement for clear communication and collaboration among all stakeholders. Addressing these challenges will require a strategic approach and a commitment to transparency and accountability.

It is important to note that the success of this project depends on the active participation and support of all team members. Regular updates and communication are essential to keep everyone informed and to address any issues that may arise.

The project team is committed to delivering high-quality results and to maintaining the highest standards of professionalism. We will continue to work closely with our partners and clients to ensure that their needs are fully met.

Thank you for your attention and support. We look forward to your feedback and to the successful completion of this project.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בטכום של כ-100 דולר שירדן החלה להעביר רק לאחרונה (פירוט להלן).

2. להלן פרטים לשאלות הסנציפיות של נ"י:

א. מספר העובדים המקומיים המועסקים ע"י המנהל האזרחי הוא כ-19,000.

ב. הסכום המוצא למשכורותיהם על-ידי המנהל לא נוהגים לפרסם.

ג. הסיוע הירדני במשכורות מתחלק:

1. ירדן שלמה לכ-5,000 עובדים ביו"ש ובמזרח ירושלים משכורות בהיותם עובדי מדינה ירדניים. הסכום ששלמה היה 25 מליון דולר לשנה. מבין אלה 2,400 עובדים הם עובדי המנהל האזרחי מאז 1967. מצבם של כל 5,000 עובדים אלה יושבר מעשית מבחינה כלכלית כי מעתה הם יקבלו פנסיות שהן גבוהות ב-25 אחוז מהמשכורות שקבלו עד עתה.

2. כ-15,000 איש שהם גם עובדי המנהל האזרחי קבלו תוספת למשכורתם בסוג של כ-100 דולר. אין יש לציון שזה החל רק לאחרונה כאשר כ-10,000 איש מביניהם החלו לקבל התוספת החל מתחילת 1987 והשאר החל מתחילת 1988.

מזתיים - הסברה/מידע

7.ב.

לח

תפ: שהח,רהמ,מנכל,ממנכל,שהבט,ליאור,מזתיים,מתאם,שטחים,אביטל,
מעת,הסברה,ר/מרכז,ממד,רט,אמן

1. The first part of the document is a list of names and addresses of the members of the committee.

2. The second part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

3. The third part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

4. The fourth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

5. The fifth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

6. The sixth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

7. The seventh part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

8. The eighth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

9. The ninth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

10. The tenth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

11. The eleventh part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

12. The twelfth part of the document is a list of the names and addresses of the members of the committee.

דחופות: מילדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: שמור		כתוב: 2
תאריך וזמן חצור: 1515 18 באוג' 88		אל: ממ"ד,
כס' פרוק: הפסוד:		דע: מצפ"א
452		כאת: יועץ, וושינגטון

בעקבות צעדי חוסיין נלקחת כינוס המל"פ

1. בשיחת היכרות (קצרה מחמתוכנן בשל האירועים בפקיסטאן) עם ביל ברנס (מחליפו של דניס רוט כ - ASC שהתלווה למרפי בסיוורו האחרון) שמעתי הערכותיו על צעדי חוסיין ועמדת אש"פ לקראת כינוס המל"פ.

2. להלן נקודות מדבירי:

- א. מדיניות חוסיין: 1 חזר על הדברים אותם השמיע מרפי בשיחתו עם השגריר (ראח מברק 388 ט-15.8)
- 2. לשאלתי ביחס לעיתודי סיפר כי התשובה לשאלה דומה אותה הפנה מרפי הבהיר חוסיין כי כוונתו היתה "לזעזע" את קובעי המדיניות וחציבור בישראל ובארה"ב לפני הבחירות.
- 3. להערכת ברנס בהחלטתו ביחס לעיתודי הדרך חוסיין ע"י שיקולים ארוכי טווח ולא קצרי טווח ר"ל ההשלכות שתהינה לצעדיו על המערכת הפוליטית בישראל.

ב. לקראת כינוס המל"פ: 1 אין בידם לפי שעה מידע על אשר עתיד לקרות בכינוס באלז'יר.

- 2. ההצהרות המתפרסמות בימים האחרונים מפני נציגי הכפזים השונים התוך אש"פ בהקשר לאפשרות הקמת ממשלה גולה/זמנית משקפים את ההתרוצעות והיעדר מחשבה מגובשת ביחס להחלטה שתתקבל בכינוס יחד עם זאת מעריך על סמך המידע שבידם שההצהרות מצביעות על כך שהחלטה שיקבל אש"פ בכינוס תהיה "בכיוון הנכון". בכך, מתכוון להצהרה שתלך צעד בדרך להכרה בישראל.

2	1	1	2	3	2	23	תפוצה:
1003	1003	1003	1003	1003	1003	1003	
2	1	1	4	3	4	1	

דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	זק: 2
סוג:		כתוב: 2
תאריך וזמן העור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		
452		פאת:

(3) אם אמנם יעשה אש"פ צעד בכרוז שעליו הצביע לא ברור
 מה תהיה עמדת הממשל. סיגנלים שיצביעו על גישה
 קונטרוקטיבית תחייבנה את הממשל להיערך בהתאם.

שטיין

תפוצה:

דתיפות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	ק"י: 2
סוג: ש מ ר ר		כתוב: 4
תאריך וזמן מעור: 18.8.88 - 18:30		אל: מט"ד, מזתי"ם
כס' פברוק: המסרד:		דע:
462		פאת: אלי אבידן, רושינגטון

משיחה עם דויד נויטון ונוליאס ג'ורדן

א ש פ

1. הרושם הכללי הוא שאש"פ, או לפחות ערפאת וחוגר נערכים לקראת הצהרה כלשהי שיהיה לה אפקט בזירה הבינ"ל, אך לא עד כדי "מהפכה" באשר לעמדה כלפי ישראל. האפשרות הזו, אף שכרוכה עדיין באי-ודאות ובקשיים פנימיים, מתחזקת לנוכח דברי אבו-אייאד והשפה "הרכה" יחסית של חבש וחורואתמה.

2. השאלה שמטרידה את אנשי שיחי היא על ה"מה". הם רואים שלוש דמות אפשריות של הצהרות שתבטא את השינויים המתחוללים בשטחים ובעקבות מהלכי חוסיין:

(א) הקמת ממשלה גולה, זוהי האפשרות שיחסית גורמת פחות קשיים בתוך אש"פ, לאחר שחבש וחורואתמה נוטים לתמוך וכנראה שגם סוריה תסכים עמה. מטרתה תהיה להשיג הכרה בינ"ל - ארצות העולם השלישי, מזרח אירופה ואפשר גם מספר אירופאיות ולהכביד בעזרה משמעותית על ישראל.

(ב) הקמת ממשלה זמנית בשטחים, זהו צעד שיש כבר עמו יותר תוכן ויהיה בכך מימוש האחדות וקשר הגורל בין תושבי השטחים והפזורה הפלס'. ע"פ אנשי שיחי קיימת בשטחים ציפיה גדולה למהלך שיעניק סמכויות פוליציות למנהיגי האינתיפדה בשטחים ללא פגיעה בבלעדיות של הנהגת אש"פ.

(ג) הכרזה על מדינה פלס' בגדמ"ע ע"פ המסמכים השונים המוזכרים, ובראש דבראשונה זה של באסט אבו שריף. הנ"ל בדעה שזהו מהלך חז מדי באשר לחילוקי הדעות סביבו. בכל שלוש המצבים הנ"ל עשויה להיות התייחסות לישראל כזו או אחרת באמצעות ועידה בינ"ל.

2	1	1	2	1	3	2
2	1	1	4	3	4	1
תפוצה:	2	1	2	1	3	2
2	1	1	4	3	4	1

דחיפות: מידדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
חוג: שמר		פתוך: 4
תאריך וזמן תגור:		אל:
כס' פרוק: הפסד:		דצ:
462		פאת:

3. הטימנים מראים שהכיוון מצביע על הליכה לקראת קונצרט פנימי ולא ל"שבירת כלים", דהיינו פילוג. ערפאת מחלק את מאמציו בין הזירה הפנימית באש"פ לבין מגעים אינטנסיביים עם מדינות ערב. תמיכת מדינות ערב חסרונה לו מאי פעם. זו כנראה מובטחת לו ממצרים ירדן (מרצון או מאונס) ועיראק. הסברה היא שטוריה אינה מטרידה אותו במיוחד שכן מעמדה הפנימי באש"פ אינו מהחזקים, גם עם הפלגים עושי דברה משמיעים ועוד ישמיעו את קולם. יש לה דילמה. מחד היא לא תרצה להופיע כמצב של התנגדות למימוש האופציה של היות אש"פ "נציג בלעדיו ויחיד" וכו', דבר שיציגה כפוגעת בעניין הפלס' עצמו. מאידך היא גם אינה יכולה להרשות מצב שאש"פ יקח על עצמו להכנס למו"מ עם ישראל ולו "על הנדיו". אלו הן תחזיות בלבד, אך הפעם בניגוד לעבר לערפאת יש מרחב תמרון רב יותר יחסית וישנה תחושה שצריך לעשות משהו. השוט הגדול המונח עלינו הוא זה שבידי תושבי השטחים אי דכלתו לעמוד באתגר ובעיפיות יכולה להיות CASTFULL עבודה מצד "קהל בוחריו" שהוא החשוב לו ביותר ועלול להיות המפסיד הגדול לו אש"פ יחמיץ את הרגע.

ל ב כ ו י

4. האמריקאים רואים באי כינוס הפרלמנט הלבנוני מחוסר קוורום מטבע בעלת שתי פנים SET BACK לסוריה והצבת אתגר (נוצרי) לה. מכל מקום הכדור חזר למגרשה והוא חייבת להחליט, עדיין לא בלחץ זמן, מה לעשות בו. לאמריקאים היה ידוע מכבר שהסורים משתעשעים ברעיון של הצבת מועמדות פרנג'יה, מרפי אמר בדמשק לח'דאס, ש"זה לא רעיון טוב" שכן הוא יהיה נשיא שירבה פילוגים בשעה שלבנון זקוקה לאישיות מאחדת שתוליך לרפורמות פוליטיות. התשובה המסורתית שקיבל היא שפרנג'יה עצמאי במהלכו (כמועמד) ושוריה לא תתערב בתהליך הבחירות עצמו. הסורים לא

תפוצה:

דחיות: מ י ד י	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג: ש מ ר		כתוב: 4
תאריך וזמן העבר:		אל:
כס' פרוק: הפסד:		דע:
462		כאת:

רק שלא חוששים קלפיהם בפני האמריקאים אלא שאף לא מנהלים כללי משחק הוגנים כלפיהם. לאנשי שיחי אין מושג, כך לפחות טעננו, מה מתרוצץ בראש של הסורים באשר לפרנג'יה, האט זהו מהלך טקטי או שהלה הוא מועמד היחיד בבחירות. הם נוטים לאפשרות הראשונה. פרנג'יה, אגב קשה לדעת האם הוא מתייחס ברצינות למועמדותו, על פי הלך מחשבה זה הוא אמצעי במערכת הלחצים שבדעת הסורים להפעיל על המגזר הנוצרי בבחינת "הפגזת ריכוך", הכוללת גם הפגזה פיזית (במינון קל יחסית שכבר קרה) ושאר מעשי הצקה השמורים אצל הסורים - מכוניות תופת בבחירות המזרחית ועוד. מטרתו של שלב הכנת הקרקע הוא לרכך את הנוצרים ע"מ להגיע למועמד של פשרה שאנשי שיחי לא יודעים זהותו. ניוטון וג'ורדן מבססים תרחיש זה בשני מכלולים:

(א) הנוצרים לא מסוגלים להעמיד מועמד חזק שכן אישיות כזו אינה קיימת וגם הנסיבות השתנו מאז הבחירות ב-82.

(ב) הסורים ע"פ הנסיון פחות רפחות להוטים להשקיע כסף רוס סורי בלבנון. גם אצל קרו דברים מאז התקופה הנ"ל. הסורים, כאמור, לפי שעה אינם בלחץ זמן שכן נותר להם מרווח של חודש עד ל-23.9, ככר ברור שהפרלמנט לא יכונס שנית לפני ה-23.8 בשל החג השיעי. בתקופת ביניים זו הם יתמידו עם פרנג'יה. ההנחה היא שהם עשויים לשנות את הטקטיה שלהם בעשרת הימים האחרונים.

5. אנשי שיחי בדעה שהסורים יסכלו שני מצבים בלתי נסבילים מבחינתם:

(א) הארכת תקופת נשיאותו של אמין.

(ב) אי קיום בחירות.

המצב השני מזמין הקמת ממשלת מעבר נוצרית שתהיה בבחינת עושה דברם של אמין והכח"ל.

תפוצה:

דחיות: מ ד ל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג: ש מ ר		כתוב: 4
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
462		

ברור להט שממשלת מעבר כזו לא תתקבל על דעת הגוש המוסלמי לפלגיו, העשוי להגיד בהקמת ממשלה מצידו. מכאן ועד למצב של חלוקת לבנון זה-סקטור הדרך קצרה ביותר.

6. מיטל עון נתון במצב לא קל. הוא אמנם לוטש עיניו לביעדה והיה רוצה להגיע למצב שבו תוצג מועמדותו אך האמריקאים אינם מאמינים שירחיק לכת ע"מ לממש זאת. אי יכולתו של הצבא להבטיח מעבר חופשי לצירי הפרלמנט להצבעה נושמה לחובתו ומהירות פגיעה אישית ביוקרנו. מאידך, בלתי מתקבל על דעתם של ניוטון וג'ורדן שהוא ינסה להפעיל את הצבא:

(א) שלא באישור הנשיא ובניגוד לדעתו, רק ע"פ הוראה של שר הפנים אלראסי.

(ב) מהלך כזה עשוי להביא להתפוררות הצבא, החלק הנוצרי יסרב למלא אחר הפקודות. חלקם עשוי לערוק לכח"ל ויתרט לנצל ההזדמנות ללכת הביתה.

אלי אביון

א.א.

תפוצה:

דתימטו	מחלקת הקשר ניו-יורק	דף: 2
סוגו	סופס מברק	כתוב: 4
תאריך וזמן תשלום		אל:
כס' סכומי		דע:
תקשורו 0 0453 011 54		פאת:

- 6. ביקש שלפני שיפעלו בבוקר - אעביר לו "עמדת ירושלים המוסמכת" ואז ינסו לפעול בחיאום איתנו.
- 7. נשיא מועבי"ט מצפה לתגובות החברות מחו' (יום ר' 19.8) בבוקר, ויקרא להתייעצות רשמית אחה"צ.
- 8. הכריקונא בהול, חוזר כהול, עמדתכם או טלפנו.

נאו"ם

תפוצה:

0 0452
e11 54

3/4

The President of the Security Council presents his compliments to the members of the Council and has the honour to transmit herewith, for their consideration, a copy of a
..... draft statement by the President of the Security Council concerning the situation in the occupied Arab territories.

18 August 1988

+

Draft Statement by the President of the Security Council

4/4 1/2158

The members of the Security Council are gravely concerned and alarmed by the continued deterioration of the situation in the Palestinian territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, especially the current grave and serious situation of closing-off areas, imposing curfews, and the increasing number of Palestinians beaten, injured and killed by the Israeli forces of occupation.

The members of the Security Council are profoundly concerned by the insistence of Israel, the occupying power, to continue its policy of deporting Palestinian civilians in defiance of Security Council resolutions and the Fourth Geneva Convention, as demonstrated on 17 August 1988 by its expulsion of four Palestinian civilians and its decision to expell 25 more. The members request Israel to immediately desist from deporting any Palestinian civilians and to immediately ensure the safe return of those already deported.

The members of the Security Council consider that the current regrettable policies and practices of Israel, the occupying power, against the Palestinian people in the occupied territories have grave consequences for the endeavours to achieve a comprehensive, just and lasting peace in the Middle East. They therefore strongly deplore those policies and practices of Israel.

They reaffirm that the Geneva Convention Relative to the Protection of Civilian Persons in Time of War, of 12 August 1949, is applicable to the Palestinian and other Arab territories occupied by Israel since 1967, including Jerusalem, and request the high contracting parties to ensure respect for the Convention.

e/1 54 0 0453 4/4

Recalling Security Council resolutions 605,607 and 608, the members of the Security Council decide to keep the situation in the occupied Palestinian territories, including Jerusalem, under review and request the Secretary-General to report periodically on the current situation.

+ + +

המשלחת הקבועה של ישראל לאומות המאוחדות
PERMANENT MISSION OF ISRAEL TO THE UNITED NATIONS

0 0452

2/2

800 SECOND AVENUE
NEW YORK, N.Y. 10017
(212) 351-5200

- 5. ריד אמר שבפרק הזמן שנותר עד לעצרת, עלולה הקבוצה הערבית להעלות נושא הופעתו ב"ויכוח הכללי". ג'ונסון הוסיף שבמצב המשפטי המקובל כיום - אין אש"פ יכול להשתתף ב"ויכוח הכללי". ארגון-משקיף יכול להתבטא רק בנושא הנוגע לו ישירות. יכול לכן להתבטא בדיון על פלסטיין או מז"ח - אך לא ב"ויכוח הכללי", אלא אם העצרת, ברוב פשוט, תחליט אחרת. עם זאת ברור לכל שאם תתקבל החלטה כזו בעצרת - יפרץ הסכר וחולנה בוודאי להתבטא גם מדינות-משקיפות כגון קוריאה, המפעילה לחצים רבים בכיוון זה.
- ארה"ב פעילה כדי למנוע פריצת סכר זאת לגבי קוריאה בידיעה שהזכר יפתח פתח גם לאש"פ. אין זה כמובן מענייננו - אל גם לא מענייננו של האו"ם.
- 6. ריד וג'ונסון הוסיפו כי לגבי עצרת פר"נ המיוחדת היה המצב שונה, כיוון שנושא העצרת היה כזה הנוגע גם לאש"פ - והנשיא התיר להם לדבר בצינינו שהדבר "אינו משמש תקדים".
- 7. ריד שאל האט קבענו עמדה לגבי הבחירות לנשיא העצרת - ארגנטינה או ברבדוס. ביין השיב כי אנו עוד מקווים שיגיעו להסכם ביניהם. ברור לנו משקלו של קפוטו מצד אחד ושל עקרון הרוטציה, המדינות הקטנות ואישיות השגרירה כארו מצד שני. לא החלטנו ולא התחייבנו.
- ריד הביע דעתו כי עקרון הרוטציה עדיף וחשוב. אט חשלל זכות הקריבייט לייצוג הפעם, עלול הדבר להיות תקדים לעתיד, ונראה לו חשוב לעמוד על העקרון - ובוודאי למדינות קטנות.
- 8. כתב התאמנה. ביין העלה הנושא ופירט. אמר שאין לנו התנגדות להמשיך בחרגיל עד סוף כל הדורות. מנייתנו אלה עולות מדי שנה. אך נראה שאין זה לכבוד האו"ם, ברה"מ וגם אינו מקדם העניין הערבי. ידוע לנו שגם בקרב הקבוצה הערבית יש המחנגדים, אך אינם יודעים כיצד להיחלץ מהשיגרה. המפתח הוא בידי ברה"מ והאו"ם.
- ריד הגיב כי ישוחח עם וסילי ספרנצ'וק - סגן המזכ"ל הסובייטי לענייני מועבי"ט - (הפקיד הבכיר ביותר הסובייטי באו"ם) וכן עם אחרים. מסכים שיש לעשות מאמץ להשפיע על הסובייטים.
- הציע שאשוחח עם וורנר וולטרס - שג'אה"ב, המיוודד עם פטרובסקי הסובייטי.
- 9. ביין העלה נושא מחלקת ההסברה של האו"ם (DPI) ואפשרות הכנסת עובד ישראלי בכיר לשם (גדעון רמז?). ריד אמר שעומד על המשמר, וכי עדיין תהליך הארגון מחדש של המחלקה נמשך. הוא ישוחח עם מנהלת ה-DPI, הקנדיית פקט סובייטי מיד עם חזרתה בתחילת ספטמבר - והציע שנחזור אליו שוב אז לדיון בנושא.

נאו"ם ,

 אישורי

תאריך: 18.8.1988

שם השולח: ד. מחני

דחיפות: דאטע	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	זר:
סוג: א"ב		פתוך:
תאריך וזמן חבול:	יבואים 371 הורדיס - גרנד כוחה זשי העד-חוא!	אל:
כס' פברוק: הפסרד:		דע:
457		פאת: קסי וועטאון

לפני טעקס שנתקבס להעביר אטיז

RCA AUG 18 1709
MEMISRAEL WSH
MR. HARRY ZVI HURWITZ
ADVISOR TO PRIME MINISTER YITZHAK SHAMIR
WASHINGTON, D. C.
TELEX: 440382

DEAR ZVI,

A CLOSE FRIEND OF MINE, WESLEY WHITE, IS A DEMOCRATIC CANDIDATE FOR U. S. CONGRESS FROM MIAMI. HE HAS A STRONG, UNWAVERING POSITION ON BEHALF OF ISRAEL AND SOVIET JEWRY. WES WHITE HAS BEEN IN THE FOREFRONT OF AID TO EDUCATION AND SUPPORT FOR CHILD CARE. HE HAS TAKEN A POSITION OF ENACTING LEGISLATION THAT WOULD MAKE IT A FEDERAL OFFENSE TO DESECRATE HOUSES OF WORSHIP.

I WOULD GREATLY APPRECIATE IT IF YOU WOULD ARRANGE FOR WES WHITE TO PAY HIS RESPECTS ON A FORTHCOMING TRIP TO PRIME MINISTER SHAMIR AND FOREIGN MINISTER PERES.

YOUR PROMPT RESPONSE TO THIS REQUEST WOULD BE GREATLY APPRECIATED.

REGARDS,

RICHARD SIEGEL
TELEX: 264830 ORION UR (MIAMI, FLORIDA)

ר' ז'י / וועטאון

תפוצה:

חוזם: 8/13144

אל: 534/ש

מ-: המשרד, תא: 180888, חז: 2250, דח: מ, ט: ג, ב: 7

תח: @ גט: משרדים

נד: @

בלמט/מיוזי

לשכת השגריר.

אנא העבירו המצ'ב למזכיר המזינה שולץ מרהמ' שמיר.

SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
STATE DEPARTMENT
WASHINGTON, D.C.

WE JOIN YOU AND YOUR COLLEAGUES AT THE STATE DEPARTMENT
AND ALL THE AMERICAN PEOPLE IN MOURNING THE TRAGIC LOSS
OF YOUR AMBASSADOR TO PAKISTAN ARNOLD RAPHEL. PLEASE
CONVEY OUR HEARTFELT CONDOLENCES TO HIS BEREAVED
FAMILY.

YITZHAK SHAMIR

עד כאן

לשכת מנכ"ל רהמ'.

אס

רע

תם: שהח, רהמ, מנכ"ל, ממנכ"ל, בירן, מצמא

1. Introduction
2. Methodology
3. Results and Discussion
4. Conclusion

The purpose of this study is to investigate the effects of the proposed system on the performance of the system. The results show that the proposed system significantly improves the performance of the system.

Figure 1 shows the results of the proposed system. The results show that the proposed system significantly improves the performance of the system.

The proposed system is designed to improve the performance of the system. The results show that the proposed system significantly improves the performance of the system.

Conclusion

The proposed system is designed to improve the performance of the system. The results show that the proposed system significantly improves the performance of the system.

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 17	קף: 1
סוג: שמר		כתובת:
תאריך וזמן חניון: 18.8.88 - 17:15	ממ"ד, מצפ"א, אירופה 3	אל:
כס' פרוק: חפ"ד:		דע:
461	היועץ, וושינגטון	פאת:

ארה"ב-בריה"מ : נושאים איזורים

1. בפגישת היכרות עם פיטר רודמן (MSC) סיפר כי יצטרף לארמקוסט שלבקר במוסקבה (1-2.9).
2. במהלך הביקור יוועד עם וורנוצוב לשיחות במכלול הנושאים הרגיונליים.
3. בעקבות שיחות מרפי-פוליאקוב אינו צופה ששיחות ארמקוסט-וורנוצוב יביאו עמן חידושים כלשהם.
4. אפגש עמו בשובר.

שטייטל

סיימ 2 ההג 3 ג'אן 2 ג'אן 1 אייר 1 ביי 1 ג'אן 2 ג'אן 1 ג'אן 4

תפוצה:

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 28	קד: 1
סוג: ש מ ר ר		כתוב: _____
תאריך וזמן העבור: 18:00 - 18.8.88		אל: ממ"ד, מצפ"א
פס' פרוק: הפסוד:		דע:
460		פאת: היועץ, וושינגטון

אש"פ - לקראת כינוס המל"פ

1. בפגישת היכרות עם נד דוקר (סגנו של מרפי) התייחס, בין היתר, לכינוס הקרוב של המל"פ.
2. להלן נקודות מדבריו:
 - (א) ההצהרות האחרונות מפי אנשי אש"פ, בזכות הקמת ממשלה זמנית/גולה, מצביעות על התגבשות קונצנזוס ביחס להחלטה שתקבל המל"פ.
 - (ב) החלטה מעין זו לא תביא לשינוי בעמדת ארה"ב, אלא אם כן ימלא אש"פ אחר התנאים שהציבה ארה"ב. בשלב זה אינו מעריך שהדבר יקרה.
 - (ג) לפי שעה לא ברור מה תהיה עמדת הקהילה במקרה של הכרזה על הקמת ממשלה גולה. לשאלתי באט גיששו אצל האירופאיות ביחס להלך-הרוח, השיב בשלילה.

ש ט י י ג

1
 2
 3
 4
 5
 6
 7
 8
 9
 10
 11
 12
 13
 14
 15
 16
 17
 18
 19
 20
 21
 22
 23
 24
 25
 26
 27
 28
 29
 30
 31
 32
 33
 34
 35
 36
 37
 38
 39
 40
 41
 42
 43
 44
 45
 46
 47
 48
 49
 50

תפוצה:

Dukakis's Foreign Policy Adviser

Madeleine Korbelt Albright

By ELAINE SCIOLINO

Special to The New York Times

WASHINGTON — Madeleine Albright, the Georgetown University professor who is Michael S. Dukakis's foreign policy adviser, divides up the class and has the students play roles of Government officials dealing with such issues as aid to Nicaraguan rebels or the re-ratification of the Panama Canal treaties.

Woman
in the
News

Then she does one other thing: "I always made it a point to have women in roles the men were doing."

The 51-year-old Ms. Albright is occupying a high-profile job that has long been a male preserve.

She is not a paid staff member of the Dukakis team, but she accompanied Mr. Dukakis to the Democratic National Convention in Atlanta last week and is now working full time as the senior foreign policy adviser.

"Michael Dukakis has stated he likes to have women in a variety of foreign policy roles," she said. "What makes it wonderful working for Michael Dukakis is that he feels very comfortable getting his information from women and men."

Library of Papers

In the 17 months since she began working for Mr. Dukakis as a volunteer, Ms. Albright has created a library of position papers and a meeting place for foreign policy experts in her home, where she keeps a facsimile machine and a secretary to handle the stream of telephone calls and visits from academics, theoreticians and politicians.

One of her chief assets for the Dukakis campaign has been her ability to collect contacts and to know where the right answers can be found, a hedge against the day Mr. Dukakis, as President or candidate, might need them at short notice.

'A Lot of Opportunities'

"I think there is a tendency to write about the fact that women entertain and men hold meetings," she said. "I think that is a mistake. I am a woman who has had a lot of opportunities. I've worked very hard to get my credentials together and I have the feeling I am able at this stage to make a contribution."

Madeleine Jana Korbelt Albright was born May 15, 1937, in Prague, the daughter of a Czechoslovak diplomat who received political asylum in the United States after the Communist takeover in his country. Her father, Josef Korbelt, was Ambassador to Yugoslavia from 1945 to 1948. After coming to this country he was a professor of international relations at the University of Denver.

Ms. Albright has three daughters, including a pair of 27-year-old twins, Alice Albright Bowes and Anne Albright, and Katie Albright, 21. In 1982 she was divorced from Joseph P. Albright, a journalist.

Her academic background includes study of the Soviet Union and Eastern Europe. Ms. Albright received a doctorate from Columbia University in 1976 and was a scholarship student at Wellesley College, from which she graduated in 1959 with honors and a degree in political science.

Ms. Albright speaks Czech, French, Polish and Russian that she said "is getting rusty." At Columbia, Ms. Albright's adviser was Zbigniew Brzezinski, who later hired her as a legis-

lative liaison when he was appointed President Carter's national security adviser.

Her political career began in 1972, when she raised money for former Senator Edmund S. Muskie, who is a family friend. He appointed her his chief legislative assistant in 1976, before she joined the National Security Council staff.

Tape-Recorded Conversations

As an adviser to Walter F. Mondale, the Presidential candidate of the Democratic Party in 1984, and his running mate, Geraldine A. Ferraro, she got to know Susan Estrich, Mr. Dukakis's current campaign manager, as well as John Sasso, Ms. Estrich's predecessor who resigned last year.

"We hit it off right away," Ms. Ferraro recalled. "We tape recorded our conversations, and I used to take the tapes with me and listen to them in the bathtub."

In February 1987, Mr. Sasso asked Ms. Albright if she was interested in working for Mr. Dukakis. She accepted on the spot.

"I liked him," she said of Mr. Dukakis. "I had known about him, but I didn't know if he would get nominated. He just struck me as somebody who had a sense of what government was, of what public service was."

It was an ideal partnership, from her view. "I really enjoy foreign policy," she said. "The idea that I would be able to help somebody become President of the United States by working in an area I like was perfect."

Think Tanks and Academia

Ms. Albright described her role in the campaign as giving Mr. Dukakis "access to as many people from as wide a spectrum as possible on the foreign policy issues."

"I have a lot of contacts of my own, and a lot of people, once they read my name in the paper, started sending me their papers," she said. "There's a whole network of people in think

tanks and academia who like to give their ideas to Presidential candidates."

"I see my role as really somebody in a position to bring people and information to Michael Dukakis," she said.

Asked what she would tell Mr. Dukakis on, say, Vietnam's recent announcement that it was pulling 50,000 troops from Cambodia, she replied: "I'd ferret out the experts, talk to the people on the Hill, academics, and I'd give some opinion of my own but not necessarily."

"The most important thing is not that he has my views but that he has information and I serve as the honest broker and a good conduit to make sure he has what he needs," she said.

No Personal Agenda

It is that instinct for knowing where the right people can be found that has led some of Ms. Albright's associates to describe her as a tactician and synthesist, but not an architect of global strategies.

She is not, associates say, playing Henry A. Kissinger to Mr. Dukakis.

"She doesn't have a personal agenda that she's trying to cram down the nation's throat," said Robert E. Hunter, who also served on the National Security Council under President Carter.

Stuart Eizenstat, President Carter's domestic policy adviser and an occasional consultant to the Dukakis campaign, said Ms. Albright "seems to have developed a relationship with Dukakis in which she is able to impart to people outside the campaign a clear sense of the limits, what he will take and what he won't take."

'Day for Good Judgment'

But Ms. Estrich rejected the notion that Ms. Albright simply rounds up other's ideas. "It was Madeleine I was lucky enough to find when the Iranian airliner was shot down," Ms. Estrich said. "She and I talked and she talked to the Governor, helped prepare the statement. That wasn't a day when you could reach out to 25 people. It was a day for good judgment."

Ms. Albright vigorously defends Mr. Dukakis's policies, although, like him, she tends to be short on specifics. On nuclear deterrence, for example, she says: "He has said he is for nuclear deterrence. But what he thinks is we have enough nuclear weapons and at this stage we ought to be focusing on the strength of our conventional capacity."

Does she see herself as Mr. Dukakis' Kissinger? "No, I don't. I see myself as somebody who was asked 17 months ago to help a very intelligent man in his campaign to become President."

She is reluctant to answer the question that is asked more and more: Does she see herself in an important decision-making job in a Dukakis Administration, such as national security adviser?

"I can't see myself as anything," she said. "I really have not thought about it. I work hard every day and I have great pleasure enjoying what I do."

Pamela Harriman

On Foreign Policy, the Democrats Are Back on Track

Some of the cheering you heard coming from Atlanta last week was the noise of Democrats agreeing with each other about America's role in the world. To partisan ears it was the sweet music of restored consensus made by a party rediscovering its common convictions.

"I am an internationalist" is the way Michael Dukakis defines himself in frequent speeches. The label that Wilson, Roosevelt, Truman and Kennedy also wore now fits their followers again.

For a time, in reaction to the long agony of Vietnam, Democrats divided over foreign policy goals and means. The split gave comfort to our enemies and left a demagogue's smear—Blame-America-Firsters—on our image.

The Atlanta convention marked the end of incoherence, both in the policy commitments the party made and in those it discarded. Gov. Dukakis proclaims a sophisticated, affirmative agenda for defense—the maintenance of strategic nuclear balance and conventional modernization in a framework of expanded arms control negotiations; he and other Democrats have moved beyond the idea of a nuclear freeze and

rejected the deceptive allure of a no-first-use pledge.

They have seen beyond the good guys/bad guys conspiracy theories of East-West confrontation to the wider security challenges inherent in regional conflicts and global economic imbalances. And they have pledged to replace the go-it-alone posturing of the last eight years with the hard work of peacetime cooperation among sovereign nations. What the platform's phrases—"we can neither police the world nor retreat from it"—mean is that Democrats see America's future neither in hegemony nor in isolation but in a "marathon" undertaking to build a safer, freer, more generous world.

Platform declarations and convention speeches are too long for a bumper sticker and too short for an all-encompassing global strategy. Still, taken together with the recent years of sober thinking and legislating by congressional Democrats on foreign affairs, the Atlanta outcome signals a return to the historical Democratic mix of idealism and pragmatism in foreign and domestic affairs, a party back on its vital center.

Progress has been evolutionary. The coalition for which Gov. Dukakis speaks has many archi-

facts. On human rights standards and their application in South Africa, Eleanor Roosevelt, Jimmy Carter and Jesse Jackson can all be counted as contributing authors. On defense policy—especially the emphasis on upgrading conventional readiness and mobility—Sam Nunn, Les Aspin and Patricia Schroeder educated their colleagues and the party.

John Glenn's influence is reflected in Dukakis' insistence on renewing the drive against nuclear proliferation. Lee Hamilton's long-accumulated expertise informs party thinking about relations with Europeans and Middle Easterners. Steve Solarz has helped define the criteria for constructive, even forceful, engagement in regional conflicts where U.S. interests are at risk. Bill Bradley's perception of Third World debt as a clear and present danger to U.S. prosperity and security has transformed a peripheral concern into a policy priority.

The broad strategy proceeds from the idea, as Rep. Hamilton wrote recently, that "the U. S. has a strong and beneficial role to play in the world . . . a capacity to influence the outcome of events that no other country can match." Seeing our nation as neither powerless nor omnipotent

and our world as full of diverse dangers and opportunities, Democrats are reuniting around the hopeful and activist internationalist impulses that made Americans the creators and the leaders of the decisive postwar alliances.

Our unity is not total. Democrats treasure diversity. Several respected party figures dissent from the majority view on the Nicaraguan conflict, even as they applaud Speaker Jim Wright's activism as an intermediary. Dick Gephardt and Sam Gibbons differ on key trade issues. Chuck Robb and Ron Dellums would hardly write the same defense budget.

But the post-Vietnam ideological rift has been healed, and the result is that President Dukakis next January will have the political support at home to test Secretary Gorbachev actively on a range of open questions in arms control and global cooperation. It will not take him, as it did President Reagan, five years to climb down from confrontation. He will have eight to pull America back to the forefront of international competition and cooperation.

The writer is chairman of Democrats for the '80s.

(הודעה - מ/ה) ל"ה

LETTER FROM SECRETARY SHULTZ TO PRIME MINISTER SHAMIR

Dear Yitzhak:

O'Bie and I appreciate your kind message of concern following the attack in Bolivia. The bomb did little damage and injured no one.

This incident surely underscores what you and I have worked for: peace, freedom, and a world free from terrorism. Those who launched this attack know that we are winning and they don't like it. The many expressions of support that have come in demonstrate that people all around the world share these ideals and remain steadfast with us in our effort.

O'Bie and I were touched by your message and thank you and Shulamit for thinking of us.

Sincerely,

George P. Shultz

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

CHICAGO, ILLINOIS

TO THE PRESIDENT OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO
FROM THE FACULTY OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

Resolved, That the Faculty of the University of Chicago
do hereby express its deep regret and sympathy for the
tragic death of the late President of the University,
and do hereby commend his soul to the merciful arms
of the Father, who is the author of all life and
the Father of all mercies.

Witness my hand and the seal of the University
this 15th day of May, 1918.

Very truly,
Yours,
The Faculty

CHICAGO, ILLINOIS

[Faint, illegible handwritten text, possibly a signature or list of names]

EMBASSY OF THE
UNITED STATES OF AMERICA
Tel Aviv, Israel

August 17, 1988

Dear Mr. Prime Minister:

Secretary Shultz has asked me to forward
the enclosed message to you.

With warm personal regards,

Sincerely,

A handwritten signature in black ink, appearing to read "Thomas R. Pickering", written in a cursive style. The signature is positioned above the printed name and title.

Thomas R. Pickering
Ambassador

Enclosure: A/S

His Excellency
Yitzhak Shamir
Prime Minister of the State
of Israel
Jerusalem

דחיפות: מילדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 16	דף: 1
סוג: כלט"ס		כתוב: 7
תאריך וזמן תעבור: 17 אוג' 1988 14:30		אל: מצפ"א
פס' פרוק: המסלול: 423		דע: שזיר, ווינגטון
		כאת: קונגרס

הסנטור דן קוויל - מועמד רפובליקני לסגן נשיא.

POLITICS IN AMERICA - להלן מתור המתדורח האחרונה של -
ALMANAC OF AMERICAN POLITICS.

קוויל הינו בין המובילים בקידום היחסים האטרטגיים בין ישראל וארה"ב
ובמיוחד בהקשר לטילי חץ ופפאיי.
(בהקשר זה ותיקונו, 50 מיליון דולר למו"פ משותף, ביקר בארץ לאחרונה ב 87).
קורד מעורב למדי בנושא סיוע חוץ, ככלל לא מתנגד לעסקות נשק עם מדינות ערב.

הוא צעיר (41) ונאה (מאוד) וחוקה היא בודאי שיסייע לבוש לפתור את בעיית תדמיתו
בקרוב נשים וצעירים, ומוצאו מאינדיאנה יתרום לקולות במערב החיכוך.

פירוט בנפרד.

טלמה (הצ)
טובה הרצל.

ממ 2
ממ 3
ממ 2
ממ 2
ממ 1
ממ 1
ממ 2
ממ 2

תפוצה: 27.

THE ALMANAC OF AMERICAN POLITICS 1988

POLITICS IN AMERICA

Indiana - Junior Senator

Dan Quayle (R)

Of Huntington — Elected 1980

Born: Feb. 4, 1947, Indianapolis, Ind.

Education: DePauw U., B.A. 1969; Indiana U., J.D. 1974.

Military Career: Ind. National Guard, 1969-75.

Occupation: Lawyer; newspaper publisher.

Family: Wife, Marilyn Tucker; three children.

Religion: Presbyterian.

Political Career: U.S. House, 1977-81.

Capitol Office: 524 Hart Bldg. 20510; 224-5623.

In Washington: Quayle's reputation has come a long way since he joined the Senate in 1981 at age 33. Dismissed then by many as a blow-dried pretty boy with two unremarkable House terms under his belt, Quayle today is seen as a diligent senator willing to work on complicated defense issues and interested in reforming Senate procedures to make the chamber function more efficiently.

On the Armed Services Committee, Quayle has concentrated on holding down defense costs by improving the way the Pentagon buys things. He was head of an Armed Services task force in 1984 that investigated Defense Department procurement and recommended a number of legislative proposals to encourage competition and small-business participation in defense contracts.

At the outset of the 99th Congress, Quayle's procurement task force was made into a full-fledged Defense Acquisition Policy Subcommittee, and it spent a busy two years trying to address mounting concerns over waste and fraud at the Pentagon. In many cases, Quayle and Michigan's Carl Levin, the subcommittee's ranking Democrat, found themselves allied against members who sought stronger measures to reform Pentagon procurement procedures.

Some Pentagon critics sought a strict rule discouraging Defense Department procurement officials from accepting jobs with weapons contractors. But Quayle and Levin said such a rule would discourage experienced private-sector defense executives from accepting high-level Pentagon appointments. "We already have enough problems getting good people to sign up," Quayle said.

In the end, a compromise was reached. The 1987 defense authorization declared that no Pentagon official could work for a contractor within two years after leaving the government, but the law included language that effectively

exempted high-level Pentagon officials.

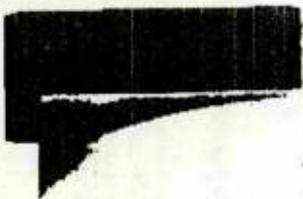
In the 99th Congress, Quayle pushed two pet Pentagon reorganization projects — instituting an "enterprise program" designation for weapons systems that would allow defense officials to streamline development and production, and establishing a "procurement czar" with absolute authority over all military purchasing.

The "enterprise" concept became law and the procurement position was established, although Quayle lost a battle with senators who did not want to give the "czar" authority over an independent Pentagon office that tests weapons under genuine battle conditions.

If Quayle is bipartisan and pragmatic on procurement issues, however, there is little doubt that he is a hard-line conservative on the larger issues of military policy. When he speaks up at the Budget Committee, it is nearly always to recommend more money for defense. Early in the 100th Congress, he was a leader among Republican senators blocking consideration of a defense authorization bill because Democrats had added language making it difficult for President Reagan to proceed with his space-based anti-missile system, the strategic defense initiative.

From his early days in the Senate, Quayle has been asking questions about the way the place works. He feels there are too many committees and subcommittees, with too many members. Spread thin between several major panels, he has argued, senators are so busy they have no time to think. "It bogs us down in minutiae and detail, rather than looking at the big picture."

He also has criticized the rules governing floor action. Upon arriving in the Senate after four years in the more regimented House, he says, "I was absolutely appalled by the way

THE ALMANAC OF AMERICAN POLITICS 1988 POLITICS IN AMERICA

Dan Quayle, R-Ind.

business is transacted here." When the Senate's Republican leadership decided to create a special committee in 1984 to study committee ratios and procedural matters, Quayle was a natural choice to chair it.

Quayle's panel ultimately called for action to enforce the existing rule that senators serve on no more than two major committees, and be allowed to chair no more than two committees or subcommittees. As for floor proceedings, Quayle backed limits on "non-germane" amendments and a crackdown on dilatory tactics after cloture has been invoked against a filibuster.

The reaction to the report showed that the streamlining bill is taking some steps toward many as Quayle wanted. After weeks of negotiating, Senate leaders persuaded 17 senators to give up extra committee seats, and got at least one committee to reduce its number of subcommittees. But the other proposals evoked little positive response, leaving Quayle to claim only "marginal success."

When Democrats took Senate control in 1987, an effort to freeze the size of committees failed, and an extra 10 seats were apportioned among eight of the 12 major committees.

Another of Quayle's streamlining proposals — setting up a joint Senate-House Intelligence Committee — got a boost in 1987, when the Tower commission recommended it as a means of cutting down on leaks of classified information. A fear of leaks led the White House to withhold from Congress information on arms sales to Iran.

Quayle has directed most of his domestic policy-making energies toward employment and health matters. In 1982 he helped devise and enact a new jobs program to succeed the expiring Comprehensive Employment and Training Act (CETA). In working out details of the program, Quayle tried to assume a middle ground between the other key negotiators — Democratic Sen. Edward M. Kennedy and Reagan's Labor Department.

Reagan repeatedly had charged CETA was ineffective, saying too much of the program's money went to make-work public jobs that failed to lead to employment in the private sector. He insisted that CETA's successor program focus exclusively on training the low-income unemployed for private-sector jobs.

Quayle shared Reagan's distaste for CETA, but as chairman of the Labor Subcommittee on Employment and Productivity, he wanted to produce a consensus bill that would win the support of Kennedy, then the ranking Democrat on Labor.

The bill Quayle and Kennedy presented drew a rebuke from the administration, largely because it did not explicitly prohibit payment of wages and allowances to participants in training programs. Quayle heatedly rejected warnings from the Labor Department and from Labor Committee Chairman Orrin G. Hatch that his proposed program could become "CETA revisited."

Under a compromise worked out in the Labor Committee, the bill prohibited use of program funds for payment of wages, allowances or stipends to participants. But the bill allowed local training programs to use "supportive services" funds — normally spent on items such as transportation and day care — to cover those who would enable them to participate.

Health policy is another Quayle interest. In the 99th Congress one of his proposals was that the federal government play a more active role in preventing the medical profession from becoming top-heavy with specialists.

"The problem we are trying to get at is the maldistribution of physicians," Quayle said in 1985. "We have too few physicians in primary care and too many physicians in the specialties." He suggested establishing a council of medical professionals that would recommend how many doctors should be trained in primary care fields such as family medicine, pediatrics and internal medicine, and he proposed providing financial incentives to urge compliance by hospitals training doctors.

A watered-down version was eventually attached to the deficit-reduction bill that passed in 1986. The legislation established a 17-member council on Graduate Medical Education that assists the secretary of health and human services by assessing long-term physician manpower needs and recommending ways to achieve them.

Quayle had a personal stake in one of the 99th Congress' nastiest partisan spats — over the nomination of South Bend lawyer Daniel A. Manion to be a federal appeals court judge.

Critics said the 44-year-old Manion was unfit because of his limited legal practice, the poor quality of his legal writings, and statements Manion made that raised doubts as to whether he would follow Supreme Court rulings.

But Quayle said that Manion's reputation as a conservative, not his qualifications, motivated opponents. Manion's father, the late Clarence Manion, was a founder of the John Birch Society, and the Manion family is an old-line pillar of conservatism in Indiana. "No question about it," Quayle said. "Dan Manion

3/7

h23

THE ALMANAC OF AMERICAN POLITICS 1988

POLITICS IN AMERICA

Dan Quayle, R-Ind.

will be a good judge and could be a great judge."

After protracted debate in committee and on the floor, the nomination was finally approved in July 1986, with Vice President George Bush breaking a 49-49 tie for Manion.

At Home: Quayle used the slogan "A New Generation of Leadership" to unseat Democrat Birch Bayh in 1980, some 18 years after Bayh had used a similar approach against veteran Republican Sen. Homer Capehart. Quayle said Bayh was mired in the "big government" solutions of the 1960s and 1970s, suggesting that, as Bayh had said in 1962, "18 years in Washington is long enough for one man."

While Quayle publicly disavowed the New Right's far more shrill criticism of Bayh, many Indiana politicians believe NCPAC's "If Bayh Wins, You Lose" effort merged effectively with Quayle's television campaign to turn the state against Bayh.

The Democrat had had his personality assailed before; all his previous opponents, in fact, had made Bayh — rather than his record — the focus of their attacks. But Quayle did it successfully. His youth, good looks and ortho-

dox GOP stands on the economy and defense made him unbeatable in a year when thousands of previous Indiana ticket-splitters were voting straight Republican. Quayle rode to victory with 54 percent, leaving intact the jinx that has prevented any Indiana senator in state history from winning more than three terms.

Re-election to the Senate proved no problem for Quayle in 1986. Democrats were unable to attract a top-name challenger, and he won a second term with 61 percent, making him the first Indiana senator of either party to break 60 percent in the history of popular Senate elections.

Quayle's swift political climb began a decade earlier. Grandson of the late Eugene Pulliam, a conservative Indianapolis newspaper publisher, Quayle was a political novice in 1976, working for one of the family's newspapers. When a popular state senator chose not to make the expected congressional campaign against 4th District Democratic Rep. J. Edward Roush, Quayle stepped in at the last minute and assembled his own precinct organization. Five months after beginning his second term, he announced for the Senate.

Committees

Armed Services (5th of 9 Republicans)
Conventional Forces and Alliance Defense (ranking); Defense Industry and Technology; Strategic Forces and Nuclear Deterrence.

Budget (8th of 11 Republicans)

Labor and Human Resources (3rd of 7 Republicans)
Labor (ranking); Education, Arts and Humanities; Employment and Productivity.

Campaign Finance

	Receipts	Receipts from PACs	Expenditures
1986			
Quayle (R)	\$2,300,627	\$852,782 (37%)	\$1,979,561
Long (D)	\$127,387	\$48,823 (38%)	\$127,167

Voting Studies

Year	Presidential Support		Party Unity		Conservative Coalition	
	S	O	S	O	S	O
1986	90	8	94	5	95	3
1985	88	11	93	5	90	10
1984	86	12	90	8	81	15
1983	88	7	85	11	88	5
1982	84	15	87	12	88	14
1981	87	13	93	5	88	8

S - Support O - Opposition

Elections

1986 General			
Dan Quayle (R)		936,143	67%
Jill Lynette Long (D)		595,192	39%

Previous Winning Percentages: 1980 (54%) 1978* (64%)
1976* (54%)
* House elections.

Key Votes

- Produce MX missiles (1985) Y
- Weaken gun control laws (1985) Y
- Reject school prayer (1985) Y
- Limit textile imports (1985) Y
- Amend Constitution to require balanced budget (1986) Y
- Aid Nicaraguan contra (1986) Y
- Block chemical weapons production (1986) Y
- Impose sanctions on South Africa (1986) Y

Interest Group Ratings

Year	ADA	ACU	AFL-CIO	CCNY
1986	5	82	0	15
1985	0	87	10	17
1984	20	77	18	17
1983	15	54	7	16
1982	25	68	20	16
1981	10	83	0	16

392 INDIANA

THE ALMANAC OF POLITICS
AMERICAN POLITICS 1988

5/7
423

employees. But there could be a primary here between John Mutz and William Hudnut. For the Democrats possible candidates include: Wayne Townsend, though his union ties might still hurt; Mayor Winfield Moses of Fort Wayne, though he was forced to resign from office for using Democratic funds to help defeat a strong Republican in his primary, and then was voted back into office by his county party; former U.S. Attorney Virginia Dill McCarthy, though it's not clear Indiana is ready for a woman governor; Kokomo Mayor Stephen Dailey; state Senator Frank O'Bannon; and Evan Bayh, who led in early polls though in 1988 he will be all of 30.

Senators. Indiana's two senators are two Republicans of similar voting records but different temperaments who have made important differences in national policy. Richard Lugar's success in politics seems a triumph of intellect: he is not gregarious, he has little sense of humor, his appearance is not striking. But he does have brains, works hard, and has shown a strength of character and quiet persistence that have stood him well. His brilliance led Republican Party leaders to slate him for mayor of Indianapolis in 1967, when he was 35; he won and made a record of some note, consolidating the city and county into Unigov, which added tax resources to the city and also had the happy effect of adding more Republican votes to city elections. Lugar bucked fashion among big-city mayors and called for fewer rather than more federal programs, and nonetheless upset the much-ballyhooed John Lindsay for the presidency of the National Council of Mayors in 1970. He became known as Richard Nixon's favorite mayor—not a political asset in 1974, when he ran against and lost narrowly to Senator Birch Bayh. But two years later, in a more favorable climate and against the weaker incumbent Vance Hartke, he won easily.

In the Senate Lugar continued to concentrate on domestic policy. Like most Indiana Republicans, he has always been an adversary of organized labor, and in 1978 he organized the filibuster that killed the AFL-CIO's labor law reform bill, of which nothing has been heard since. He provided key support in 1978 for the loan guarantees to Chrysler—a big employer in Indiana—but he also insisted on requiring bigger wage and benefit concessions than the UAW wanted. He generally favors market over government action, but running for reelection in the recession year of 1982 he produced with much fanfare a bill to lower interest rates for homebuyers. Lugar is also an advocate of free trade, but in early 1985 he supported an extension of the so-called "voluntary" limits on imports of Japanese automobiles. He became an admirer and close lieutenant of first Minority and then Majority Leader Howard Baker, and ran to succeed Baker after the 1984 election but ran behind Bob Dole and Ted Stevens.

Then Lugar became the chairman of the Senate Foreign Relations Committee, and became a major and positive force in American foreign policy. Lugar quickly took command over a committee sharply divided between Jesse Helms, who tends to conduct his own foreign policy, and liberal Democrats. Lugar supports the Reagan foreign policy generally and is a vigorous advocate of aid to the Nicaraguan contras. But on the Philippines he was ahead of the Administration: keeping in touch with Corazon Aquino as well as Ferdinand Marcos, and observing the elections: Lugar quickly concluded that Marcos's "victory" was fraudulent and at a decisive point called on him to leave office; the Administration followed. On South Africa Lugar backed the Senate bill that Reagan vetoed and then led the fight to override the veto. For all this he received some criticism on the right. But he had done much to forge a bipartisan consensus to advance democracy abroad and to oppose dictatorship, and Lugar is the first Foreign Relations chairman since William Fulbright to genuinely move the mind of the nation. He also seems to have moved Senate Republicans. Technically, Lugar's influence is reduced because Helms, based on his greater Senate though not committee seniority and in spite of his promise to North Carolina voters to take the lead seat on Agriculture, claimed the ranking minority position on Foreign Relations after the 1986 election. In early January 1987 committee Republicans voted 7-0 for Lugar, but that victory was overturned by the whole body of Republican senators, 24-17. Helms quickly threw out Lugar's staff and installed his own; Lugar, who got the ranking position on Agriculture Helms had vacated, did likewise. All this presumably diminishes Lugar's influence on foreign policy. But the committee vote, and the

43

narrowness of the wider vote despite the seniority principle, shows that Lugar in the long run is in the stronger and more respected position.

Lugar remains, for all his foreign policy success and intellectual patina, a successful electoral politician. You don't rise in Indiana politics by being naive about how to win elections, and when you can be sure he knows whereof he speaks. Lugar was reelected with only 54% in the recession year of Indiana; but in this closely balanced state, any weaker Republican might well have lost that year or recession year. He chaired the Republican Senate campaign committee in 1983 and 1984 and helped maintain the Republican majority. He seems strong heading into the 1988 election, and his work on foreign policy does not seem likely to be an electoral handicap.

Don Quayle brings to the Senate sunny good looks, a cheerful temperament, and an inclination that many observers found surprising to dig into issues, do his homework, and come up with workmanlike legislative solutions to problems of government. He arrived in the Senate at 33, after two not especially distinguished terms in the House. He comes from a family prominent in publishing; his grandfather was Eugene Pulliam, proprietor of the *Indianapolis Star* and the *Arizona Republic*. Cheerful and articulate, he does not seem particularly cerebral. Yet Quayle has been smart enough to pick out political openings that have produced for him an apparently safe Senate seat. In 1976 he challenged a Democratic congressman everyone else considered unbeatable, and beat him by a solid margin. In 1979 he announced early that he'd run for the Senate if popular incumbent Governor Otis Bowen didn't; Bowen, for personal reasons, did not, and Quayle got the nomination without serious opposition. In the general election he ran against one of the nation's best instinctive political campaigners, Birch Bayh, in a year in which Bayh's views on issues, never an asset in Indiana, were a crushing liability.

In the Senate, Quayle has been one of the most active and successful members of the Republican class of 1980. With choice committee assignments—Budget, Armed Services, Labor and Human Resources—he has worked harder and accomplished more than almost anyone expected. He is a prime example of a Senate Republican becoming immersed in the details and discipline of running a large federal government much of which he had been running against not so long before. In 1981 he found himself chairing the subcommittee with jurisdiction over job programs, many of which the Administration wanted to zero out; he spent a year developing the Job Training Partnership Act, which sought to get private businesses involved in training, rather than the local governments used in the little-lamented CETA program; he continued to work on jobs programs in his second term. He supported the President's economic program stalwartly, but as time went on became concerned about deficits and stood behind Budget chairman Pete Domenici's efforts to force deficit cuts. On Armed Services, he has been skeptical about the need for defense spending increases as large as those proposed by Secretary Casper Weinberger, and in 1985 he proposed changes in defense procurement to promote more competition between contractors and require more disclosure of the hiring of former Pentagon aides by them. Yet he is an aggressive supporter of the Strategic Defense Initiative and was one of four Budget Committee members (all Republicans) to vote against a freeze in the defense budget.

Usually Quayle is a team player, cooperating with Republican leaders, careful to get things for Indiana when he can. But he has been willing to roll some feathers on occasion. In 1984 he got himself appointed head of a committee studying Senate procedures, with which just about everyone seems disoriented. After the elections, he unveiled his proposals to raise the votes necessary to cut off debate but make such votes effectively final and to decrease the number of committees each senator can serve on. In theory almost every Senator believes that these address genuine problems sensibly; in practice, many are unwilling to give away political advantages they enjoy or hope soon to enjoy. With Republicans back in the minority, he has a "porkbaster" proposal for a rules change to force up or down votes on presidential rescissions of congressional spending. It seems apparent by now that Quayle is not just a political accident, but a fortunate young man with good political instincts.

THE ALPHAS OF AMERICAN INDIANA POLITICS 1988

6/23

MAJOR IMPACT OF THE BILL

The bill, with limited exceptions Prohibits:

- All U.S. investment in South Africa.
- All trade with South Africa.
- Intelligence and military cooperation.
- The granting of U.S. Government oil, gas, and coal leases to foreign persons who have investments in South Africa or transport petroleum products to South Africa.

The bill also:

- Allows the import of certain strategic minerals.
- Allows the export and import of publications.
- Provides for penalties on foreign persons taking advantage of U.S. sanctions.
- authorizes \$40 million in U.S. assistance for disadvantaged South Africans.

423
7/7

X

over

דחיפות: מיידי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג: בלמ"ס		כתוב: _____
תאריך וזמן העור: 17 ארג' 1988 16:45		אל: מצב"א
פס' פרוק:		דע: מקש"ח, משהב"ט, רמט"ן
הפסרד: $\frac{53}{53}$ $\frac{348}{348}$ 434		כאת: קונגרס

קונגרס: חקירות הפנטגון

פרשת השוחד הסתבכה היום עם פרסום הידיעה שהחוקרים ביקשו לבחון את חשבון הבנק האישי של יו"ר ועדת המשנה להקצבות הפנטגון בבית הנבחרים, ביל צ'אפל, אין ספקולציות על הצפוי לעלות בגורלו אבל יש להניח שחשיבותו של השני, ג'ק מורתה, תעלה.

אגב, התידעלות הפנטגון זכתה לפרסום חדש עם פרסום בחירת המועמד הרפובליקני לסגן נשיא: הסנטור דן קורייל עמד ב 84 בראש צוות מטעם ועדת החוץ שבחן את שזטות הרכש של הפנטגון והמליץ על צעדים לעודד תחרות ומעורבות עסקים יותר קטנים בתחרויות. הצוות הפך לוועדת משנה למדיניות רכש שבמשך שנתיים טיפלה בבזבוז ושחיתות בפנטגון. בכך (וכעת בוועדת המשנה לכוחות קונבנציונליים והגנת בנות הברית) הוא משת"פ עם הדמוקרט הבכיר והליברלי, קרל לוין.

טובה הרצל.
טמא וויז

ש ה"ה 2
ה ה"ה 3
ד ש"א 2
ג / א / נ"א
ה"ה 1
ג 3
א 1

תפוצה: _____

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 2
סוג:		מתוך: 3
תאריך וזמן העבר:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
483		

לספר שפרסם על הגנה אווירית ביקש פרק מישראל : עזריאל

4. שונות : דזט החלטת *sense of the Congress* בעד הסגרת המחבל זיאד אבו-עמז.
 התעניך בכתב אצל שגרירות סוריה בגורל זכריה כאומל. הביע הבנה לשל"ג ולטיפול בשטחים.
 תמך בשת"פ בין כוחות צה"ל והמרדנים במהלך של"ג. תמך בחקיקה לסגירת משרדי אש"פ.
 חיה מחפדנים לנשיא שישקול מחדש ביקורו בניטבורג. אשתקד היה מיוזמי הצעה שתמנע
 מבה"מ להשתתף בוועידה בינ"ל ע"י שתכיר בישראל ותתיר הגירה.

5. ישראל וישראלים : ביקר בארץ (ביקור קצר ומרובה שינויים, אינטנסיבי, בעיקר בטחוני)
 בפברואר 87, לפני כן ב 83. אין עדות לביקור בהיותו בבית (וחבר בוועדת החוץ).
 עוזרו לעניני חוץ הוא הגרי סוקולסקי, יהודי. ללמדן וקודמיו בתפקיד קשר קבוע
 עם הסנטור ומשרדו.

טובה (ניצ)
 טובה הרצל

תפוצה:

DAN QUAYLE
INDIANA

433 NL.
3/3
12/19
X177 1/2

United States Senate

WASHINGTON, D.C. 20510

24 June 1988

Dear Colleague:

Attached is a 24-page ballistic missile proliferation update I had prepared covering Third-World missile activities since my release a year ago of the Congressional Research Service report, "Ballistic Missile Proliferation Potential of Non-Major Military Powers."

As the report and its summary chart make clear, the pace of ballistic missile proliferation in the Third World has quickened considerably in the last 12 months. India, Iran, Iraq, Pakistan, and Saudi Arabia all either tested or acquired their first dedicated military ballistic missiles during this period and Argentina, Brazil, Egypt, North Korea, Libya, and China all launched or sought new export or cooperative missile ventures.

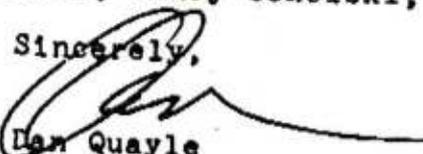
Considering the major tensions already existing in the Middle East, South West Asia, and the Far East and the lack of defenses against even the slowest of these ballistic missiles, none of these developments are welcome. What's more disturbing, however, is how little has been done to meet this continuing threat.

Last year the Congress required the Defense Department to complete a report on what personnel it would need to implement the Missile Technology Control Regime by February 1, 1988. The report has not yet been filed. More important, there are still only two officials experienced in missile technology matters working full-time on these issues--the same number as were working them a full year ago.

Such neglect has been costly. In the case of the Saudi acquisition of Chinese intermediate-range CSS-2s, our lack of intelligence and analysis yielded a discovery of these Saudi missiles that came nearly two years after the deal for the transaction had been sealed. Had we discovered it earlier, we almost certainly could have prevented the transaction from taking place.

We can and must do better. If you would like additional information on the missile proliferation problem and what needs to be done, please contact me or my military legislative assistant, Henry Sokolski, at 224-5623.

Sincerely,

Dan Quayle
U.S. Senator

דחיפות: מידרי	שגרירות ישראל/וויסינגטון טופס פרוק 30	דף: 1
סוג: גלוד		פתוך: 2
תאריך וזמן חצור: 15:30 - 17 באוגוסט 88		אל: מע"ת, מעפ"א
פס' פרוק: המשרד:		דע:
425		כאת: עתונות

שולץ

להלן תמליל ראיונות של מזכיר המדינה ב-"CBS" (17.8), "CNN" (16.8) ו-"Macneil Lehrer" (16.8).

תשומת לבכם לדברי המזכיר ל-"CBS" בתשובה לשאלה לגבי הידיעות על הקמת ממשלה זמנית על-ידד הפלשתינאים וכדומה...

בתשובה לשאלות דומות בימים האחרונים, השיב דובר מחמ"ד שאין חידוש בעמדת ארה"ב ולא הרחיב.

קורדאל

2 סה"ח 3 סה"ח 1 סה"ח 2 סה"ח 2 סה"ח
 2 סה"ח 3 סה"ח 1 סה"ח 1 סה"ח 4 סה"ח 4 סה"ח 1 סה"ח
 2 סה"ח 1 סה"ח 1 סה"ח 14 סה"ח 3+1 סה"ח 4 סה"ח 1 סה"ח

תפוצה: 2

2/12

425

CBS "THIS MORNING"
INTERVIEW WITH
SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ
BY
HARRY SMITH

WEDNESDAY, AUGUST 17, 1988

MR. SMITH: Foreign policy issues have already become a major area of debate in the presidential campaign. And joining us now to discuss those issues and the selection of Dan Quayle as George Bush's running mate is Secretary of State, George Shultz. Good morning, Mr. Secretary, thanks for coming by.

SEC. SHULTZ: Good morning.

MR. SMITH: ~~Let's talk about a little bit -- before we get to Dan Quayle --~~ about the Middle East. There is now talk of an initiative of ~~creating some sort of a provisional government, of the notion of the Palestinians recognizing the state of Israel.~~ What have you heard about that so far, and how do you respond to it?

SEC. SHULTZ: Well, there are all sorts of rumors that go around and people say this, that, and the other thing. Before anyone takes the statement seriously, it needs to be an official, formal, full statement. Having said that, I think it's long past time that the Palestinians recognize the state of Israel. Israel is there, it's there to stay, it'll stay there, and they should recognize Israel.

MR. SMITH: This is -- would it be a good sign for our mind?

SEC. SHULTZ: Now -- oh, certainly. But as far as an independent Palestinian state is concerned, on the West Bank and Gaza Strip, it just doesn't make sense as far as I can see.

MR. SMITH: Let's talk about Dan Quayle. You have worked tirelessly as Secretary of State, there's a legacy here, your sense about the mantle if, in fact, George Bush and Dan Quayle end up in the -- serving as the next president and vice president, what's their biggest job? What's the biggest job they have to tackle?

SEC. SHULTZ: Well, first of all, I think, and this is something they're very conscious of, is to look to our security, our national defense. Our defense budget has been taking a beating, and it's time that we turn to that and be very conscious of those security issues. It's been the strength that we've had, it's been the fundamental basis for the foreign policy achievements that we see all around us right now.

3/12

425

MR. SMITH: Dan Quayle fought the INF a lot, finally agreed that it was something that should be supported. Did you think of the spectrum of people possible for George Bush to pick that Dan Quayle was the right guy?

SEC. SHULTZ: Well, he's -- it's one of those decisions that surprises you, at least it surprised me, and as soon as you hear it you say, "Of course, it's a terrific selection." I think it's very good.

MR. SMITH: Why?

SEC. SHULTZ: As far as the INF treaty is concerned, what Senator Quayle was examine it in great detail. He really did his homework, he went into it very thoroughly, he didn't just take somebody's word that this was a good thing, he satisfied himself from the inside out that it was. And once he was satisfied, he supported it.

MR. SMITH: You know as well as anyone from very recent experience, just on your last trip, an assassination attempt, how close people at that level of government are to that threat. Is Dan Quayle mature enough, capable enough to take over in that inevitability?

SEC. SHULTZ: I think some of the old guys like you and I have to get ready for the notion that people who are in their 40s are plenty mature, particularly when they've had all the experience that Senator Quayle has had in the Congress, and as Senator, and as a private citizen. We've had a lot of young presidents, as you know, young by that standard.

MR. SMITH: Let's talk a little bit about another subject. The UN is looking for money for its peacekeeping forces.

SEC. SHULTZ: Yes.

MR. SMITH: People like Nancy Kassebaum have even said, "We have met all of the requirements, the UN has met all the requirements that the Reagan administration has set forth --"

SEC. SHULTZ: Almost.

MR. SMITH: Almost? When will money be forthcoming?

✱

4/12

425

SEC. SHULTZ: Well, first of all, there is some money that as the things that we're looking for are satisfied, and I think they will be, will be paid over. On the other hand, we have a huge arrearage that Congress has just not appropriated. I think that we just have to step up to that obligation. The United States --

MR. SMITH: Will you put some pressure on Congress to pay that money.

SEC. SHULTZ: Oh, I have been doing it and I'll continue to do it, I think it's a disgrace that we don't pay our bills. Here's the United States and a \$5 trillion economy, we're not paying our bills. We should pay them.

MR. SMITH: Mr. Secretary, thanks so much for coming by this morning, we appreciate it.

SEC. SHULTZ: Thank you.

END

~~4~~

5/12

CNN'S LIVE COVERAGE
OF THE REPUBLICAN NATIONAL CONVENTION,
NEW ORLEANS, LOUISIANA

425

INTERVIEW WITH
SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ

INTERVIEWED BY BERNARD SHAW

TUESDAY, AUGUST 16, 1988

MR. SHAW: And a very important guest who was just saying he thinks CNN is amazing, because when he goes to Moscow or Beijing, you always see us.

SEC. SHULTZ: Right. It's true.

MR. SHAW: It's a pleasure to have you.

SEC. SHULTZ: It's the information standard all over the world, and it's something new, and it's very important.

MR. SHAW: Talking about information, Mr. Secretary, ambassadors and foreign ministers from other countries, do they come up to you and buttonhole you and say, "George, who's going to win?"

SEC. SHULTZ: Well, of course, I know the answer.

MR. SHAW: What's the answer?

SEC. SHULTZ: Well, you know who's going to win -- right out there.

MR. SHAW: Right out there.

SEC. SHULTZ: Bush and Quayle.

MR. SHAW: Tell me something --

SEC. SHULTZ: I'll tell you, there's a good reason so, and that is because they stand for important policies that work. And in the field of foreign policy no one could have said it clearer than Jeane Kirkpatrick did tonight.

MR. SHAW: Mmm-hmm. Is there enough foreign policy rope for Michael Dukakis to hang himself?

SEC. SHULTZ: Well, what he has said, which isn't that much, basically is a problem. But of course, you have to recognize that

✶

6/12

425

what Dukakis thinks and what Bentsen thinks are different. So, just where the ticket is is a question at this point.

MR. SHAW: Is he a foreign policy lightweight?

SEC. SHULTZ: Well, I'm not going to characterize him. He's -- he has not done much with it, and where he will be remains to be seen. But what he's said so far is a problem.

MR. SHAW: What bothers you? Wherein lies the problem, in the mind of George Shultz?

SEC. SHULTZ: The problem is that he has a tendency to give away our strength when we are in the midst of bargaining. And when you're bargaining, you don't throw your cards on the table, you play them. You make somebody pay for them before you give them up. That's the way you strike a good bargain, and at this point, he's throwing that away.

MR. SHAW: Ronald Reagan, Mikhail Gorbachev -- both men at the United Nations in October? Fifth Summit?

SEC. SHULTZ: Well, I know Ronald Reagan will be there, but what Mr. Gorbachev's plans are, I don't know. So, I think that's an open question.

MR. SHAW: But if he shows up, it's -- it's highly likely that the two leaders will get together?

SEC. SHULTZ: If he shows up. But I think that the question of whether he shows up is a question of whether there is an atmosphere that invites it. And that depends heavily on our strategic arms talks, which at this point are going along pretty well, but I don't think anyone can make a prediction.

MR. SHAW: Mr. Secretary, it's been short, it's been sweet. We appreciate your coming up.

SEC. SHULTZ: Thank you.

MR. SHAW: Thank you.

END OF INTERVIEW

10

425

7/19

MACNEIL/LEHRER NEWS HOUR
WITH ROBERT MACNEIL
INTERVIEW WITH:
SECRETARY OF STATE GEORGE SHULTZ

TUESDAY, AUGUST 16, 1988

MR. MACNEIL: Tonight, foreign policy is one major focus of the Republican Convention. And we have with us a key figure in shaping Reagan Administration foreign policy, Secretary of State George Shultz. Although not a convention speaker, Mr. Shultz is in New Orleans having a look after finishing a series of visits to overseas countries that have taken him around the world in a lot less than 80 days. He joins us for a Newsmaker interview.

Mr. Secretary, welcome.

SEC. SHULTZ: Thank you.

MR. MACNEIL: Were you asked to speak at the convention and refused because you didn't think it appropriate?

SEC. SHULTZ: No. No, I wasn't asked. But I think that it's probably better for the Secretary of State not to.

MR. MACNEIL: The big --

SEC. SHULTZ: -- But I'm a Republican, so I'm here. And I'm supporting the ticket.

MR. MACNEIL: Good. The big foreign policy speech is being given tonight by Jeane Kirkpatrick. How do you feel to have the Reagan/Shultz foreign policy record defended by a darling of the conservative right?

SEC. SHULTZ: Well, she did a great job in the 1984 convention. And I expect she'll do a great job again.

MR. MACNEIL: President Reagan said last night in his speech here that George Bush was a man who was not afraid to speak his mind, and he said that in the context of foreign policy. How has he shown that?

SEC. SHULTZ: Well, I don't know, of course, what he has said to the President privately. But I do know that he prefers to make his points privately to the President rather than get into a general argument in a large group. I've had many private conversations, however, with the Vice President.

⑩

8/12

425

And he's very thoughtful and constructive. I might say, he's not just a talker, he's a doer. And there have been quite a number of instances where he has made a major contribution personally by going and doing something to our foreign policy objectives.

MR. MACNEIL: For example?

SEC. SHULTZ: Well, the President mentioned one last night. In 1983, the year in which missiles were deployed in Europe -- it was a very sensitive time there as we were in the midst of the INF negotiations, in that stage, and it was essential that they be deployed -- the Vice President undertook a trip through European capitals, and was very successful. On the one hand, persuading them to put missiles in. On the other hand, assuring them that if the Soviet Union were to agree to eliminate their SS-20 missiles, we would do the same. In other words, the "zero option." He did a very effective job there.

MR. MACNEIL: Take the arms sales to Iran question, which most people consider the biggest foreign policy blunder of the Reagan Administration. You advised the President against doing that. Mr. Bush has said he supported it. Does that give you confidence in his judgement in foreign policy?

SEC. SHULTZ: Well, I think that he didn't support selling arms for hostages. What he supported, I believe, as he would think of it, was an opening to Iran. And, of course, I think that would be an important thing to have happen if, in good time, it takes place. I'm sure it will.

MR. MACNEIL: But you and Secretary Weinberger saw from the beginning that it would be a dangerous thing to do, because of the implications down the line if it came out, as you said very forcefully during the congressional hearings. And he did not see that.

SEC. SHULTZ: I believed, right from the beginning, that it was not a good thing to do, but people's judgements vary on that.

MR. MACNEIL: But you'd have confidence turning over the foreign policy of this country to a man who made that --

SEC. SHULTZ: -- Well, it's not a question of turning over. It's a question of seeing what he has done and how he goes about thinking of the subject. I gave one example. I could give a number of other examples in which he has pitched in very effectively. I think a person has to be more than somebody who just sits back and says, yeah, I think it would be a good idea to do this or a good idea to do that. It has to be somebody who can be engaged and sit opposite another person and persuade them and impress them of his strength and of the force of his arguments.

D

9/12

425

MR. MACNEIL: Let's take something very close to your heart at the moment, which is the -- they're just changing your microphone. The other one wasn't working very well -- the -- what's regarded as the biggest foreign policy success of the Reagan Administration: the opening with Moscow, the conclusion of the arms treaty. Mr. Bush has sounded considerably more reserved, less enthusiastic, much more cautious about the possibilities of ending the cold war than you and President Reagan have. Is he the man -- and the running mate he's chosen today, Senator Quayle, who was a strong opponent of the INF Treaty during the early stages of the debate in the Senate -- is that the team to hand your and Mr. Reagan's legacy to at this moment in history which could be a turning point in relations?

SEC. SHULTZ: I think it's very important in these relationships to keep a strong foot on third base. So that's appropriate. To look at the reality, to be ready to move forward, but also to be looking carefully at what's going on. I might say, Senator Quayle, in the end, voted for ratification of the INF Treaty. And I had the opportunity to be part of George Bush's delegation in Moscow at the time of the Chernenko funeral. They are always derided, but what people don't understand is, those are big international meetings. And we had about an hour and a half meeting with Mr. Gorbachev on that occasion. That was the first major meeting.

And one of the things that I noticed and was rather impressed with, was the way the Vice President handled the subject of human rights with Gorbachev. He hit it very hard. And, as a matter of fact, when Gorbachev came back and said, "Well, maybe we should have some sort of a way of, you complain about what we're doing and we'll complain about what you're doing. And perhaps we can get somewhere that way." And right on the spot George said, "Of course, we're ready for that." And interestingly, we've made a huge amount of progress in that field. And it's been based on that fundamental idea.

MR. MACNEIL: When we talked in Moscow at the end of the May/June summit, you said you, "left the door open for another Reagan/Gorbachev meeting if there were sufficient progress on the Strategic Arms Treaty." Can you report any progress?

SEC. SHULTZ: Yes, there has been progress, but I can't say that we're that close to finishing it. You'd have to finish it. But there's been good progress this summer and it's -- all of these verification matters and the questions of how you count the number of air-launched cruise missiles per carrier of those missiles, and things like that. They're extremely important quote, "details" unquote. And extremely difficult to wrestle to the ground. So that process is going on along with some other things. I don't know just how long it's going to take.

10/12

425

MR. MACNEIL: Is it more possible now than it seemed at the end of the Moscow Summit, that it could be resolved before the end of this administration?

SEC. SHULTZ: I wouldn't like to make a prediction, but I do know that the President is pushing hard to get it done, if it can be done. No one wants a treaty done on the basis of, let's get it finished in time. Everybody wants a good treaty. And if we can get a good treaty by the time of the end of the President's term, certainly, we'll want to do that. But it'll have to be a good treaty.

MR. MACNEIL: Is a treaty possible before the November election?

SEC. SHULTZ: Well, anything is possible. But I think it's a long ways away.

MR. MACNEIL: You spoke, when we talked in Moscow, about the pressures that summit exercised on the dynamics of the negotiations. Do elections exercise pressure of another kind? Are you all feeling now the pressure, because it would take -- even a child would understand that if you got another treaty right now, it would be a tremendous boost to the Republicans in the election?

SEC. SHULTZ: No, we're not feeling any pressure at all. And one of the things that I've always felt very good about in working for President Reagan and Vice President Bush in this regard, is that they will drive to get something like this accomplished, but you feel no pressure, as the negotiator, to do it or else. I remember back before the Washington Summit, I went to Moscow, and there was a general expectation that we set a date for the summit. And Mr. Gorbachev didn't seem quite ready and I think he sort of half expected me to argue. And I didn't. I just walked away. And I knew the President wanted to get the date set, so I called him before my next meeting where I could have turned it around. I said, "Well, Mr. President, here is the situation. Here's what I did. I just left it there." And he said, "You did the right thing." And that's his attitude all along. He wants to get it done if possible, but he's not going to get pressured.

MR. MACNEIL: Let's turn, in the few minutes we have, to Central America. There are reports that most of the contras have pulled out of Nicaragua with their families and everybody to Honduras. Can you confirm that that is the case now?

SEC. SHULTZ: They have certainly come out, a lot of them have. Not all. But it's very discouraging for them because the United States, and here I have to put the finger on a vote in the House of Representatives, very much driving by the leadership of the House of Representatives, to deny further assistance to the people fighting for freedom and independence in Nicaragua.

11/12

425

It's just -- mystifies me why that shouldn't be supported, but the fact is, the United States has not been willing to give that support. And so people are leaving. It's a tragedy.

MR. MACNEIL: Well, the Democrats were willing to give humanitarian aid, although holding back on more military aid. And yet, the President has now -- and the Republicans have not supported that -- will you advise in the end -- will you advise the President to support that as better than nothing for the contras?

SEC. SHULTZ: Well, some money is better than nothing. On the other hand, the money gets tied up in knots so that it's hard to deliver. It's almost as though there is a kind of guerrilla warfare against really helping people to get out and go ahead and do what they want, which is to fight for the freedom and the independence of their country.

MR. MACNEIL: President Arias told us, on this program just after you talked to him, that he still thought that more military aid to the contras was the worst way to get the Sandinistas to resume negotiations on a peaceful solution there. You don't believe that --

SEC. SHULTZ: Well, I just observe that the major breakthrough at Esquipulas, that President Arias had a big hand in, came as the freedom fighters were getting strong support from the United States and were being very effective in Nicaragua. And, in that setting, the Nicaraguan communists decided to make a reasonable agreement. I think you have to confront them with facts that they have a hard time with unless they change.

MR. MACNEIL: Given the political situation here, the political polarization of that issue in Congress and in Washington, contra aid, is it all over now with the contras do you think?

SEC. SHULTZ: It'll never be over with many of them. They feel very strongly about what they're doing. And, at the same time, I think, as far as the fight for freedom and democracy in Central America, we can't give up on that. And I might say, here is something where we and President Arias see absolutely eye to eye. He's been very clear that a continued existence of a communist state in Central America is just not a stable situation. He's been very forthright and clear on that and I agree with him entirely on that point.

MR. MACNEIL: Mr. Secretary, thank you very much for joining us. Enjoy your stay in New Orleans.

SEC. SHULTZ: Thank you.

END

②

425

12/12

STATE DEPARTMENT

REGULAR BRIEFING

TIME: 12:40 P.M.

DATE: WEDNESDAY, AUGUST 17, 1988

BRIEFER: PHYLLIS OAKLEY

TRANSCRIPT BY: FEDERAL NEWS SERVICE
620 NATIONAL PRESS BUILDING
WASHINGTON, D.C. 20045

(202) 347-1400

FEDERAL NEWS SERVICE IS A PRIVATE FIRM AND IS NOT AFFILIATED WITH THE STATE DEPARTMENT OR THE FEDERAL GOVERNMENT. IT IS OUR UNDERSTANDING THAT THE OFFICIAL BRIEFING TRANSCRIPT CAN BE VIEWED BY CREDENTIALLED PRESS IN THE STATE DEPARTMENT PRESS OFFICE THE DAY FOLLOWING THE BRIEFING.

COPYRIGHT* 1988 BY FEDERAL INFORMATION SYSTEMS CORPORATION,

END

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך 17.08.88

11398

שמו

נכנס **

**

**

**

חוזם: 8,11398

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 391, תא: 160888, זח: 1430, דח: ר, סג: שמ

תח: @ גס: מצפא

נד: @

שמו/רגיל

אל: בנגוק

דע: מצפא

מאת: יועץ וושינגטון

שגריר ארהב המיועד לישראל

לשלר 404 מ-15.8

1. מבירור שערכת עולה שלשגריר המיועד אין לפי שעה כל כוונה להגיע לישראל.

2. לידיעתך האיש טרם זכה במינוי.

3. לפי שעה לא ברור אם תהליך המינוי יתקיים לפני הבחירות בארהב.

4. רכילות וושינגטונית טוענת שבגבעה קיימת שביעות רצון מתפקוד השגריר פיקרינג, וכי אין בכוונת המחוקקים להיחפז בהחלפתו.

שטין

מס

תפ: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצפא, ר/מרכז, ממד

17.08.88

מסמך 11398

TOP SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

CONFIDENTIAL

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

CONFIDENTIAL

SECRET

SECRET

CONFIDENTIAL

דף: _____	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דחפיות: מידי
כתוב: _____		סוג: עמור
אל: מצפ"א	תאריך וזמן מעור: 16 אוג' 88 16:45	
דע:	פס' פרוק: 403 1/2	הפסד: _____
פאת: קונגרס		

מפי מייק ואן - דוזן, ראש צוות העוזרים בוועדת המשנה לאירופה ומז"ת:

1. מסכים שהכדור בנוגע לתהליך בידי הפלסטינאים ומעריך שהסיכויים שאש"פ יפעל כאופן שיועיל להם בזמן הקרוב, קרי בטל"פ, קלוש, ולא צפוי כי יסוג לקידוח אגולין.

2. בהנחה שלא, ושהמצב בשטחים לא ישתנה, הוא סבור שכחצי שנה אחרי הבחירות בארה"ב ובארץ בסוף האביב, יעשה שוב נסיון במתכונת של "תוכנית שולץ משופצת", שתנסה להתמודד עם שתי נקודות התורפה של התוכנית: הזמן הקצר מידי שיועד לתקופת מעבר (לדעת ואן-דוזן יש צורך בחמש שנים) ומציאת מסגרת שונה מהבינ"ל המועעת באופן שתהיה קבילה, לירדן חייב להיות תפקיד - הקשרים בין שני עברי הנהר הדוקים מידי.

3. הוא מעריך שהמלך חשאיך פתח להמשך מעורבותו ובכל מקרה הניתוק, כפי שבא לידי ביטוי לדוגמא בצעדים הכספיים, אינו חד כפי שתואר מלכתחילה. עם זאת אנשים סביבו ובהם יורש העצר דוגלים בכנות בניתוק מוחלט.

4. הצעד הינו ביטוי לתסכול; בירדן עוקבים מקרוב אחרי התבטאויות הפוליטיקאים בישראל וסבורים שעמדות נוסח שר התמ"ס לגבי הפלסטיניות של יורדן הינן "גל העתיד" ולכן החובה על שמירת עורו מוטלת רק עליו-הוא מאוכזב גס מיחסיו עם ארה"ב, הנמצאים בשפל המדרגה! מעבר להיבט של הסקת עסקות נשק, יתר הקשר גם הוא אינו יציב-סכום הסיוע האזרחי משתנה משנה לשנה ולא ניתן לסמוך עליו, סכום הסיוע הצבאי אינו מספיק לשמור על הקיים, קשריו עם הסי.אי.אי. נפסקו ויש בליבו זעם על מזכיר המדלגה, המתחשב בוח"מ, מבלי לקבל תמורה, ואינו פועל כך כלפי המלך. במידה ויהיה שיפור ביחסים, גם הקונגרס יצטרך לפעול למטרה זו.

תפוצה: -23-

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including names like "אליהו", "אריאל", and "אריאל" with various initials and numbers.

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: _____
סוג:		כתוב: _____
תאריך וזמן העור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
2/2 403		

5. כפי שעושה המילטון, ואן-דרוזן שרב שיבח את הפגישה עם אלוף מצנע והציע שננסה בהזדמנות קרובה לארגן מפגש דומה. לדבריו, המילטון מקבל כל יום כעשר פניות לקידום הירינגים לגבי הגעשה בשטחים. הגמון שהוא שומע לגבי העלות - ישירה ועקיפה - של האינתיפאדה הוא 4 מ' דולר ליום, ביקש הערכה. האם יש נתונים ?

6. בעתיד חלא רחוק (לא אמר מתי, נראה שלא מיד) צפויות הודעות על עסקות נשק עם מדינות במפרץ, ובכללן עומן.

ט/איה הי"צ
טובה הרצל

תפוצה:

דחיפות: מידדי	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק 16	דף: _____
סוג: שמור		פתוך: _____
תאריך וזמן תעבור: 16 אוג' 88 12:00		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסוד:		דע:
402		פאת: קונגרס.

משיחה עם ע' ארלי רנגל (דמוקרט מניו יורק, מבכירי השחורים בבית הנבחרים ומתומכי ג'קסון המובהקים).

רנגל מעריך בעקבות שיחה עם ג'קסון, שפגישה ארד - ג'קסון היתה טובה אך לא הושג בה הרבה - ג'קסון סבור שהוא באמת Reaching out כלפי היהודים, ומיצר שאין מאמינים לו.

כף לדוגמא, בפגישה בקונגרס בשבוע שעבר כשאחרי מחמאות עבר הקונגרסטמן ג'ים שווייזר להתקיי את ג'קסון בנושא קוקלי בשיקאגו וג'קסון השיב (כפי שענה לשגריר) זכה לתשואות סוערות, עדות שהנוכחים סבורים שדברי שווייזר לא היו במקומם.

צריכה להמצא דרך לבחון האם אמנם ג'קסון אינו תומך בבטחון ישראל. אמנם רנגל סבור שעמדות ג'קסון "עקומות" (cockeyed) בנושא הפלסטינאי אבל יש לא מעט קבוצות יהודיות חדוגלות באותן עמדות בדיוק.

אשר ל Hymietown אולי היתה הגזמה בפרשנות: איש אינו נעלב מביטוי כמו Chinatown, אבל גם בהנחה שהביטוי פוגע, נותרה עוינות רבה מארוע שנשכח ועבר - ראוי לפתוח פרק חדש.

16/8
טובה הרצל.

2 4 1 2 1 1 2 3 2

אחרי 5 1 2 1 1 2 3 2

16

דח"פ: מ י ד י סוג כסחוני: ש מ ר	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ר"מ: מחור:
תז"ח: 151530	מצפ"א	א ל :
נר : 0 0335 37 - 011	וושנינגטון; לשכת רה"מ	ד ע :
	הקונסול הכללי, ניו-יורק	מאת :

יחסי יהודים-שחורים.

- הכל יודעים על הפער העמוק הקיים מזה שנים לא מעטות בין היהודים לבין השחורים בארה"ב. האנטישמיות נפוצה בקרב חוגים רחבים למדי בקהילה השחורה ומצד שני יש רבים מאד בקהילה היהודית הסבורים שהשחורים גילו כפיות טובה ליהודים שהיו בעלי בריתם הנאמנים ביותר בשנות המאבק להשגת שוויון זכויות.
- הבחירות המוקדמות למפלגה הדימוקרטית שנערכו בניו-יורק והעימות החרף בין אד קוץ' לבין ג'סי ג'קסון, כמו גם הישג הערבים-האמריקאים בכמה וועידות דימוקרטיות מוקדמות ובעיקר - בוועידה הדימוקרטית המרכזית עצמה באטלנטה הוכיחו שהפער הזה, ואפילו האיבה, עמוקים בהרבה ממה שטברו רבים. שומעים לכך הסברים וטיבות ויקצר המצע מלפרט כל זאת כאן.
- בשבועות האחרונים קיימתי שיחות רבות עם נציגי ארגונים יהודים ועם אנשים פרטיים מחוגים שונים וכן גם עם כמון, מידידי בצמרת הקהילה השחורה בניו-יורק (שהם עוד מן המתונים ביותר ונמנים על ידידי ישראל. עם הקיצוניים באמת אין לי קשרים). מכל השיחות האלה התרשמתי שאי-ההבנות ההדדיות קשות מאד. גם לא גיליתי שקיימת, לפחות לא בשלב הנוכחי, נכונות לחפש דרכים לגישור ולהתקרבות מחודשת.
- היהודים, למשל, משוכנעים שג'סי ג'קסון הוא אנטישמי אמיתי ואויב פוטנציאלי מסוכן למדינת ישראל ולא חסרות להם הוכחות לכך. הוא הוזמן להופיע בפני מועדון הנשיאים בדיוק כפי שהוזמנו וזה מנהג קיים מזה שנים ארוכות - מועמדים אחרים שהירצו בפני חברי המועדון את חשקפותיהם וחשפו עצמם לשאלות, לעתים קשות. הוא טירב להופיע כדי להסביר את מדיניותו בענייני ישראל, פלסטינים, אש"פ או האנטישמיות.

אד קוץ' 2/1
ג'סי ג'קסון 2
משה יגור 1
שם השולח: 3
תאריך: 15.8.1988

משה יגור

שם השולח:

15.8.1988

תאריך:

דח"פוק:	מחלקת הקשר ניו-יורק	ר"ח: 2
סוג כטחוני:	טופס מברק	מחור: 4
תז"ח:		א ל :
נר : 335		ד ע :
37 - 011		מאח :

- 2 -

בארה"ב. עד שלא ייענה לחזמנה זו תתקבל כל פגישה אחרת אתו בתרעומת על ידי כמה (לא כל) מן המנהיגים היהודים. אמנם לג'קסון יש ידידים יהודים מטויימים, אך לאיש מהם אין עמדה חשובה כלשהי בציבור היהודי. ממקור מהימן ידוע לי שנעשים נסיונות לערוך פגישה בינו לבין מנהיגים מרכזיים ואולי אפילו עם מוריס אברם עצמו במגמה למצוא פתרון לענין דחיתו ההזמנה הרשמית של מועדון הנשיאים.

5. ג'קסון ותומכיו, מצידם, אינם מוצאים טעם בהופעה בפני מועדון הנשיאים. הדבר נראה בפניהם כ"התזת ראש". אחד מבני שיחי השחורים תיאר באזני באופן ציורי מה שיתרחש שם אם יופיע. הם ישאלו אותו "האם השתמשת בכיטוי "הימיטואון"? האם התחבקת עם ערפאת? וכיו"ב שאלות ברורות וידועות מראש. מה מצפים ממנו שיענה? האם מצפים שיכחיש? האם מצפים שיתכחש לדעתו שיש למצוא לפלסטינים מקום כלשהו? ג'קסון וחסידיו לא יסכימו ללכת לפגישה שיהיה בה, לדעתם, משום עלבון ופגיעה בכבודו. גם מנהיגים שחורים שהזנגו לו בכחירות המוקדמות לפני 4 שנים, נמנים כיום על תומכיו, ואפילו על מעריציו. הוא נחשב בעיניהם לגיבור (זה המונח ששמעתי פעמים אחדות). זאת בגלל שהגיע להישגים פוליטיים, שאף שחור אחר לא הגיע אליהם לפניו בארה"ב. זו הסיבה שכל מי שפוגע בו או מחטט בעברו (ויש כנראה מה למצוא שם) נאשם מיד בגזענות ובפגיעה בכבוד העדה השחורה כולה. התגובה על כך היא רגשנית מאד, ועובדה - אמצעי התקשורת בארה"ב האוהבים כל-כך לחטט בעברם של אישיהם הפוליטיים ואפילו בני משפחתם (ראה דוגמת גארי הארט, מריו קואומו, ג'ורג' בוש, מיכאל דוקאקיס ואחרים) אינם מעיזים לגעת בג'קסון. אפילו כתכניות ההומור והסטירה בתחנות הטלביזיה, המטפלות בכל מועמד ללא מורא וללא משוא פנים, אין שמו נזכר!

3/.

איטור:

שם השולח:

תאריך:

דחיסות: מ ל ד י	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	ר"י: 3
סוג כטחוני:		מתור: 4

תז"ח:	א ל :
נר : 335	ר ע :
37 - 011	מאת :

6. עד כמה שידיעתי מגעח טרם הגיעו הארגונים היהודים לגיבוש עמדה משותפת לגבי הטיפול בסוגיה זו. שורת בקיבם מכוכה רבה ודעות שונות וסותרות. ישנם כאלה הרואים בג'קסון סכנה מוחשית לקהילה היהודית וסבורים שאין להירתע מהמשך העימות עמו. ישנם אחרים המקיימים פגישות עם ידידים שחורים ומחפשים דרכים לניטרול המחחים. יצויין שנפגשתי גם בכמה מוותיקי הדיאלוג עם השחורים שהקדישו שנים לא מעטים לפעולה זו ושאינם מסתירים כיום את אכזבתם על שקאמצייה הממושכים הניבו תוצאות מאכזבות כאלה.

7. דעה מעניינת ששמעתי מכמה פעילים שונים בנפרד אומרת שעל הקהילה היהודית לעשות כל מה שביכולתה כדי לסייע לריפובליקנים לנצח בבחירות הקרובות. תבונה נוספת של הדימוקרטים (אחר זו של 1984) תשכנע את המפלגה הזו שג'קסון גורם לה נזק וייעשה אז מאמץ להתנער ממנו ולהחלישו. ואולי - כך מקווים - ייהפך האיש לאפיזודה חולפת. אמנם הוא פתח דלתות לקידומם הפוליטי של שחורים, ודבר זה יימשך גם להבא, אבל התקוה היא שיפטרו ממנו ושכמקומו תופענה דמויות חיוביות יותר ולא מעוררות מחלוקת. ואמנם שמעתי מכמה יהודים שבעבר תמכו במפלגה הדימוקרטית שהפעם יצביעו בעד הריפובליקנים. רק אחר הבחירות נדע אם אמנם חל שינוי מהותי בדפוסי ההצבעה של יהודי ארה"ב ובאיזו מידה היה ג'קסון הגורם לכך.

8. מח שנוגע לישראל הנני סבור שאין עלינו להמתין עד שתתגבשנה תכניות פעולה בארגונים היהודים. מה עוד שאין כלל בטחון שדבר כזה אמנם יקרה. סביר יותר להניח שגם בסוגיה זו, כמו באחרות, תיגבר המגמת הקיימת שכל ארגון יפעל בנפרד. קיימת

AL

איטור:

שם השולח:

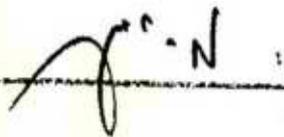
תאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 4
סוג כטחוני:		מחור: 4
תז"ח:		אל:
נר: 335		דע:
34 - e11		מאת:

- 4 -

כאן אפילו אידיאולוגיה להצדקת הפיצול הזה. אני מאמין שעלינו להעמיק את קשרינו עם המנהיגות השחורה לרבדיה השונים, להיפגש לשיחות וביחוד להגביר את מספר המבקרים בארץ מביניהם. האינטרס הישראלי מחייב שנפעל כך אפילו אם תתעורר תרעומת בקרב כמה מנהיגים יהודים. בכך נסייע בסופו של דבר גם לקהילה היהודית כאן. לענין זה כדאי למצוא את התקציב הדרוש כדי שלא נהיה תלויים במימון מקומי, כמו עד עכשו. ואגב, אותה מדיניות של התקרבות והגברת מספר ידידינו אני ממליץ לנקוט גם כלפי ראשי הקבוצות האתניות האחרות בארה"ב שחשיבותן הולכת וגוברת בהתמדה: ההיספניים למיניהם והאסיאניים. אין כוונת סקירה זו להציע תכנית פעולה מפורטת ומלבד זאת אני משוכנע שהמופקדים על כך במשרד יודעים, בין כה וכה, מה צריך לעשות וכיצד. היו תקופות בעבר שעשינו דברים אלא לא רע בכלל וכדאי לחזור על כך.

יגר

איטור:

משה יגר

טפ השולח:

15.8.1988

תאריך:

10275

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תאריך : 15.08.88

יובא **

שמור

**

**

**

חוזם: 8/10275

אל: דרוש/430

מ-: המשרד, תא: 150888, זח: 1847, דח: מ, טג: שמ

תח: פ גט: מזתים

נד: פ

שמור/מיוזו

עודד ערן

שיחה עם נד ווקר. שלן 350 מ-12.8.88.

1. בטעוף ג' שבמברקן שבטיהובין ציונת שלוברי ווקר 'רוצים לתת כספים לארגונים המזוהים עם אש"ף, אך ביקש שלא נהיה קשורים בבדיקות בנושא זה'.

2. האם זו טעות או חריגה מהמצב הקיים.

מזתים

אט

יא

תפ: שהח, רהמ, שהוט, מנכל, ממנכלר, מרכז, רם, אמן, טמד, בירן, מצפא, ליאור, מזתים, מתאסשטחים

מדינת ישראל

14/8/88

תאריך

מסכת
הגדה
ה

אל: ~~הגדה~~

מאת: לשכת ראש-הממשלה.

ADL לא בכניסי אגב

בנין למנין אציל - בישראל. חלבה
למקדו אגב במקדו - אכל אציל.
אולי זו אציל - יוגל האוניו.
אליה

Our 75th Year

1913 - 1988

Anti-Defamation League of B'nai B'rith הליגה נגד השמצה של בני ברית

I N V I T A T I O N

The Hebrew University of Jerusalem
Harry S. Truman Research
Institute for the
Advancement of Peace

The Anti-Defamation League
of B'nai B'rith

Announce a Conference on

THE UPRISING in the TERRITORIES:
CAUSES, CONSEQUENCES, and MEDIA COVERAGE

Wednesday, August 17, 1988
Truman Institute, Mt. Scopus Campus

9:30 - 11:45 "Causes and Consequences of the Uprising"

Panel Chairman, Prof. Ben Ami Shilloni,
Chairman, Truman Institute
Dr. Shukri Abed, Truman Institute
Prof. Yonah Alexander, State University of New York
Prof. Yehuda Blum, Hebrew University
Prof. Amnon Cohen, Hebrew University
Dan Meridor, Member of Knesset
Brig. Gen. Ephraim Sneh, Former Head of the Civil
Administration in Judea and Samaria

12:00 - 1:15 Yitzhak Rabin, Minister of Defense

1:15 - 2:30 Recess

2:30 - 4:30 "Media Coverage, Local and Foreign, of the Uprising"

Panel Chairman, Harry Wall, Director, ADL Israel Office
Yoram Ettinger, Director, Israel Government Press Office
Danny Rubinstein, Correspondent Davar
Nachman Shai, Head, I.D.F. Radio Station
Bob Simon, Israel Correspondent, CBS
Nicholas Tatro, Bureau Chief, A.P., Israel

The Conference will be held in English

George Bush for President

MIDDLE EAST POSITION PAPER

I. Overview

The U.S. believes that promoting the security of Israel and the pro-Western Arab states offers the best path to promoting peace and stability in the Middle East. Few foreign policy objectives are more central given the region's chronic instability, strategic location, and central role in the world's long-term supply of energy.

International conflict, sub-national and trans-national terrorism, confessional strife, and the fruits of decades of Soviet ambition and massive supplies of weapons have made the region chronically unstable. This instability threatens America's interest by jeopardizing free nations and placing our access to the region at risk. Located at the confluence of three continents, the Middle East is linked to America's economic security interests in Europe, Africa and Asia. Possessing 75 percent of the free world's known petroleum reserves, the Middle East is vital in the long term to the economic prosperity of democratic regimes throughout the Western alliance.

America's strategic interests are clear; they are:

- The region should be stable, and its nations controlled by governments friendly to the U.S.;
- Israel must remain free, democratic, militarily secure, and economically strong;
- Freedom of the seas and free trade are American traditions. American and allied access to the sea lanes and petroleum resources of the region should be free from interference, whether from regional troublemakers, the Soviet Union, or terrorists.

We must pursue these interests energetically. We will continue to work with moderate Arab nations willing to co-exist with Israel. This should be done in concert with allies where appropriate and practical. But we should be prepared to support our interests in the region alone if necessary to protect the security of the U.S.

II. U.S.-Israel Relations: Partners in Freedom

The Bush Presidency will take advantage of the new relationship built with Israel during the Reagan/Bush Administration to enhance the prospects for regional peace and security.

Israel and America are both nations of immigrants. Both were founded by people fleeing religious persecution. Both were born of revolution. Both have a frontier heritage. Both are established in the values embodied in the Holy Scriptures. Both are democracies, conceived in liberty and dedicated to the proposition that all men are created equal. Both cherish the fundamental rights of man -- freedom of speech, freedom of the press, and freedom of worship.

The evolution of Israel's political status with the U.S. -- from that of a threatened dependent in the 1970s to that of an ally and regional partner of the U.S. in the 1980s -- is a crucial transformation. No longer is Israel simply a democratic nation which shares America's religious and immigrant origins, Israel shares our security burdens as well.

Israel is a strategic ally to the U.S. By virtue of its military capability and the values and political objectives it shares with the U.S., Israel buttresses the alliance in its most vulnerable area -- the southern region of NATO and the Eastern Mediterranean. By establishing appropriate policies and institutions, the goal of strategic cooperation with Israel has been achieved. It will be sustained through continued security and economic assistance to Israel, and expansion of existing elements of strategic cooperation including joint exercises, pre-positioning of dual-use stockpiles (including combat equipment, spare parts, and ammunition), intelligence sharing and contingency planning. These measures will serve to strengthen American military power and influence in the Eastern Mediterranean.

A joint U.S.-Israeli effort now underway will produce one of the free world's first anti-tactical ballistic missiles in the 1990s, at a time when the proliferation of ballistic missiles is creating new dangers. Joint development efforts now underway for advanced conventional weapon systems will bear the fruit of lower cost, but more effective defense for our two nations in the 1990s. The improved institutions supporting defense cooperation will enable us to jointly strengthen our armed forces in the region, thereby contributing to regional stability. This could only be accomplished by a President who possesses the courage to stand alone as Israel has so often done, to defend freedom and democratic institutions in the region. We will continue to maintain Israel's qualitative advantage over any adversary or coalition of adversaries.

We will seek the assistance of the United Nations and other multilateral institutions where it will fit into a free nation's own diplomacy. But we will never allow the United Nations or any other multilateral institution to place Israel's or America's security interests at risk.

The domination of the United Nations by nations hostile to both the U.S. and Israel has diminished the usefulness of the organization in the region. The U.S. will not allow the United Nations Security Council to become a forum for one-sided resolutions against our allies, including Israel.

The continued existence of United Nations General Assembly Resolution 3379 which equates Zionism with racism constitutes a fatal flaw in the ability of that organization to serve a useful purpose in the region. We will seek repeal of this Resolution. Failure to repeal that Resolution will justify attenuation of our support of the United Nations to reflect its diminished effectiveness in international affairs. Moreover, the U.S. will withdraw from the United Nations if Israel is ever denied membership.

We oppose the creation of an independent Palestinian state; its establishment is inimical to the security interests of Israel, Jordan and the U.S. We will not support the creation of any Palestinian entity that could place Israel's security in jeopardy.

We are proud of the role America has played in the 1980s in encouraging the restructuring of Israel's economy which can lead it from one dominated by governmental institutions to one responding to free markets. The evolution of Israel's economy and the Free Trade Area agreement negotiated with Israel in 1985 will enable the Bush Presidency to bring Israel fully into the economic community of free nations for the long term benefit of both Israel and the U.S.

III. Peace Process

The process of establishing an enduring peace in the region has evolved over many past Presidencies. The Camp David Accords established a model for the peaceful resolution of the Arab-Israeli dispute through direct negotiations with American assistance. The benefits of peace to both Israel and Egypt are substantial. Both Israel and Egypt are more militarily secure, and both are cooperating effectively with the U.S. in the region.

The American role as an active, steadfast and fully engaged participant in the search for peace in the Middle East has rewarded the U.S. as well. By assisting both Israel and Egypt to negotiate directly and providing appropriate economic and military assistance subsequent to the Camp David Accords, the three countries have been able to limit the expansion of the influence of the Soviet Union in the region.

Ultimately, direct negotiations are the only viable means of securing peace between Israel and its neighbors. The U.S. cannot and will not impose a settlement, nor will we be a party to any effort to do so through a multilateral entity.

The U.S. will not support any role in the peace process for the PLO unless it recognizes Israel's right to exist, accepts United Nations Resolutions 242 and 338, renounces terrorism and removes language from its charter demanding Israel's destruction.

The search for peace requires continuous creativity and innovation to adapt to the shifting political requirements in the region. Formulas which were useful points of departure in the past may not be suitable in the future. American diplomacy can remain flexible by building on the bedrock of the peace which now exists between Israel and Egypt. In the long run, the need for both peace and security in the region are not mutually exclusive -- they are mutually reinforcing. To achieve this end, the U.S. must remain powerfully engaged, and to assist in providing an environment where those most immediately concerned can negotiate directly and without fear or intimidation. President Reagan's September 1982 Middle East peace proposal provides a compelling basis for addressing the peace process as well as the Palestinian problem. We will build on this proposal to aid in the pursuit of peace in the Middle East. We believe that the most hopeful course of ending the anguish of the Palestinians is to re-energize the peace process. We recognize that there will never be a lasting peace in the area until an equitable solution to the Palestinian problem is found and that the Palestinians must be involved in every step of the process.

Economic growth -- both in Israel and throughout the region can also contribute to peace. More jobs and more opportunities in the West Bank and Gaza, for example, could increase the confidence of Palestinians and make it easier for them to participate directly in shaping a negotiated peace. More jobs and more opportunities in adjoining countries might draw the energies of more young people into building a world for themselves rather than destroying someone else's.

The U.S. should focus its economic development efforts in the region on critical resource issues. For example, the impending water crisis which will be faced by so many countries in the area -- but most particularly by Egypt, Jordan and Israel. Regional stability could also mean new foreign investment in sorely needed infrastructure projects such as road and electricity.

We will neither give up our hope for peace nor our commitment to helping achieve it. We have no illusions about the difficulties of trying to achieve peace. But the difficulties do not justify despair and should not be an excuse for indifference.

IV. U.S.-Soviet Relations in the Middle East

The next President of the U.S. will face a very dynamic situation in the Middle East. The conditions in this vital strategic region have become more satisfactory for Western interests during the Reagan/Bush years. Our strategic relationship with Israel has become firmly established. Acceptance by other Arab states of Egypt's relationship with Israel has been achieved and marked with a reduction in the effectiveness of the radical Arab states and Iran. But there are also new dangers as more and more nations gain access to more destructive long range weapons, and new sources of conflict arise. The Soviet Union we will have to deal with in the Middle East is more sophisticated and more active diplomatically and more credible than at any time in recent years. We would be foolish to ignore the extent to which many of our Middle East friends, including Israel and the pro-Western Arab countries, are making closer contacts with Soviet diplomats.

If the Soviet Union is to have a more constructive role in the region, important changes in its policies need to be made. Its arms export policies have frustrated efforts to end the Iran-Iraq War and have supplied the most violent terror-exporting nations in the region -- Libya and Syria -- with the means to threaten regional peace. The continued Soviet support for the position of the rejectionist Arab states, its refusal to establish normal diplomatic relations with Israel, and its reflexive opposition to Israel at the United Nations and other international fora remain obstacles to peace.

This means we must remain strongly committed to those of our policies that have served us well in the past, including military support for our closest friends. But we must also present our own vision of a Middle East and South Asia that demonstrates our own concern about the need for a peaceful resolution of local conflicts and reflects our understanding of the complicated and interlocking trends which are at work throughout the region.

V. Jerusalem

We believe that Jerusalem should remain an undivided city with free and unimpeded access to all holy places by people of all faiths.

VI. Egypt

Egypt is the catalyst in the Arab world for advancing the cause of regional peace and security. As the only Arab nation to have formally made peace with Israel, it is reaping its benefits. With American economic and military assistance, Egypt has been increasingly integrated with the economic and defense-related institutions of the West. Egypt's support of the Camp David Accords and its subsequent acceptance into the Arab world demonstrates that an Arab nation can make peace with Israel, be an ally of the U.S., and remain in good standing in the Arab world. The Administration's formal designation of Egypt as a "major non-NATO ally" has served to strengthen American ties with Egypt and will provide the basis for further gains for America's ability to advance the prospects for regional peace and security during the Bush Presidency.

VII. Jordan

Jordan is an indispensable element of the Middle East peace process. Moreover, its posture of moderation has served to diminish the effectiveness of the radical rejectionist states of the region. Jordan's contribution to regional stability will be strengthened by continued U.S. encouragement of its economic development. Jordan deserves continued American support, particularly if it is to take the risks of pursuing peace in the Middle East.

VIII. The Gulf

Seventy-five percent of the free world's proven oil reserves are in the Arabian Peninsula and surrounding Gulf states. It is imperative for the economic well being of Western Europe, Japan and the U.S. that friendly hands remain on the spigot of Arabian Peninsula oil and that the sea lanes and the Strait of Hormuz remain free and open. Our continued support of Saudi Arabia and other pro-Western states in the Gulf is an essential component of our policy. In support of these interests, the U.S. is correct in deploying a naval task force to join with other naval forces to keep the international waterways open during the Iran-Iraq War.

Allied naval forces are sharing this responsibility by lending the same protection to their vessels that we are providing to U.S. ships and by helping in tasks such as mine sweeping. By doing so, we have led the way in which the burden is shared among our principal allies. Moreover, it has created political leverage for us which has countered Iranian coercion and helped to sober the Iranian leadership. In doing so, it has helped to create the conditions to help bring an end to the Iran-Iraq War.

Because of the critical importance of the Gulf region, now and for the long term, we will build on the increased security cooperation with the pro-Western Arab states of the Gulf achieved by the Reagan/Bush Administration to enhance their security while serving U.S. interests.

IX. Afghanistan and Pakistan

The Soviet occupation of Afghanistan was a low point in America's international experience during the Carter Administration. Encouraged by the fall of Iran and the takeover of the American Embassy in Teheran, the Soviet Union took this action in the atmosphere created by the Democratic Administration's illusions about Soviet intentions and about world politics generally. We were then unable to respond effectively because of the unprecedented deterioration of our relationship with our traditional ally, Pakistan, that had taken place when President Carter controlled American foreign policy.

Forcing a Soviet decision to withdraw from Afghanistan was one of the greatest achievements of Reagan/Bush international policy. If the Soviet Union carries through the withdrawal, Afghanistan will join Grenada as one of the first countries where a communist dictatorship submitted to change. This result could not have been achieved without all three mutually-supporting elements of Reagan/Bush policy: negotiations, rebuilding our relationship with neighboring Pakistan, and military assistance to the freedom fighters to change the facts shaping Soviet intentions.

American resolve in supporting the Afghan freedom fighters has achieved its first objective -- forcing a Soviet military withdrawal from Afghanistan. This unprecedented event did not take place in a vacuum. Assisting Pakistan in modernizing its armed forces and reforming its economic system was no less important than providing assistance to the freedom fighters. The best guarantor of a free Afghanistan is a pro-Western, democratic, secure and prosperous Pakistan. The initial fruits of our efforts have strengthened our regional influence and enhanced the ability of a Bush Presidency to promote regional peace.

When the U.S. is engaged in helping Pakistan help itself, we are assuring continued cooperation with Pakistan to create a free Afghanistan as well as advancing other regional objectives such as nuclear non-proliferation and an enduring peace on the Indian subcontinent. The outcome in Afghanistan is not yet irreversible and will continue to require active American engagement.

X. Lebanon

Continuing instability in Lebanon is not in the interest of the U.S. Until order is established, Lebanon will be a source of international terrorism and regional instability. Therefore, in order to re-establish normalcy in Lebanon, the U.S. must help to strengthen the hand of the overwhelming majority of Lebanese, who are committed to an independent, peaceful and democratic Lebanon.

In order to achieve this goal, the policy of the U.S. should be based on the principles of preserving the unity of Lebanon; supporting the withdrawal of all foreign forces from Lebanon; recognition of and respect for the territorial integrity of Lebanon; the re-establishment of the authority of the Government of Lebanon; and finally, the reassertion of Lebanese sovereignty throughout the nation and recognition that its safekeeping must be the responsibility of the Government of Lebanon. We will strive to help Lebanon return to its days as a peaceful country where various religious groups lived in harmony with each other, where international commerce flourishes and international terrorism was non-existent. I have a personal, special investment in a Lebanon at peace.

XI. Iran-Iraq War

The U.S. maintains neutrality in the conflict and supports United Nations and other regional efforts to bring about an arms embargo, and a withdrawal of all military forces behind the pre-1980 boundaries, and a permanent peace settlement. The U.S. recognizes that neither an Iranian nor Iraqi military victory would be in the U.S. interest in the region.

XII. North Africa

Building upon historically close relations with Morocco and Tunisia, the U.S. should continue military and economic aid to these two countries and continue to be supportive of efforts to resolve the Western Saharan issue.

In Algeria, the U.S. should seek to strengthen the currently friendly and correct relations to ensure access to oil and gas fields and support Algerian efforts to resolve peacefully the Western Sahara issue.

The U.S. should support all North African efforts aimed at peaceful regional cooperation.

XIII. Syria and Libya

Syria and Libya remain hostile and violence-prone elements in a region that yearns for peace and stability. It is unlikely that they will change their policies with the present leadership. However, it remains in our interest to take advantage of a genuine change in policy that would allow these two nations to work toward participating in a meaningful way in the regional peace process.

משרד החוץ - מחלקת הקשר

טופס מברק צפון

אל: וושינגטון

דף 1 מתוך 1 דפים

סיווג בטחוני: סודי

דחיפות: מידי

תאריך וזמן רישום:

מס מברק:

לשימוש
מח
הקשר

השגריר.
דע מינרבי, משה"ח.
לשלך 233 (בצורת)

1. לגופו של ענין, אין התנגדות למוצע בתנאי שהדבר יהיה מקובל על משרדו של סגן הנשיא, וזאת - כדי למנוע פגיעה בהם. (בתשובתך אין התייחסות לשאלה האם בדקתם גם בלשכת סגן הנשיא).

2. אנא מסור ללשכת סגן הנשיא כי אם יישלח מכתב מטעמם לראש הממשלה (דבר שעלה כידוע ביוזמתם הם), ראש הממשלה ישיב כמובן לסגן הנשיא כמתבקש וכראוי.

אריה מקל, לשכת רה"מ

השולח: 12.8.1988

אישור לשכת המנכ"ל: [לציון תאריך וזמן העברה לקשר]

תאריך וזמן חיבור (ימולא ע"י השולח)

לשימוש מח' הקשר בלבד

התפוצה:

הנושא:

** נכנס **
**
**
**

שמו

חוזם: 8,9315

אל: המשרד

מ-: ווש, נר: 325, תא: 120888, חז: 1200, דח: ר, סג: שם

תח: @ גס: ממד

נד: @

שמו/רגיל

אל: ממד, ערב 1

דע: שגרירות קהיר

מאת: אלי אבידן

מצרים

משיחה עם טרזיטה שייפר

1. להלן השלמות למכתבו של א. שקד 341 מ-25.7.

2. שייפר ביקשה מהשגרירות בקהיר להקדיש הפעם חלק נכבד מהביקור, לסיור פתוח במצרים, ולא רק לפגישות עם פקידים מצריים. חזרה עם שתי התרשמויות בולטות מסיור בערי מצרים - לוקסור, א-סויט, אלכסנדריה ועוד.

(א) חוסר יזמה עצמית ברמה מקומית בתחומי הרווחה. שייפר עורכת השוואה עם בנגלדש (מקום שרותה הקודם), בה דווקא בולטת התופעה של גיוס מקומי של אמצעים כספיים ('מדובר באגורות') לקיום שרותים קהילתיים מינימליים. במצרים, אף שבה רמת הדלות והעוני אינה מגיעה לזו שבבנגלדש, התופעה היא הפוכה: הקונספציה השלטת היא ששרותים אלה הם באחריות בלעדית של הממשל ובתקציביו (שאף פעם אינם מגיעים) ומגיעים לאזרח ללא תמורה, קרי ללא כל מאמץ מצידו. יחסי אזרח-רשות הופכים ליחסי תלות מוחלטת בבירוקרטיה המצרית, ללא כל יזמה להתמודד עם הבעיות היומיומיות, באותם תחומים שבהם יש לאזרח היכולת לתרום מצידו ולעצמו.

6406 Tab

30447 יחיד ויחיד נצרת ת"ר 30447

משרד החוץ-מחלקת הקשר

(ב) תופעה הפוכה מזו מצאה, להפתעתה, בשיחות שהיו לה עם מספר מושלים. מושל א-סייט, גנרל לשעבר במשטרה, מהווה דווקא דוגמה מה ניתן לעשות ברמה המקומית, ע"י גילוי פוטנציאל נחבא של מוטיבציה. המושל פעיל ב-3 תחומים:

א. שירותי רפואה קהילתיים. הפעלת הקליניקות הרפואיות מתאפשרת במידה רבה ע"י הרמת תשלום בהתנדבות, עפ"י רוב סימלי, מצד הנזקקים לשירותיהם.

ב. דיור. התקציב השנתי שהועמד לרשות המחוז הוא בגובה של 2 מ' לימ', סכום מזערי לנוכח מצב הדיור שם. המושל הקפיץ את פעולת הבנייה להיקף של 12 מ' לימ', בהנחה מחושבת שהדבר מעניק לו מנוף לדרוש תקציב בגובה זה בשנת התקציב הבאה עפ"י הוצאות ריאליות לדיור.

ג. מפלגה. המושל מנצל את המפלגה, למרות שנמצאת בנסיגה ארצית, עפ"י שייפר, באשר לפופולריות שלה בציבור, להשגת כספים תמורת צרוף חברים חדשים מהמחוז. באזורו נמצא אחד מסניפי המפלגה הבולטים.

2. כלכלה. המשטר המצרי ממשיך במדיניות של דחיית קבלת החלטות באשר לנקיטת צעדים נוספים בתחום הכלכלי, בשעה שגורמי ה-IMF לא מרפים מלחציהם בכיוון זה ותוהים כמה זמן ימשך מצב זה. גרירת רגלים מצרית זו היא פרי של קו מחושב ובהתחשב בנסיבות בינ"ל. אין זה סוד שהמצרים מעדיפים שלא לעשות כלום באם הדבר היה ניתן בידם, או לפחות צעדים מינימליים בתחום העלאת מחירים, שהוא התחום בו הקרן רואה את עיקר הפיגור וחוסר ההתאמה למציאות. מובארכ מודע למשמעות של העלאת מחירים דרסטית-במחירי האנרגיה והמזון - והוא יעשה הכל להמשיך במדיניות של "הליכה על הזמן" עד גבול האפשר. הדבר מקבל ביטוי ממשי בצורה שמבארכ הציג זאת- בנאומיו האחרונים לציבור הרחב. הוא מתאר מצב בו כולם "אשמים" רק לא המשטר.

(א) רמת הצריכה הולכת וגוברת. למשל השימוש בלחם (מסובסד) כמאכל לבהמות.

(ב) פגעי טבע. ירידת פני המים בנילוס.

החסר בתמונת מצב זו היא כמובן הפרק על הסקת מסקנות, דהיינו שלא יהיה מנוס מהעלאת מחירים בעיקר בתחום האנרגיה. זאת הוא משאיר לפי שעה לכאורה פתוח. מובארכ מעדיף המצב הנוכחי של מחסור בחנויות המזון הממשלתיות, כולל יצירת תורים לידן, מאשר "לחתוך" אחת ולתמיד ע"י העלאת מחירים דרסטית. המעניין הוא שעבור האזרח שלא מוצא מבוקשו בחנויות הנל, ונזקק לרוכשם בשוק החופשי, פרוש הדבר העלאת מחירים גם ללא הצהרה על כך מטעם הממשלה. שייפר סבורה שהמצב ישתנה לקראת סוף השנה, בעיקר בתחום העלאת מחירי האנרגיה. במועד זה היא גם צופה חתימת הסכם חדש עם קרן המטבע הבינ"ל.

1. The first part of the document, covering the period from 1945 to 1947, describes the initial stages of the project. It details the formation of the committee and the early discussions regarding the scope and objectives of the study. The text is somewhat dense and contains several technical terms that are not fully defined at this stage.

2. The second part, spanning from 1947 to 1949, focuses on the methodology employed for data collection and analysis. It outlines the various techniques used to gather information and the statistical methods applied to interpret the results. This section is more detailed than the first, providing specific examples of data points and how they were processed.

3. The third part, covering the years 1949 to 1951, presents the findings of the study. It discusses the trends observed in the data and compares them with previous research in the field. The author makes several key observations and offers preliminary conclusions based on the available evidence at that time.

4. The final part of the document, from 1951 to 1953, provides a summary of the work and discusses the implications of the findings. It highlights the contributions of the study and suggests areas for further research. The text concludes with a statement of the author's appreciation for the support and assistance received during the course of the project.

5. The following section, covering the period from 1953 to 1955, delves deeper into the theoretical aspects of the study. It explores the underlying principles and concepts that inform the research. This part is more conceptual and less data-driven than the previous sections, focusing on the broader context and significance of the work. It also includes a critical review of related literature to situate the study within the existing body of knowledge.

6. The next section, from 1955 to 1957, discusses the practical applications of the research. It examines how the findings can be used to inform policy decisions and improve practice in the relevant field. This part is more applied and focuses on the real-world impact of the study.

7. The final section, covering the years 1957 to 1959, provides a comprehensive overview of the entire study. It summarizes the key findings, conclusions, and recommendations. This section is intended to provide a clear and concise summary of the work for those who may not have read the entire document. It also includes a final statement of the author's hopes for the future of the field and the impact of this research.

משרד החוץ-מחלקת הקשר

בתחום הבינ"ל, מצרים חדלה לפרוע את חובותיה, לגבי '88 מאז פג תוקפו של הסכם לעריכת חובות ביוני '88. מסתבר שקיים הסדר לפיו מצרים יכולה למשוך אי תשלום זה במשך 6 חדשים מאז, דהיינו עד דצמ' 88, ללא הכבדה, שכן לא מדובר בריבית גבוהה. חלק נכבד מהחוב מגיע לארה"ב (AID), המוכנה לגלות התאפקות בשל מערכת היחסים עם מצרים. המצרים גם הודיעו בלשון שהתפרשה כאן כהפגנת זלזול מסויימת, שלמצרים נותר מרווח תמרון באשר לחובות שהיא חבה לממשלות השונות, שכן הללו מגלות גישה 'רכה' (SOFT) כלפי מצרים, מצב שונה מזה הקיים לגבי הלוואות לגורמים פרטיים. לשאלה כיצד הדבר משפיע על הזרמת כספים למשק המצרי, מסתבר שמצרים ממשיכה ללוות כספים בשוק הפרטי, בעיקר באירופה וכן מגיעים סכומי כסף בלתי ידועים מגורמים ערביים (מפרץ). המצרים מקפידים לפרוע חובות אלו בזמן. במקביל היא צופה הסדר נוסף עם מועדון פאריס במועד זה לגבי יוני '89, שכן מדובר בהלוואות בערבות הממשלות השונות.

3. ישראל. שיפור חזרה בהרגשה קצת טובה יותר מזו של ערב הנסיעה (ר' דיווחנו הקודם), על סמך שיחותיה בקהיר ובירושלים. התרשמויותיה מקהיר הן:

(א) אי פגיעה ברמה

הנוכחית (הנמוכה) של היחסים, בהנחה שלא יבוא פיצוץ כלשהו במזה"ת בו קשורה ישראל.

(ב) נכונות לעשות 'משהו' נוסף בתחום (היחיד) של החקלאות. לשאלה כיצד רואה ההשלכה על מצרים בעקבות מהלכי חוסיין, השיבה שהמצרים ממשיכים להיות משוכנעים שמדיניותם ליצירת שותפות (PARTNERSHIP) ירדנית-פלס' קרי אש"פ, שתשא ותתן עם ישראל, הוכיחה עצמה כאלטרנטיבה היחידה לקידום השלום, כפי שמצרים טענה מאז ומתמיד שאש"פ חייב להיות מעורב בתהליך, גם אם ארעה 'תקלה' בין השותפים בכח. המצרים ימשיכו לדחוף בכיוון גילוי 'אחריות חיובית', דהיינו נקיטת צעדים, כגון הקמת ממשלה גולה והמשך חיפוש דרך לעבר ירדן. מבחינה תיאורטית המצב איפוא בראייה המצרית לא השתנה בצורה דרמטית, והמשולש ירדן-אש"פ-ישראל יהווה גם להבא יעד מצרי מרכזי. השינוי היחידי הוא שהמצרים יפעילו עתה עוד יותר לחצים על אש"פ ע"מ שיעמוד באתגר בצורה חיובית.

האמריקאים לא שבעו נחת מהפעילות המצרית סביב הנסיונות להפגיש את מרפי עם נכבדים פלס'. ההודעה מקהיר, שהמדובר גם באנשי אש"פ למיניהם, סיכלה לאלתר אפשרות של מפגש זה, ולא הותירה לארה"ב ברירה אלא לבטלו.

6406 788

מסמך חיצוני מס' 10000

משרד החוץ-מחלקת הקשר

תפ: שהח, רהמ, שהבט, מנכל, ממנכל, ר/מרכז, רס, אמן, ממד, ליאור, מצרים,
מזתים, בירן, מצפא, מינרבי

6406 788

316967 סל בעים תולת תשתל בעים סל 316967

** ירצא **

טודי

**
**
**
**

חוזם: 8,8940

אל: ווש/364

מ-: המשרד, תא: 120888, זח: 1606, דח: מ, טג: טו

תח: גט: משרדים

נד: ג

טודי/מיידי

השגריר,

לשלן 233 (בצורה).

א. לגופו של ענין, אין התנגדות למוצע בתנאי שהדבר יהיה מקובל על משרדו של סגן הנשיא. וזאת - כזי למנוע פגיעה בהם. (בתשובתן אין התייחסות לשאלה האם בודקתם גם בשלכת סגן הנשיא).

ב. אנא מטרר לשלכת הנשיא כי אם יישלח מכתב מטעמם לראש הממשלה (דבר שעלה כידוע בירוזמתם הם), ראש הממשלה ישיב כמובן לסגן הנשיא כמתבקש וכראוי.

אריה מקל, לשכת רוה'מ

אש

אד

תב: שהח, רהמ, מנכל, ממנכל, בירן, מצמא, מינרבי, כלכליתב'

MEMORANDUM FOR THE DIRECTOR
FROM: SAC, [illegible]
SUBJECT: [illegible]

RE: [illegible]

DATE: [illegible]

TO: SAC, [illegible]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

[illegible text]

דחיפות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: בלמיס		פתוק: 3
תאריך וזמן תעור: 12 1800 באוגוסט 88		אל: מצפ"א
פס' פרוק: הפסד:		דע:
349		פאת: לשכת השגריר

פגישת ג'קסון-ארד - תגובת ארגונים יהודיים.

ראונא המצ"ב.

לשכת השגריר

שהח² רהח³ א² א¹ א¹ א² א³ א²

תפוצה:

B'NAI B'RITH INTERNATIONAL

OFFICE OF THE PRESIDENT

1640 Rhode Island Avenue, N.W., Washington, D.C. 20036 • (202) 857-8553

SEYMOUR D. REICH

AUG 21 1988

2/3

349

AMERICA

August 11, 1988

H. E. Moshe Arad
Ambassador of Israel
3514 International Drive, N.W.
Washington, D.C. 20008

Dear Moshe:

I was deeply impressed by your presentation today at the meeting of the Presidents Conference on the subject of your meeting with Jesse Jackson.

I must say that I understand the situation much better since your report.

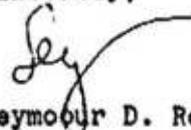
All of us in the Presidents Conference should be grateful to you for such a clear and forthright statement of the background and content of your meeting with Reverend Jackson.

I understand that we may have the pleasure of your addressing our B'nai B'rith International Convention in Baltimore on Tuesday, September 6, upon your return from Israel.

It might be appropriate if we could meet in the next few days before you leave for Israel. I would like to bring with me our new Executive Vice President, Thomas Neumann, and our new Director of Public Affairs, Daniel Mariaschin.

I hope to hear from you.

Sincerely,

Seymour D. Reich

SDR:ee

Anti-Defamation League **ADL** of B'nai B'rith
 823 United Nations Plaza, New York, NY 10017 212-490-2525 Telex 649278

LYNNE IANNIELLO
 Director, Communications Division

NEWS

349

3/3

FOR IMMEDIATE RELEASE

New York, NY, August 10. . . . The Anti-Defamation League today called attacks on Israeli Ambassador Moshe Arad for meeting with Jesse Jackson disturbing and unwarranted.

In a statement by Abraham H. Foxman, ADL's national director, the agency said that an ambassador who agrees to speak with prominent Americans who request a meeting to discuss issues of mutual concern "is merely doing his job."

"Had Ambassador Arad refused to meet with Mr. Jackson, he would have left himself open to criticism that he was unwilling to listen -- or to take advantage of an opportunity review the Middle East situation," Mr. Foxman said.

The following is the full text of Mr. Foxman's statement:

"We are disturbed by the unwarranted attacks in some Jewish quarters on Ambassador Moshe Arad for meeting with Jesse Jackson.

"It seems to us that by agreeing to speak with prominent Americans who request a meeting to discuss issues of mutual concern, an ambassador is merely doing his job. Had Ambassador Arad refused to meet with Mr. Jackson, he would have left himself open to criticism that he was unwilling to listen -- or to take advantage of an opportunity to review the Middle East situation.

"Anticipating that matters of U.S. domestic concern would arise, Mr. Arad consulted in advance of the meeting with leaders in the American Jewish community, including myself.

"It is clear, and has previously been publicly stated, that Mr. Jackson should be talking with representatives of the American Jewish community directly. That the Israeli Ambassador agreed to meet with Mr. Jackson in no way substitutes for that need; but neither should it be cause for criticism of Mr. Arad."

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	קד: 2
סוג: סטנדרט	טופס פרוק	כתוב: 2
תאריך וזמן תעבור:		אל:
פס' פרוק:		דע:
הפסרד: 350		פאת:

דוקר אטר שהשגרירות בת"א והקונסוליה בירושלים תובעות 23 מיליון דולר וגם 30 מיליון דולר, אך שאין להם כספים בשעור זה ואט יקצו סכומים כאלו זה יבוא על חשבון סיוע למדינות ערב אחרות.

דוקר לא התנגד מאידך שאנו נשוחח עם ראשי ועדות המשנה ופעולות חוץ בוועדות החקצבות על סכומים גבוהים יותר מ-14 מיליון דולר.

331
ע ר 7

תפוצה:

30.

שגרירות ישראל/וושנינגטון
טופס מברק

דף 1. מתוך 3.
דחיפות מיידי
סוג גלוי
תאריך, זמן: 12.8.88
מס' מברק:

אל: מצפ"א, מע"ת

דע:

המשרד:

1/3

324

מאת: עתונות

צעדי חסיין

להלן מאמרי ה"וושנינגטון פוסט" היום, 12.8.88.

קוריאק

-2-

1	2	1	1	2	1	3	2
אב י"ט	ג' כ"א	ה"ח	ה' א"ש	ג' ט"ז	ה' ט"ז	ה' ט"ז	ה' ט"ז
	א"ב	פ"ח	ג' ט"ז	ה' ט"ז	ה' ט"ז	ה' ט"ז	ה' ט"ז
	4	3+14	4	1	2		1

Jim Hoagland

... And a King's Anger

324

2/3

AMMAN, Jordan—As traced by King Hussein, the road to his severing of Jordan's ties with the West Bank Palestinians runs from 1948 to June of this year, when his colleagues in Arab power—the kings, emirs and presidents who gather periodically at the summit to shoot themselves in the feet from a greater height—persuaded him that Jordan no longer had a role to play on the West Bank.

It had been 40 years of misunderstanding and conflict between the Hashemite monarchy and the West Bank residents. Hussein now acknowledges with the air of a man unburdening himself of a prized but poisonous legacy. In the end, it was not the people who knew and hated him who drove him out; those he could understand. It was the people who did not know him at all but hated him anyway who provoked the rupture.

They are the young people who have spearheaded the eight months of uprising against Israeli occupation on the West Bank and in Gaza. Their revolt has also been aimed at the remnants of Hashemite rule that was exercised over the West Bank between 1948 and 1967, before most of the young revolutionaries were born. The hatred of Hussein has been passed unquestioningly from generation to generation. It is a hatred that the king came to understand he could never erase.

"Jordan's role in saving the West Bank, including Jerusalem—as opposed to the results and actions others achieved—was not understood at the time," Hussein said in the first extended interview he has given since his cutting of ties with the West Bank. This was an artful description of the humiliating failure of the other Arab armies in the 1947-48 war. The Jordanians were accused of smothering Palestinian nationalism in taking over the West Bank.

This resentment continued after the loss of the West Bank to Israel in 1967—"another war at the wrong time, in the wrong circumstances, that we had to fight . . . knowing what the results were likely to be," the king said. Hussein sees the current uprising as "the real Palestinian revolution." A new generation "that had no links with us, that did not know us, that still does not

know us" called for "tearing down the symbols of the Jordanian presence in the occupied territories."

The king was reportedly stung by the insurrectionary leadership's appeal to the West Bank deputies to quit the rubber-stamp Jordanian parliament. But he was truly stung by the willingness of many deputies, who live on the East Bank, to consider the call before it was partially rescinded. Hussein terms the request "one example of a call that we feel was out of place."

In contrast to his polite but unmistakable dismissals of Yasser Arafat and the Palestine Liberation Organization, the king voices respect for those who have returned day after day to pelt heavily armed Israeli troops with stones.

"This is different than anything that has come before. There was in the past

a lot of hope and reliance on voices from the outside to speak for them. . . I choose to call this a revolution, and I appeal to the world to recognize these facts," Hussein said. But he also indicated disappointment that the West Bank rebels had allowed the PLO to gain the credit for the struggle they had initiated.

For Hussein, the June Arab summit in Algiers had been the last straw. A major factor was the summit's acceptance of a PLO demand to be designated the sole Arab channel for funds to support the uprising.

"In Algiers there was a discussion that amongst the channels there should be a mention of a Jordanian channel as well. That was disputed," the king said. "That being the case, there was no point in continuing the exercise" of putting \$60 million a year into paying civil servants and teachers on the West Bank.

The assembled kings, emirs and presidents voted instead to accord the PLO a down payment of \$128 million and a monthly retainer of \$43 million to funnel to the West Bank to support the uprising. They also declined to endorse a continuation of the subsidies Jordan and other "confrontation states" have nominally been receiving since 1979, making such support a "bilateral" matter to be negotiated separately.

The Arab leaders may have acted with malice aforethought. They knew Israel would never allow the PLO to funnel large sums of money into the West Bank. They also avoided agreeing on a formula to determine which Arab country pays how much. And so it has come to pass that not a cent has been paid into the fund for an uprising that these Arab leaders claim to support. The only result of their action has been to add to Hussein's sense of humiliation.

Hussein makes it known now that Arafat taunted him several times in Algiers. "The Chairman" repeatedly rubbed in the 1974 Arab summit description of the PLO as the "sole legitimate representative of the Palestinian people" and reminded the king at one point that only three countries—Britain, Pakistan and Iraq—ever formally recognized Jordanian sovereignty over the West Bank.

Hussein is now turning that argument to his advantage in defending his breaking of the union of the East and West Banks spelled out in a 1950 Jordanian law that is still on the books. He also argues that since negotiations had never determined the final boundaries of the West Bank, the Kingdom of Jordan was until now a territorially undefined country.

The king makes a better political case than a legal one. He has in fact stepped into a constitutional quagmire that is bound to upset his own East Bank subjects as well as the Palestinians as this drama plays itself out. But he understands that risk. Hussein has always understood that any action he takes to harm the PLO ultimately carries harm for him as well, and vice versa. That realism is only one of the many things that distinguishes the king from Chairman Arafat.

WP

①

Stephen S. Rosenfeld

A 'Local Quarrel' In Need of Settling . . .

WP

324

3/3

As the center of diplomatic gravity in the Middle East swings back from the Persian Gulf to the Arab-Israeli dispute, the time for a settlement ripens, and if it comes it will be in good measure because the dispute has become a bore.

There is, I think, a growing, almost palpable feeling that this conflict has gone on too long, that it is not merely a danger and burden but something of an imposition on the friends of both parties, that a two-state solution is feasible, attainable and right, that the parties have shown themselves inept in reaching for any solution and that therefore they should not be left to pick at it by themselves.

Some citizens and friends of Israel portray the country as a place where high values and great interests are at stake for the United States, but events—the occupation, the swirl of Arab politics—continually erode this view. Israel is a place where high values and great interests are at stake for Israel. As for the Arabs, in their policies as well as their minds most of them have long since reduced the Arab-Israeli dispute to the Palestinian-Israeli dispute. The conspicuous holdout was Jordan's King Hussein, who, by his latest gesture of washing his hands of the West Bank, is now coming along.

Everywhere long-frozen regional disputes are being transformed by the stirrings of a new relationship between Moscow and Washington—a change which forces a policy review on the local parties. There is something unnatural in treating the Palestinian-Israeli dispute as immutable, culturally special, immune to these broader currents.

The Israelis, seeing that the Kremlin is reaching for a larger extended diplomatic role in the Middle East, are positioning themselves to deal directly with Moscow in the next, more fluid phase, rather than continue to accept Washington as their lawyer. Meanwhile, the PLO is being pressed by Arab friends and by moderates within to make its own opening to Washington.

But the moves that count are not the protective ones they make toward each other's patrons but the riskier and more serious ones they make toward each other. Here much hinges on whether the new government the

Israelis elect in November can do more in response to the Palestinian uprising than bust heads, and on whether the PLO can accept the state of Israel—a breakthrough that would in turn give Israeli territory-for-peace moderates the ammunition they need to beat down the annexationists.

Much also hinges on what the United States and the Soviet Union may do to quicken the pace, especially now that they are sharpening their skills in regional collaboration on disputes in other parts of the world.

What they should be doing is working their parallel ways toward separate, mutually accepting states for Israelis and Palestinians. The Soviets have long accepted the idea of Palestinian self-determination but have used it as a vehicle of their own regional influence-seeking. Only now are they starting to move to the essential second phase of demonstrating to the Israelis that this idea can be made to serve their security.

The United States in the late Reagan years has been somewhat more sympathetic to the general idea of Palestinian political rights, but has remained cool to the PLO's rejectionist philosophy and its softness on terrorism. This pro-Israel tilt has a base partly in politics, partly in principle, but it has a great drawback: not that Palestinians don't like it but that it permits American good will to be exploited by the military-annexationist complex in Israel. That's what most needs to be corrected.

I don't find much of interest or, for that matter, much that would seem to lock in their future Middle East policy in either the past records or the current words of presidential contenders George Bush and Michael Dukakis, who are generally cautious and pro-Israel in the traditional manner of American politicians.

But I can see either Bush or Dukakis being drawn to test the Soviet-American possibilities. Both are also bound to pick up on the tightening tension between commitment to besieged, democratic Israel and dismay over Israel's anti-Palestinian dead end. Both could come to share the wider feeling that the Israeli-Palestinian dispute is a lesser local quarrel that has overstayed its time on the world stage and should no longer be indulged.

מדידת: דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פברוק	דף: 1
סוג: גלרי		סתוק: 3
תאריך וזמן תעבור: 15:30 - 12 באוגוסט 88		אל: מעפ"א
כס' פברוק: המסרד: 340		דע: א. מוס, כאן
		פאת: ציר - ע, ערד

רפורמליקנים - מצע הגנה.

להלן הקטע החדש על S.D.I. בתוך מצע הרפורמליקנים.

[Handwritten signature]
ערד

1 4 1 2 1 1 2 3 2
 פתן אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ
 אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ אגמ

תפוצה: - 2

08/11/88 10:47

RIPAC

02

340 2/3

5

challenged our research and technology community as never before. It has started to reverse the trend of unmatched heavy Soviet investment. It is unacceptable that today the citizens of Moscow are protected against ballistic missile attack while Americans have no such protections.

The SDI program has been structured to facilitate a smooth transition to a safer world. It emphasizes a deployments based upon the following objectives:

o Providing protection against an accidental or unauthorized launch of a nuclear missile or an attack by a rogue nation.

o Changing the emphasis on our deterrent from nuclear offense to non-nuclear defensive weapons and providing the only real safeguard against cheating on offensive arms control agreements.

o And ultimately, providing a comprehensive defense against all ballistic missile attacks.

We are committed to rapid and certain deployment of SDI as technologies permit, and we will determine the exact architecture of the system as technologies are tested and proven. In response to the dangerous proliferation of ballistic missiles, a joint

NOV 1988
PARK
GRAH

08/11/88 10:48

RIPAC

01

340

3/3

6

U.S.-Israeli effort is now underway to produce the free world's first anti-tactical ballistic missile system, "Project Arrow." We will support this use of SDI research funds.

The Democrat nominee for president, ~~Governor Dukakis~~, opposes deployment of any SDI system. ~~They~~ opposes deployment of even a limited ballistic missile defense system to protect Americans against missile attacks ~~which~~ ^{that} might be launched accidentally, or by an outlaw leader who might gain access to a few nuclear weapons. This rejection has been made despite the sponsorship by Democrat leaders in the U.S. Congress of a system to protect Americans from ^{such} missile attacks. ~~Republicans~~ ^R Republicans want to begin protection and add to deterrence ~~as soon as possible~~. We applaud the leaders of the scientific community for their confidence in the ability of U.S. technology to enhance deterrence and to provide effective defenses. We urge the universities of our country to continue to participate together with the government and the private sector in the establishment of the SDI system. ^R In recognition of our responsibility to provide optimum protection for the American people, from terrorists, accidents, and war should deterrence fail, we also believe that a high priority should be given to Civil Defense.

A Strategy for Deterrence

Republicans will implement a strategic modernization

דתיפות: מנידי סוג: שמר	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1 פתיק: 5
תאריך וזמן חיבור: 12 1330 באוג' 88	אל: ממ"ד, ערב 3, פרדפיה	
פס' פרוק: הפסד:	דע:	
337	פאת: אלי אבידו, וושינגטון	

עזראק - איראן

משיחה עם פיטר בלדי.

1. נוהלי הפא"ש, המזכ"ל פנה ל-24 שהסכימו לשלוח צוותי משקיפים. הכח יורכב מ-350 משקיפים וכראשם יעמוד מפקד יוגוסלבי. הוסכם ש-5 החברות הקבועות לא יטפלו כוחות. לכה זה יצורפו 300 קנדים שירכיבו את מערכת התקשורת בשני צדי הגבול. בשלב מאוחר יותר הם יוחלפו ע"י מדינת הכח הרב-לאומי. המזכ"ל פנה למדינות לספק תחבורה אווירית להעברת המשקיפים לבגדאד וטהראן. הכח גם יזדקק ל-12 הליקופטרים ו-4 מטוסים קלים. ארה"ב נענתה שמוכנה להשתתף בהעברת כח המשקיפים לשתי הבירות, אך ברליי כספק אם האיראנים יסכימו לכך. המזכ"ל העלה הצעה שארה"ב תסייע בהעברת המשקיפים לבגדאד ומשם הם יוטסו לטהראן במטוסים טוב'. ארה"ב הביעה התנגדות לכך ובקשה שחמשימה להעברת כוחות לטהראן תבוצע ע"י מדינה אחרת. המשקיפים ימוקמו ב- HEADQUARTERS בשתי הבירות, כאשר בכל גזרה - צפון מרכז ודרום - יקומו COMMAND UNITS משם ימריאו המשקיפים בהליקופטרים למשימות תצפית (MONITORING) קבועות וע"פ בקשה מיוחדת של הצדדים, המזכ"ל ביקש משתי המדינות שצבאן יסוג קמעה מאזור הגבול הבין"ל ליצירת NO-MAN'S-LAND ללא צבא, כ"כ בתכנית להקים כח ימי קטן של שתי ספדנות סידר כנראה מסעודיה, שיפטרלו בשאט אלערב, טרם ברור מה תהיה משימתו המדוייקת.

2. הפא"ש יוצרת בעיות רבות בתחום המימון. בשבוע הבא תכונס עצרת או"ם לצידו בתקציב לשמירת השלום במפרץ. הוצע תקציב של 74 מ' דולר ל-6 החדשים הבאים מהן 47 מ' דולר הם הוצאות חד פעמיות. חלקו של האוס מתקציב זה יהיה בגובה של 31 אחוז. ארה"ב עומדת על (א) קבלת אשראי דולרי באו"ם על חלקה בפעולת ההוסטה, כך שההוצאות ינוכו מחובה לאו"ם. (ב) במסגרת ההתרמה לשמירת השלום היא פנתה למדינות המשפ"מ להריט תרומה למבצע. הנושא יעלה בפגישה עם הנסיר סעוד שיגיע לכאן ב-15.8. ארה"ב תבהירה למדינות אלו שמצפה שיענו, גם בעקבות ההשקעות האמריקאיות לבטחון המפרץ בשנה האחרונה.

תפוצה: -76

1	1	4	3	4	1
---	---	---	---	---	---

דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פבוק	דף: 2
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן תכנון:		אל:
פס' פבוק:		דע:
הפסל:		פאת:
337		

האמריקאים גם פנו ליפן שהודיעה שמוכנה לתרום 10 מ' דולר ובדעתה לקיים סכום דומה נוסף. ברליי מסביר שחשונות למבצע הקטין את הנטל מהאר"ם ותחסוך כאב ראש הקשור לחקיקה מיוחדת באשר לחעברת כספים לאר"ם. הבעיה מבחינת ארה"ב אף יותר מטובכת מאחר שבעתיד ידרשו סכומי עתק הקשורים בסידום שני משברים אזוריים נוספים. המדובר ב-800 מ' דולר לאנגולה ו-700 מ' דולר לקמפוצ'יה, במידה והשיחות יסתידמו בהסכט. הרעיון האמריקאי הוא שהארצות השכנות יסידעו תקציבית לשמירת השלום באזורן.

3. לפי תכניתו של המזכ"ל (IMPLEMENTATION WORK) לו"ז הבא מורה על תחילת הסגת העבאות לגבול הכינ"ל, ב-23.8, שלושה ימים לאחר כניסת הפא"ש לתוקפה וסידומה כעבור 10 ימים, מפגש שני שה"ח ב-25.8, וחילופי שבויים 20 יום לאחר מועד הפא"ש שיסתידמו כעבור 60 יום. לברליי אין ספק שהעיסמות האמיתיות (FIREWORK) יחל בפגישת טארק עזיז ונילייאטי. המדינות חלוקות ביניהן לגבי הפרשנות של 598. עיראק אינה מקבלת לו"ז זה, והעיקר מבחינתה הוא ביצוע 598. גישתה היא לגליסטיית במהותה והיא עומדת על הסכם חבילה, מנגד איראן שמה הדגש בנושאים בילטרליים - שאלערה, הסכם אלג'יר 75 וכיו"ב. מאז הסכמתה להפא"ש היא יותר נייחחה ויוצרת תדמית של גישה גמישה לציודו של המזכ"ל. שחנשא ימוקד שוב פעם על עמדתה הבלתי פשרנית של עיראק.

4. בשטח עצמו פסקו הקרבות מאז 48 השעות האחרונות, אם כי מקורות כורדיים (ברזאני) טוענים שכוחות עיראקים נעים לעבר כורדיסטאן. לאמריקאים אין מידע מה בדיוק מתרחש שם. בטוראן, בניגוד לרגשות ההקלה בכגדאד המקבלים ביטוח פומבי, אין גילוי שמחה וקיימת מתיחות פנימית מאז הסכמתה להפא"ש. מוחתאשמי, שידך אלסלאם ורגאעי התנגדו חריפות. בפרלמנט סערר הרוחות בשל חילוקי הדעות לגבי קבלת 598. פרסנג'אני אף הוכתה כידי עיריים. התוצאה הפרלמנט הושחה בידי פרסנג'אני מאז ה-4.8. ברליי בדעה שהלה ניצל ההזדמנות ע"מ לנטרל את הקיצונים ובכך לבטל תוצאות הבחירות האחרונות שהגדילו כוחם של הגורמים הנ"ל, מה גם שיש בכלל ספק באשר לכשרותם. במקביל הוא פתח בצעדים לפיזור (DISSOLVE) "משמרות המחפכה" ולשילובם בעבא הסדיר.

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 3
סוג:		מתוך: 5
תאריך וזמן חגורה:		אל:
כס' פרוק:		דצ:
הפסוד:		כאת:
337		

מאותות המתיחות והמבוכה הוא הפסקת הקשר הטלפוני עם העולם החיצון מאז ה-4.8. זוהי הפעם השניה שהאיראנים נקטו בכך. בפעם הקודמת היה זה בעת ההפצצות העיואקיות הכבדות על טהראן, כשהסתבר שגורמים מקומיים העבירו מידע החוצה בטלפון על תוצאות ההפצצות. סביר שגם שהניתוק הפעם קשור ברצון למנוע זרימת מידע החוצה על המצב הפנימי, מוראל וכד'.

5. ארה"ב עוקבת במיוחד אחר הנעשה באיראן, בראש ובראשונה בנושא החטופים. קלים למ דיכוח פנימי באשר להט. זוהי החלטה פוליטית שהושגה ON HOLD. רפסנג'אני מבין שלא צעדים איראנים חד-צעדיים, אין מקום לשינוי ביחסים. יש כאן ציפיה למהלך איראני כלשהו שלא קשור בזמן נתון. האיראנים שבעי רצון מהטו"מ הדיפ' על השגת הפא"ש - כניעת עיראק ללחץ ערבי ובל"ל עליוה. ברליי בדעה שהאיראנים יעשו הכל ע"מ לנטרל את ארה"ב מעיראק בטווח הארוך. בינתיים לא התקיימו מגעים ישירים רגש לא היתה פניה איראנית בנידון, אך בעתיד הכל פתוח.

6. משפ"ס. בקרב ארצות ה-G.C.C. ישנה דאגת מה באשר להשלכות משטר הפא"ש וכניסה לתהליך של שלום. המפרציות ע"פ ברליי ימשיכו גם להבא לסיודע נטפות לעיראק, אם כי לא באותה רמה של שנות המלחמה. במקביל הם יפעלו לאזן את עיראק ע"י קידום קשרים גלויים יותר עם איראן. שה"ח של עומאן, כחלוצת המחנה, עושה עתה (11.8) בטהראן ובעקבותיו צפוי להגיע לשם עמיתו ממאע"ם. איראן שלחה את HAERI ממשה"ח לסיוד במפרץ, פרט לסעודיה. האיש גילה עמדה מתונה בשוחותיו, כגון שיש לשכוח את מעשי האיבה, להשקיע את המצב, לפתח קשרים דיפ' ולחמנע מהתערבות בעניני פנייט. עמדת המדינות הנ"ל היא של "כבדהו וחשדהו" אך יענו לכל צעד חיובי שיגיע מאיראן.

7. עיראק. ברליי מציין מספר עובדות או מצבים שישפיעו על התנהגותה של עיראק בטווח של שנתיים - שלוש הבאות, מעבר להיות שקועה בנושאי איראן ופנייט.

.. / 4

תפוצה:

דמיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 4
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן מעור:		אל:
כס' פרוק:		דע:
המסרד: 337		כאת:

(א) הוא צופה שבטרוח זה היא תהיה תלויה בשני גורמים, סעודיה ותורכיה בשל חשיבות זרימת הנפט ללא הפרעה, לפחות כל עוד לא יוכלו לשווקו דרך בצרה. בידי סעודיה מעור אפוא מנוף רב ערך, שחשיבותו חופגנה כבר לפני כשנה, כשהסעודים טענו שיש לבצע עבודות תחזוקה והורידו את המכסה לחצי, כל זאת מטיבות פוליטיות. חסיוע המפרצי יקטן אך עדיין יהיה משמעותי. במסגרת 598 יש קרן לבנוי עבור שתי המדינות (ב) סוריה. ברליי רואה את סוריה כ"הבעיה" של עיראק, בשעה שישראל מטורגת מבחינתה, לדעתך, "נשורה מס' 15". יש לה שני היבטים (א) אזורי. עיראק תתפנה עתה למנוע מסוריה מעמד בפרץ במפרץ לאור קשריה עם שני הצדדים - איראן והמפרציות (ב) אישי. להפוך את אסד MISERABLE. האמצעים לכך תמיכה יותר קולנית באשף/ערפאת וקיום קשרים הדוקים עם מצרים סעודיה וירדן. ברליי מציין שהיה מעניין לעקוב אחר נושא אשף - עיראק בהקשר לירדן, העברת פעילות אש"פ לבגדאד (מל"פ) דוחסי לודן-אש"פ לאור צעדי חסין לאו דוקא חרפפות.

מכלול אחר של התעסקות עיראקית תהיה לדעתו במישור המעצמות. הוא צופה שעיראק תהיה עתה מאוזנת יותר בכיוון של הפחתת תלותה בברה"מ. המבט, בעיקר בשטח הטכנולוגיה יופנה למערב, יש לה האמצעים לכך וקיימים כבר סימנים ברקע לעבר מומחים מארה"ב בתחום החקלאות והנפט, שני תחומים רגישים ובעלי חשיבות מבחינת עיראק.

עמדת ארה"ב כפי שבוטאה ע"י ברליי הוא שעליה לנסוג בזהירות לנוכח האופציות המתפתחות. כבר עתה יש מרוץ מערבי לעבר איראן, "מי יהיה הראשון שדגוע אליה". לארה"ב ישנם אקנטרסטים חשובים בשתי המדינות, בהנחה שצפני שאנוי בדחסים עם איראן, הבעיה המרכזית תהיה הפעם בניגוד לימי השאה הוא "רמת המינרן". הבעיה אינה רק בילטרלית, אלא אזורית מעיקרה. ארה"ב תלויה את צעדי ברה"מ אך היא גם תושפע מתגובת הסביבה המיידית - המפרציות. התשתית האטט' עמן שנוצרה בשנה האחרונה תועמד עתה למבחן. ברליי צופה אמנם ירידה ברמת הפעילות בשל שינוי הנסיבות אך בלתי הפיכה בהרבה תחומים, ביחוד במצבים שקשה עתה לצפותם. הרגשת ההקלה בשל סיום המלחמה תהיה מלווה באי בטחון לגביהן.

תפוצה:

דחיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 5
סוג:		כתוב: 5
תאריך וזמן חבירה:		אל:
כס' פרוק:		דע:
הפסד:		כאת:
337		

בטוח המידע המבחן לגבי דמות והיקף הפעילות האמריקאית במפרץ זהיה תלוי במשטר הפא"ש.
 ארה"ב תבחן את מצב יחסי הכרחות החדשים ותנהג לגבי נוכחות העי בזהירות רבה ובשלבים.
 זוהי תקופת מעבר, טשהגטיה היא לא לקבל החלטה מהירה אלא בכפוף להתפתחויות. במקופה
 זו המערך האמריקאי לא ישתנה בעורה דרמטית, ראייה זו מקובלת גם על האירופאיות.

אלכ אבידן

א.א.

תפוצה:

משרד החוק-מחלקת הקשר

8419

0940M

תאריך : 12.08.88

דף 1 מתוך 3

עותק 3 מתוך 30

נכנס

סודי ביותר

* * * * *

* * * * *

* חוזם: 8,8419 *

* אל: המשרד *

* מ-: ווש, נר: 292, תא: 110888, זח: 1400, דח: מ, סג: סב *

* תח: @ גס: מצפא *

* נד: @ *

* סודי ביותר/מידי *

* אל: סמנכ'ל צפ'א *

* דע: מנכ'ל משהב'ט (הועבר בנר 224) *

* מאת: הציר -ע. ערן *

* משיחה עם אוקלי (11.8) *

* א. ג'נבה *

* נכח במפגש בין מרפי ופוליאקוב וטוען שבמהלך כל השיחה
* שנגעה לעניין התהליך לא שמע כל חדש בהשוואה לשיחות
* שהתקיימו בעבר. הדבר היחידי שהיה בו אולי עניין,
* לדעתו, הוא נכונות הסובייטים להגמיש את עמדותיהם
* ביחס למליאה אך טוען שהם מפצים עצמם בכך שדורשים ועדות
* מולטילטרליות שבהן ידונו מרבית הנושאים הקרדינלים.
* הסובייטים, מוסיף אוקלי, לוקחים לעצמם את האשראי
* על הריכוך בעמדת אש'פ, המתבטא, לדבריהם במסמך אבו
* שריף. האמריקאים שאלו את עמיתיהם האם הסובייטים לוקחים
* לעצמם הקרדיט גם לשלילת המסמך על ידי בכירים באש'פ.

* ב. טילים ונשק כימי *

* אוקלי מצא יותר עניין בשיחה על ענין הטילים ותפוצתם
* במזה'ת. מתוך השיחה עולה כי האמריקאים משקיעים מחשבה
* ומאמץ בנושא. לפי אוקלי, העלה קרלוצ'י את הנושא בשיחתו
* עם עמיתו הסובייטי יאזוב והאחרון גילה הבנה ודאגה

* FIRST : 28.80.00

2148

* TR 1 28.80.00

* TR 2 28.80.00

DATE TIME

1970

*

*

*

*TR:0:00.00

*TR:0:00.00

*TR:0:00.00, TR:0:00.00, TR:0:00.00, TR:0:00.00

*TR:0:00.00

*TR:0:00.00

*

*

*

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00 (TR:0:00.00)

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00 (TR:0:00.00) (TR:0:00.00)

*TR:0:00.00 (TR:0:00.00) (TR:0:00.00) (TR:0:00.00)

*

*TR:0:00.00

*

*TR:0:00.00 (TR:0:00.00) (TR:0:00.00) (TR:0:00.00)

משרד החוץ-מחלקת הקשר

* * *
* דף 2 מתוך 3 *
* עותק 3 מתוך 30 *
* * *

* אתוך שציין במיוחד את פקיסטאן, עראק, איראן, סוריה
* וסעודיה. האמריקאים הוסיפו לרשימה גם את לוב. *
* * *

* גם במפגש בין מרפי ופוליאקוב גילו הסובייטים נכונות
* לדיאולוג בנושא, ואף נתנו להבין כי שוחחו עם הסורים
* בנושא. האמריקאים אמרו לסובייטים כי יש בכוחם להשפיע
* על הסורים, ולדברי אוקלי הרגשתו היא שהסובייטים
* לא יספקו לסורים טילים חדשים, והוא גם בדעה שיתכן
* וזמטוסי הסוחוי 24 וטילי סקאד נוספים לא יסופקו (ביקש
* לדעת מה ידוע לנו בנקודה זו). *
* * *

* הסובייטים והאמריקאים יפגשו ב-26/9 בדרג של קרפוב
* והולמס והאמריקאים ביקשו להביא לכך שקרפוב ידע על
* כל המגעים שהיו עד כה (היינו, קרלוצ'י ויאזוב, מרפי
* ופוליאקוב). הם גם העבירו בכל הדרגים מסר לסובייטים
* שאין הם מעוניינים בשיחה כללית, אלא בדיון בדרכים
* קונקרטיות. *
* * *

* אוקלי אמר שפעלו גם אצל המצרים בכיוון הפסקת הפרוייקט
* שלהם, ואף הפעילו סנקציה על ידי הפסקת הטיפול באספקת
* המל'ט. בשיחה עם הגרמנים, מוסיף אוקלי, טוענים אלו
* שקשה להם לפעול כנגד החברה הקשורה לפרוייקט, אך
* האמריקאים מוסיפים להפעיל לחץ. *
* * *

* אוקלי לא ידע עדיין על תוצאות שיחותיו של ברנס בסין
* אך אמר ששלחו אותו עם מסר תקיף לסינים. האחרונים
* אמרו לשולץ כי לא יעשו דבר שיפר את האיזון במזה'ת
* והאמריקאים ביקשו להעמידם על הסכנה שיעשו בדיוק את
* זה על ידי אספקת הטילים. הסינים גם אמרו שינהלו שיחות
* עם הסובייטים בנושא, אך ארה'ב אינה מתייחסת לכך ברצינות. *
* * *

* מתוך השיחה עם אוקלי, נראה שהאמריקאים מגלגלים בינם
* לבין עצמם רעיונות שונים כגון ביקורות בלתי פורמליות
* במדינות הנוגעות בדבר, ואפילו אם אין להן ערך מעשי
* יצירת צנורות התקשרות למניעת אי הבנות העלולות להביא
* להפעלת טילים וכו'.

* * *
* ערן. *
* * *

* פא *

* * * * *
* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

* * * * *
* * * * *

מדידת	דחיות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף: 1
סוג:	שומר		כתוב: 2
תאריך וזמן חבור:	אל: מצפ"א		
11 ארג' 88 13:30			
פס' פרוק:	דע:		
הפסוד 308			
1/2	פאת: קונגרס		

פגישת השגריר - לי המילטון (10.8) .

השגריר בלוויית הציר המדיני והח"מ, נפגש לבקשתנו עם יו"ר ועדת המשנה לאירופה ומז"ת. ביוזמת המארח הוקדש עיקר השיחה לצעדי המלך, ובהקשר זה עלה גם נושא העברת הסיוע לשטחים, והעניין המתמשך של המילטון במצב ז"א שם.

בפתח הישיבה הוזכרה פגישת השגריר והמועמד הדמוקרטי, והמילטון ציין שנא"כ קונגרסיונלית עם ג'קסון אמר הלה שנפגש עם השגריר, אך לא הרחיב. השגריר הסביר שהפגישה התקיימה ביוזמת ג'קסון. במהלכה רצה ג'קסון לדעת האם יוכל למלא תפקיד בתהליך והשגריר הבהיר לו כעדינות שאין מקום ליוזמה פרטית - זהו תפקיד הממשלות המעורבות, ואנחנו מקוים שהממשל הבא ימשיך להיות מעורב.

בתגובה לשאלת המילטון מה עמדת הממשלה לגבי צעדי המלך אמר השגריר שיש בממשלה הערכה משותפת ולפיה המלך הבין שלא תחול התקדמות בתהליך לפני האביב. בנוסף, נזכר הארועים בשטחים ופסגת אלג'יר הוא נחשד כמי שאינו עושה די למען תושבי השטחים, ובעצם פועל יד ביד עם ישראל, הוא חש שהבקורות אינה מוצדקת, מעמדו בעקבות אלג'יר נחלש ולכן פעולתו היא בגדר reshuffling, אתגר למבקרו, צעדו אינו irreversible ומכל מקום הגישים נשארים פתוחים, כמוהם כהנפקת דרכונים.

המילטון ביקש לשמוע הערכת השגריר כיצד הצעד ישפיע על העמדות המסורתיות של ארה"ב וישראל, השגריר השיב שהוא אמנם מקשה עליהן אך אין להניח שנאום אחד יוכל לקטוע סדרת קשרים מתמשכת - אם המלך רוצה להחזיק בגדמ"ז, יהיה עליו להשאר מעורב. ישראל מעידה תפעל לטובת שאש"פ לא זמלא את החלל הריק. המילטון תהה האם ביכולת הארגון למלא החלל שנוצרה והשגריר הגיב בשלילה - ערפאת עצמו הודה שלא התייעצו איתו ובכל מקרה יעברו מספר שבועות עד שהמוסדות הפלש' יתכנסו. מכך הסיק המילטון שהתוצאה המידית תהיה קושי בחיי

תפוצה: -23-

עלה הדין שהכס גנב האגף האליכוכ אלג'יר רח אלג'יר כיון
אלג'יר זיווי ג'רמ' למוס' שטרמ' 2

דחופות:	שגרירות ישראל / וושינגטון	תאריך: 2
סוג:	טופס פרוק	פתוח: A
תאריך ודפן מעבור:		אל:
פס' פרוק:		דצ:
הפשידה:	2/2 308	כאת:

הפלסטינאים, השגריר הסכים ואמר שנקפיד - מטעמי אינטרס וחובה - שלא דפגור.
 לשאלה האם נוכל השיב שנשתדל - למרות שלא זהיה קל - למנוע השתלטות אש"פ.

מכאן עברה השחיה לסיוע לשטחים (ועל כך בנפרד) וחזרה לטלך (שלא תדע לשירות את ישראל
 או ארה"ב) עם שאלת המילטון מה מעב רוחו. השגריר הגדירו כ- defiance כלפי
 עמיתו, מנהיג ערב, הסכים שיש באש"פ כעס כלפי המלך והוסיף שבשטחים התחושות מעורבות -
 כעס מחד, נסיון פרוס מאידך. כאמור, העעד אינו בהכרח irreversible אך איך לזלזל בו.
 המילטון רעה לדעת כיצד ישפיע העעד על תבחירות הקובעות בארץ. השגריר השיב שמוקדם לדעת
 והוא והעיר עיניו תסריטים אפשריים כיצד ישפיע לכאן לכאן.

לקראת סוף הפגישה שאל השגריר את המילטון האם יש נושא שברצונו להעלות. המילטון השיב
 שאינו מעודכן אך בעקרון נושא ז"א בשטחים מעסיקו. יתכן שחל בתודעים האחרונים שיפור
 אך יש עדיין מקום לשיפור. השגריר הזכיר שחוקם צינור תקשורת עם שגארה"ב והמילטון
 המשיך שמגיעות אליו פניות מרחבי ארה"ב לקיים הירינגס בנושא.
 הוא אינו מתכוון להענות ואינו רוצה להגזים במימדי הלחץ אך הוא קיינו ומתמשך.
 לכן הוא מציג שלפני התפזרות הקונגרס (באוקטובר) יעשה מאמץ לקיים טוב דיון בלתי רשמי -
 השגריר או מישהו שנבחר יתדרך את הועדה, עמיתו אמנם לא פנו אליו כנודון לאחרונה אך העניו
 קיים. בהקשר זה הזכיר לחיוב את המפגש עם מצנע. השגריר הגיב שהוא תקוה שהוא עושה אך
 כאשר אש"פ יכיר באי-יכולתו להתמודד עם המצב, יגברו המתיחות וההסתה. המילטון סידס את
 הפגישה בהעריכו שאינו אופטימי שאש"פ יוכל להתמודד, ואמנם אולי אגך האלימות. נוכח
 הנ"ל, חשוב שנשמד על קשר ביננו וכל "שתהיו יותר גלויים איתנו, יהיה יותר טוב".

ס/גו מר
 טובה הרצל

תפוצה:

מחלקת הקשר	ניו-יורק	דתינות: 1311	דף: 1
טופס מברק		סוג: 1212	כתוב: 1
		תאריך וזמן העברת: 111700	אל: מצפ"א
		כפי פנקוי	דע: וושינגטון, נאו"ם
		הפסיד: 0 0269	פאת: עתונות, ניו יורק
		e11 32	

פגישת השגריר עם ועידת הנשיאים

השגריר ארד נפגש הבוקר עם חברי ועידת הנשיאים. השתתפו 54 איש, ובהם מוריס אייברס ומלקולם הונליין, אייב פוקסמן (ADL), טיימור רייך (בני ברית) טד אלנוף (AMERICAN JEWISH COMMITTEE) פיל באום (AMERICAN JEWISH CONGRESS) רות פופקין (הרסה) ג'ק סטיין ועוד. מצידנו נכחו השגריר כיון ורפי גביר מנאו"ם, בראור והח"מ.

השגריר עמד על נסיבות בהן נוצרה הפגישה ביוזמת ברט לאנס, ואח"כ בשיחת טלפון אישית של ג'קסון. ביחס לתרעומת על העיתוי ציין שלא היתה אפשרות לדחות את המפגש. עבר לדיווח מפורט על השיחה, הנושאים שעלו בה וחילופי הדברים עם ג'קסון.

מוריס אייברס הקריא הודעתם ושאל מה היו חשובותיו של ג'קסון לנושאים שהעלה השגריר. ארד אמר שג'קסון לא ענה באופן קונקרטי. סימור רייך מתח ביקורת על הפגישה שכן, לדבריו, ניצל ג'קסון את שגריר ישראל כדי להופיע מתון ופייסני; עוד טען רייך שהיה על השגריר להתייעץ במנהיגים היהודיים טרם הפגישה. ארד שלל טענת רייך ואמר שאין כל אפשרות ששגריר ישראל לא יפגש עם ג'קסון. תפקיד השגריר הוא לדבר עם כולם, דמוקרטים ורפובליקנים, יודים ויריבים, יהודים ולא יהודים. לולא נהג כך לא היה ממלא תפקידו כהלכה. עוד ציין שבניגוד להנחת רייך שוחח עם מנהיגים יהודיים לפני הפגישה, כולל עם כמה מן הנוכחים בחדר.

שואלים נוספים הביעו תמיכה בפגישה. טד אלנוף ציין שאף על פי שאינו סבור ששגרירי ישראל צריכים להתערב הוא סבור שהפעם יצא הדבר לטובה. לארי רובין מנקרא"ק דיבר אחרון ואמר שבעיית הארגונים אינה עם שגריר ישראל אלא עם חברת הנוצרת בין ערבים אמריקנים ושחורים אמריקנים, ברית "עימה נצטרך להתמודד".

הפגישה התנהלה באוירה טובה.

בינה	1033	2	1	2	3	2
תפוצה:	1212	811				

איטור:

טס השולח:

תאריך:

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D.C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף 1 מתוך 2 דפים
סרג בסחונני בלמ"ס
דחיפות: רגיל
תאריך וז"ח: 11/08/89-12:00
מס. מברק:
המשרד:

1/2

285

אל: מצפ"א

דע: ממ"ד, מקש"ח, -משחב"ט

סאח: קונגרס.

↓
331

נשק לסעודיה

סגורפת הודעה לעיתונות מטעם שגסעודיה שהופצה בקונגרס.

מגב המכ
סוכה הרצל

Handwritten notes at the bottom of the page, including the word "מגב" and other illegible text.

Information Office

Royal Embassy of Saudi Arabia

Washington, D.C.

Handwritten notes:
معلومات
مكتب
الرسالة
السعودية
الرياض

2/2
67-881

WASHINGTON, Aug. 2 -- The following two press releases were released yesterday by the Royal Embassy of Saudi Arabia:

SAUDI SOURCE COMMENTS ON BRITISH ARMS PACKAGE TO SAUDI ARABIA

Commenting on reports from CBS, the Associated Press, as well as commentaries and analyses of certain newspapers about the British arms package to the Kingdom and its impact on politico-economic relations between Saudi Arabia and the U.S., a Saudi source told the Saudi Press Agency today: "It was not our intention to comment on these reports until they began to cast certain doubts on the nature of the existing relations between the Kingdom and the U.S. Hence, it became imperative to clarify that such matters will not affect, either in the short-term or long-term, the strength of the ties between the two nations, the roots of which stretch back half a century."

The source added, "Based on its belief that the opposition to such a sale in the Congress is not intended as a hostile action, as much as being subject to well-known pressures that damage American economic interests, the Kingdom would like to reiterate its desire to obtain its military requirements, including advanced aircraft and defense arms, from American plants, with the full conviction of our peaceful intentions and incessant efforts aimed at establishing security and stability throughout the region."

The source concluded by saying, "The Kingdom still intends to proceed with its program of bolstering its defensive capabilities to defend the nation and its holy places in the appropriate manner it deems necessary, and will do so in cooperation with any country without restrictions or preconditions."

-30-

SAUDI ARABIA COMMENTS ON IRAQI ACCEPTANCE OF CEASE-FIRE

An official Saudi source noted that the media has carried reports in the last three days purporting that the Kingdom, in an effort to support the United Nations Secretary General's peace mission in the Arabian Gulf region, applied pressure on the Iraqi government to persuade it to accept a cease-fire no matter how.

The source added that in view of the inaccuracy of this report, the Saudi government wishes to affirm its complete confidence in all the steps and measures that the Iraqi government has taken to serve its interests and plans aimed at establishing a real, lasting and comprehensive peace between itself and Iran. Furthermore, Iraq does not need to be pressured to establish peace since it was the first to work and call for it.

-30-

/CONTACT: Information Office, Royal Embassy of Saudi Arabia, 202-337-4134 or 202-337-4076/

X

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו יורק	דף: _____
סוג בטחוני: שסור	טופס מברק	מחור: _____
תז"ח: 111500		אל : המשדד
כר: e 1131		דע :
0 0263		מאת : נאו"ם, ניו יורק

אל : ארב"ל 2.
 דע : מזח"ס. ממ"ד. מתני/ווינגטון.
 מאת : גביר.

מעמד השטחים . לשלכם 288.

ביררתי אצל פיקו. הגיב שהם מודעים לידיעה של אי.פי., אך לא היתה שום פניה לאו"ם להעמיד את השטחים תחת פיקוח בינלאומי. עם זאת, יתכן שאש"פ בוחר אפשרות מעין זו. בכל אופן, לאו"ם לא ירוע על כך, וכאמור לא היתה פניה כזו. באשר לטיפא - המזכירות לא עורכת שום חקירה ובדיקה בקשר למעמד החוקי של יו"ש. פיקו הבהיר שהאו"ם דבק בעמדתו, כפי שבאה לידי ביטוי בהודעת הדובר (שלנו 174). הוסיף שהוא מבין את רגישותנו בנדון, וסיכמנו שהוא יחזיק אותנו בתמונה על כל התפתחות - אם תהיה.

בנאו"ם
 1. אלו"ם
 2. אלו"ם
 3. אלו"ם
 4. אלו"ם
 5. אלו"ם
 6. אלו"ם
 7. אלו"ם
 8. אלו"ם
 9. אלו"ם
 10. אלו"ם

אישור:

שם השולח: ד. גביר

תאריך: 11.8.1988

דחילות: רגיל	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	קד: 1
סוג: בלמ"ס		כתוב: 4
תאריך וזמן העבר: 1630 110888		אל: מעפ"א
כס' פרוק:		דצ:
הפסד: 339		כאת: קונגרס

מסעות הליגה הערבית נגד השמחה

להלן תוכנית מעודכנת להיום.

כאת היום
טובה הרצל

¹מל"ג ¹מל"ג ²מל"ג ¹מל"ג ²מל"ג ¹מל"ג ²מל"ג ²מל"ג ³מל"ג
מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג מל"ג
תפוצה: 2

2/4 338

AMERICAN-ARAB ANTI-DISCRIMINATION COMMITTEE

AMERICAN-ARAB ANTI-DISCRIMINATION COMMITTEE RESEARCH INSTITUTE 1988 MIDDLE EAST TRIP

TENTATIVE ITINERARY August 12, 1988

SUNDAY August 21, 1988

Depart Dulles Airport on Luthansa Flight 419 for Tel Aviv at 6:05pm.

MONDAY August 22, 1988

- 3:15pm Arrive Ben Gurion International Airport
Travel to Jerusalem to National Palace Hotel
- 7:00pm Welcome in Jerusalem by:
- ADC Jerusalem staff
 - Jonathan Kuttab (co-director of Law in the Service of Man, the West Bank affiliate of the International Commission of Jurists)
 - Dr. Jan Abu Shakra (director of the Palestine Human Rights Information Center database project)
- 8:00pm Dinner at the hotel with ADC Jerusalem staff, Jonathan Kuttab, and Jan Abu Shakra

TUESDAY August 23, 1988

- 8:00am Breakfast
- 9-1:00pm Guided Walking Tour of Jerusalem's Old City
- 1:00pm Lunch with representatives from American private voluntary organizations (PVOs) which channel U.S. AID funds to Palestinian development projects in the occupied territories.
- 2-5:00pm Visit several AID-funded projects in the West Bank with Ibrahim Mattar and Israeli settlements
- 5-6:00pm Meeting with Meron Benvenisti, Director of West Bank/Gaza DataBase Project and former deputy mayor of Jerusalem
- 7:00pm Dinner with Palestinian journalists and editors from several East Jerusalem newspapers.

A

WEDNESDAY August 24, 1988

3/4 338

8:00am Breakfast
 9:00am Travel to Gaza via vans (pack overnight bags)
 11:00am Visit Sun Day Care Center for Handicapped Children
 (US AID funded)
 12:00pm Lunch with members of Gaza Lawyers' Association
 1-6:00pm Visit several Gaza institutions with Mary Khass of the
 Gaza UNRWA office
 7:00pm Dinner with Fayed Abu Rahmeh, member of Gaza
 Lawyers' Association and former nominee to joint
 Palestinian-Jordanian delegation
 (Spend the night in Gaza at hotel.)

THURSDAY August 25, 1988

8:00am Breakfast
 9-12:00pm Visit Ansar III detention center in Negev
 with attorney from Gaza Lawyers' Association
 2-4:00pm Lunch and tour of Hebron with Mustafa Natsheh, deposed
 deputy mayor
 4-6:00pm Travel to Bethlehem
 6:00pm Free time in Bethlehem
 8:00pm Dinner with Bethlehem Mayor Elias Freij
 Return to National Palace Hotel in Jerusalem

FRIDAY August 26, 1988

8:00am Breakfast
 9-12:00 Free time in Jerusalem
 12-4:00pm Tour of Knesset (Israeli parliament)
 Meetings with Members of Knesset and party
 representatives from the various Israeli political
 parties (including Labor, Likud, Citizens'
 Rights, Israeli Communist Party)
 4-6:00pm Tour Yad Vashem (Israeli Holocaust memorial)
 7:00pm Dinner with representatives of Israeli peace groups

SATURDAY August 27, 1988

8:00am Breakfast
 9-11:00am Travel by van to Ramallah, West Bank, visit Birzeit
 University and Inash al-Usra (Family Rehabilitation
 Center)
 12:00pm Lunch with Dr. Gabi Baramki, acting president
 of the university and Odeh Rantissi, deputy
 mayor of Ramallah.
 2-4:00pm Travel to Nablus (via Amari refugee camp)
 4-6:00pm Tour of Nablus, including Najah
 University and Balata refugee camp
 7:00pm Dinner with Bassam Shaka'a, deposed mayor of Nablus
 9:00pm Return to Jerusalem

A

1988-08-13

00:26

1

1480126

11

OB. 12. 88 04:10PM *CONG.

WDC

PO4

4/4

339

4/4

SUNDAY August 28, 1988

4:00am Travel by van to Ben Gurion airport for return flight
to Washington, D.C.
4:25pm Arrive Dulles Airport

do

8

END

CONSULATE GENERAL OF ISRAEL

111 EAST WACKER DRIVE
CHICAGO, ILLINOIS 60601
PHONE (312) 888-3300

קונסוליה כללית של ישראל
שיקאגו

43 נר

11 אוגוסט 1988

אל: רושינגטון / חשגריד

דע: מצפ"א

מאת: הקונסוליה הכללית / שיקאגו

הנדון: מפגש ג'קסון - ארד

להלן מאמר מערכת שהופיע בשיקאגו סאן-טיימס ב- 10/8/88 בענין זה.

Improper forum for Jesse

Many Americans wonder why the Rev. Jesse Jackson, a private citizen, should be dealing with foreign governments regarding American hostages. There can be many explanations, or objections, depending on how one interprets "dealing."

Now he has had a meeting with the Israeli ambassador in Washington during which he discussed not just the Israeli-Palestinian problem but also the troubled relationship between American Jews and American blacks.

Yes, between American Jews and American blacks. With the Israeli ambassador.

This one has us really baffled. We believe Mr. Jackson was ill-advised by well-meaning people. And so was Ambassador Moshe Arad.

The irrepressible Mr. Jackson, with his penchant for daring in hot pursuit of solutions to problems, isn't known to worry about protocol and propriety. But ambassadors, unlike politicians, are supposed to have greater sensitivity toward such matters.

Mr. Jackson has plenty of forums where he may properly try to mend his fences with the American Jewish community. The Embassy of Israel is not one of them.

כני 177

Handwritten notes in Hebrew at the bottom of the page, including the word "END" and various scribbles.

דו"ס מס' : מלדני לבין	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף : 1
סדרג כטחוני : סודי		מחור : 4
ת"ת : 111700		א ל : המשור
גר : 022000		ד ע :
		נמאח : השגריר, נאו"ם

אל : י. ענוג - המשנה למנכ"ל.
 דע : המנכ"ל, מנהל מזא"ר.
 י. בן אהרון-מנכ"ל משרה"מ.
 מאת : יוחנן בלין-נאו"ם.

ברה"מ

שיחה עם שגברה"מ (סגן) **VALENTIN V. LOZINSKIY** בשגרירות. (השגריר בלנוגוב
 נערך, בחופשה במוסקבה). נכח היועץ **ALEXEY B. PODSEROB**

1. מסרתי איגרת רוה"מ לשוורדנאצה. הודה ואמר שיעביר.

2. המשלחת. אמרתי כי אנו שמחים על קבלתה. מקווים שתתרום לתהליך שיפור היחסים
 כשט שמשלחתם בארץ תרמה לכך - וכי יהיה המשך לתהליך הנורמליזציה של יחסינו.
 מקווים שמדיניות הפרסטרויקה תמצא ביטוייה גם במדיניות החוץ של ברה"מ במז"ת.
תגובתו : מדיניות הפרסטרויקה בתחלט חלה גם על יחסי חוץ. גם הם מקווים לשיפור
 היחסים אך הכל תלוי בהתפתחות המצב באיזור וביבגנו לבין שכנינו.

התפתחה שיחת חילופי דיעות לגבי המצב בישי"ע, הצהרת חוסיין ומעמד אש"פ. הערה
 כי אש"פ הוקם עוד לפני 67 במטרה לחורבן ישראל והקמת מדינה פלסטינית במקומה
 והוא עדיין **DEDICATED** לכך - ולא עוד אלא שאש"פ אינו שולט בישי"ע והוא קדוע
 במחלוקות פנימיות ולכן זהו אירגון שאינו מסוגל **To DELIVER**. מכל מקום אש"פ אינו
 פרטנו עכו"בו.

העת שליפוני עם סיוט השיחה, העיר היועץ פודסרוב, כהערה אישית כביכול - כי
 משיחותיו כאן עם נציגי פלגי אש"פ השונים, החרשם כי זנחו מטרם הקיצונית והם
 מגלים פתיחות לרעיון ההידברות והמו"מ עם ישראל.

אישור:

שם השולח:

תאריך:

שיחה רבה הנה הנה איתך

רשימות:	מחלקת הקשר גיו-יורק טופס מברק	9
סוג כסחוני:		4
תז"ח:	+	א ל :
בר :		ד ע :
0 0270		מאת :

הגבתי כי הם למדו כיצד לדבר עם זרים וכיצד לקדם את יחסי הציבור שלהם. לא כך הם מוכרים בערכית, והאידיאולוגיה הבסיסית שלהם לא נשתנתה. צריך להיות ברור שאנו רוצים במו"מ עם ירדן ומשלחת פלסטינית שמייצגת התושבים בישי"ע ולא מקבלת הוראות מסובים או בגרד.

3. יהודי ברה"מ והגירה.

התיחסתי להחלטת הממשלה לגבי טיסות ישירות דרך רומניה. אמרתי כי נראה לי - אם אני מכין נכון אידיאולוגית ומדיניות ברה"מ - כי הדבר תואם גם את רצונם הם, ואני מקווה שמצידם תבוא החלטה לעליה חופשית של כל יהודי הרוצה בכך. חייך ולא הגיב.

4. איראן - עירק

התייחס להסכם ולויתורים ההדדיים שהבילאו לכך. אמרתי כי גם אנו מתייחסים לכך כחיוב מקווים שאוירת המו"מ הישיר "תדביק" גם את איזורנו. שני היריבים לחמו שמונה שנים אך המצב כיום הוא כמעט סטטוס קוו כבשעת פתיחת הקרבות. הויתורים היום וזו סמנטיים בלבד. שני הצדדים רצו להפסיק הלחימה ותיווך האו"ם היה סיוע להם בבחינת "עלה תאנה". הפניתי חשומת ליבו למכתבנו למזכ"ל ברוח זו. באיזורנו המצב מסוכן יותר - וגם כאן הפתרון הוא רק במו"מ ישיר. גם באיזורנו מסייע כוח האו"ם של אונדוף בגולן, כששני הצדדים רוצים למנוע התנגשויות מתוך אי הבנה או טעות - שלא כיוני"פיל ש"חוקע" בלבנון ובהיעדר ממשלת השולטת כשטח אין לנו אפשרות להידברות ולהסכם.

אמר כי הנצחון האמיתי של אונדוף יהיה כשיוכל להתפזר בעקבות הסכם שלום עם סוריה.

תאריך:	שח השולח:	אישור:
--------	-----------	--------

דחיסות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	3
סוג בטחוני:		4
תז"ת:	!	א ל :
נר : 0 0270		ד ע :
		מאח :

אמרתי שאמנם כך - אך על זאת צריכים הסורים להסכים והדבר אינו בידי האו"ם. השפעת ברו"מ בכיוון זה בודאי תוכל לסייע.

הסכים.

5. כתב ההאשנה.

אמרתי כי כקאטו הזקן ברומא העתיקה - כן יש נושא העומד בינינו כשני סגריים לאו"ם, ואני מזכיר לו שוב כי נראה לנו ש"תרגיל" ערבי זה בתמיכתם, עומד בניגוד גמור לרוח אמנת האו"ם בכלל, אך כודאי שאיננו מתאים לרוח ההסכמים השורה באו"ם בשעה זו. עבר זמנו של ה"תרגיל" ואני יודע כי גם חלק מהקבוצה הערבית חושב כך, אך הוא שבוי בידי הקיצונים. זהו מצב טיפוסי בו מעצמה כברה"מ יכולה לסייע לשיפור האוירה באו"ם. "מילה טובה" מצידם לידידיהם הערביים, לאמור: "עבר זמנו של התרגיל, ואם תמשיכו בו למרות עצחנו - אנו, כרה"מ, לא נוכל לתמוך בכם", יכולה לשמש לקבוצה הערבית עילה מספקת כדי להיחלץ בכבוד מן המכור שבנו לעצמם.

הגיב כי כל ה"תרגיל" מקורו באיבה המתמשכת שיש למצוא לה פתרון.

הסכמנו כי המטרה המשותפת חייבת להיות לנסות לבנות גשרים של אימון *CONFIDENCE BUILDING*

אמרתי כי הפסקת תרגיל הסרק, אשר רק מזיק לענין הערבי ולתדמיתו, הוא אחד הצעדים בכיוון זה.

רשם ולא הגיב.

אישור:

שם השלח:

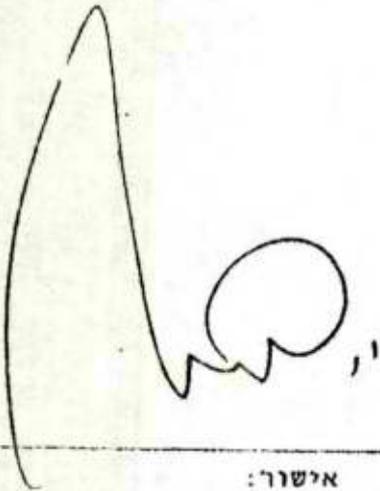
חאריך:

דחיפות:	מחלקת הקשר ניו-יורק טופס מברק	דף: 4
סוג בטחוני:		מחור: 4
ת"ח:		א ל :
בר :		ד ע :
0 0270		מאת :

6. הזכרתי נושא בקשתינו לפגישת ממרהמ ושה"ח פרס עם שה"ח שורדנאצה. כדי למנוע אי הבנות חזרתי שוב על התאריכים הרצויים. אמר כי הנושא הועבר וכי יוכלו להשוב לנו דק רק בחילת ספטמבר. כך עושים הם עם כולם, אמר, לאחר שמקבלים כל הבקשות לפגישות ומארגנים את לוח הזמנים של השר. כן אישרתי שוב מועד ושעת פגישת המנכ"ל עם השגריר כאן.

השיחה נמשכה כ - 40 דקות באוירה נינוחה, עם קפה וכיבוד.

נאו"ם

אישור:

שם השולח: יוחנן ביין

תאריך: 11.08.1988

מיידי	דתיפות:	שגרירות ישראל / וושינגטון טופס פרוק	דף:
שמו	סוג:		פתוך:
תאריך וזמן תגור:		מנהל מצפ"א	אל:
15:00 - 10 אוגוסט 88			
פס' פרוק:			דע:
הפסרד:			
258		ציר - ע. ערו	פאת:

סינוע לשטחים.

מבדיקה בממשל ובקונגרס, עולה שלשבת 88 אושרו שני סכומים -
 (א) עשרת מיליון דולר, בדינרים, לירדן - עבור תכניות ביו"ש;
 (ב) שבעה מיליון דולר באמצעות P.V.O.'s ועורכי דין של הקונגרס עדיין
 עובדים על הדרך להעביר את הכספים - בין אם דרך הארגונים הוולנטריים
 או העיריות.

לגבי 89, הממשל מתכוון להפריד בין הסיוע הישיר לירדן, שיהיה בגובה
 11-12 מיליון דולר, לבין כספים לתכניות פיתוח ביו"ש. הכוונה שלמטרה
 השנייה יוקצו כ-14.5 מיליון דולר, גובה הסיוע שהיה לפני הקיצוצים, ושגם
 הם יתועלו דרך הארגונים הוולנטריים והעיריות.

נד ווקר ממחמ"ד אמר שירצו לעמוד אתנו בקשר בכל הנושא, וכמובן
 שאשרתי בחיוב, תוך ציון האמור בשלכם 227.

ע"פ
 ע"ד

1 2 3 2
 1 2 3 2
 1 2 3 2
 1 2 3 2
 1 2 3 2

תפוצה: 23

264/202/38
2/4

Rcv: @1IM/7.00020 Line: 7

ZZZZ STATE DEPARTMENT BRIEFING AUGUST 10, 1988

Q Do you have any comment on the statements made by Mr. Shamir, the Prime Minister of Israel in the Parliament, saying that "the Israeli government is going to prevent, with utmost vigor, any idea of a Palestinian government in exile"?

MS. OAKLEY: No, I don't have any comment on those --

Q Have you seen the statement?

MS. OAKLEY: I just don't have anything on that.

Q I'm asking if you can just comment on the language used --

MS. OAKLEY: -- I'm just offering no comment on it. I have nothing on it.

Q Back to the other area. Two questions if I may for this. First, on Taba. Do you have anything at all on the negotiations that failed there?

MS. OAKLEY: I'm not going to comment, as you would expect, on the substance of the talks regarding Taba. We feel that they were conducted in a positive, business-like manner.

Q Short and sweet. Mr. Murphy and his comments vis-a-vis the Palestinians: Do you have anything to enlighten us on that? On who he was going to meet and why he didn't meet them? And --

MS. OAKLEY: Let me just say that Assistant Secretary of State Murphy is now in Cairo. He met with President Mubarak earlier today. Assistant Secretary of State Murphy and other officials have met with Palestinians in the past. We would have liked to have met with them on this trip, but it simply didn't work out.

Q Now, did it simply not work out because of the fact that there were too close members of the Arafat coterie there? Or was it any other reason that Mr. Murphy didn't meet them?

MS. OAKLEY: I think that he's addressed this issue while he's been there in various remarks. I really don't have anything beyond the fact that this meeting simply did not work out. We regret it. We would hope that in the future we would be able to meet with Palestinians.

Q Would it have been possible had these two gentlemen not been part of it?

MS. OAKLEY: I just don't have any specifics on why it didn't work out.

Q Do you have anything on the Evans and Novak column today? They quote the Secretary as using rather strong language to describe the length to which he would go to persuade Shamir to agree to an international conference.

MS. OAKLEY: No, I don't have any comments on that article.

yes ?

264/202/24 3/4

Q (Off-mike) -- Did the United States approach Margaret Thatcher and ask her to intervene --

MS OAKLEY: Again, I don't have any comments on the detail of that. yes?

Q A follow-up on the Taba question. There was a report saying that it took the time of Mr. Murphy in his talks with Mr. Mubarak today in Egypt completely. Do you have anything on that?

MS OAKLEY: No. In keeping with our normal pattern, we don't get into the details of those diplomatic discussions. yes?

Q Do you have anything on the story that the United States is trying to encourage Arab countries to kick in money to help finance the peacekeeping force?

MS. OAKLEY: We would certainly welcome this type of international cooperation. We have been in contact with a number of countries as well as the UN on questions of funding UNIIMOG, but I'm not going to get into

STATE DEPT. -08/10/88

5-1

any specific listing or comments on our diplomatic exchanges. I might point out on this, that the US assessment for the Persian Gulf Observer Force, UNIIMOG, is expected to be set during the upcoming resumed session of the General Assembly, which could possibly be in the next few days. Our usual assessment for peacekeeping is 30.6 percent of the estimated cost of the operation, or this would come out to be about \$23 million of the projected cost of the \$74 million that they're using as an estimate of what the force might cost. Peacekeeping budget cycles are in a six-month increment.

We, as I said, would welcome voluntary contributions. We anticipate that there will be a number of them to this account, so that the actual payments assessed on various countries could be reduced accordingly. Our initial consultations with Congress have been held on UNIIMOG. There will be further continuing consultations once the formal requirements are determined.

Q It's just, I want to be real clear on this. The US is also -- specifically owes money still on the peacekeeping force --

MS. OAKLEY: Yeah.

Q -- operation. And there's no intent to pay back that money, let alone the \$23 million? No guarantee from Congress that they'll free up that money either?

MS. OAKLEY: I -- we had talked a little bit about this yesterday. Certainly the peacekeeping account is separate from the regular UN assessed budget. We do have an outstanding peacekeeping assessment of \$70 million. Our '89 budget request for UN peacekeeping is \$87 million, and that would pay back a part of this. Obviously, as I said yesterday, it is a problem. We're concerned about it and we are consulting. But I can't offer any more specifics beyond that. Yes?

I've just been offered a correction -- let me make this. The

1989 UN peacekeeping request is \$29 million, and I guess I said \$29 million, and I apologize for that -- \$29 million.

264/202/38 4/4

Q Is Mr. Murphy talking about Gulf issues with the leaders of the Middle East?

MS. DAKLEY: We have talked about in general the range of subjects that he would be discussing with various leaders in all of his stops, and certainly, clearly the Gulf would be an issue that he would bring up and discuss with them in depth.

Q Is there any talk about US assistance in helping -- rebuilding the two countries after the long war?

MS. DAKLEY: I don't have anything on that. I think all that is premature. What we have talked about now is assisting the Secretary General in his efforts to see that the comprehensive cease-fire comes about on August 20th, and then to move toward the full implementation of Security Council Resolution 598.

Q Is there any obvious reason why the Administration has requested less money for the UN peace-keeping activities than the assessment?

MS. DAKLEY: I don't have any of the details on that. We talked in general about our whole problem of funding, but I think that we would want to refer to the Congressional testimony that explained our budget requests. And I'd -- I would suggest you refer to that.

jdjdjdd

END OF BRIEFING

Time: 15:50 08/10/88 ???

Connect Time : 117 seconds

משרד החוץ-מחלקת הקשר

7646

תאריך: 11.08.88

נכנס

בלמס

חוזים: 8,7646

אל: המשרד

מ-: לוסאנגלס, נר: 32, תא: 100888, זח: 1530, דח: מ, סג: כב

תח: א גס: כנסיות

נד: א

בלמס/מיד

אל: יועץ השר לכנסיות, מצפא

דע: אומן - וושינגטון

קוריאל - וושינגטון

מאת: הקונסוליה הכללית לוס אנגלס

הנדון: LAST TEMPTATION OF CHRIST

רס 166

ג'ורג אוטיס (מייסד ה- HIGH ADVENTURE BROADCASTING המפעילה את תחנת VOICE OF HOPE) בלבנון נפגש עם רזה'מ בארץ ב - 8.8.88

בהודעה שנתפרסמה כאן, מטעם החוגים האבונגליסטים נאמר שמר שמיך הביע דאגתו מהקרנתו הקרובה של הסרט. רזה'מ הוסיף, לדברי ההודעה, שהוא יהיה בקשר עם השגרירות בושינגטון לקבלת דו"ח, שלאחריו תראה אור הודעה מפורטת יותר. ובינתיים, המשיך רזה'מ, הוא יבקש מנציגי ממשלתו TO EXPRESS THE THOUGHT THAT WE DO NOT BELIEVE IN THIS

כאמור ההודעה מטעמם של החוגים האבונגליסטיים. הנתפרסם נוסח רשמי בלשהו מלשכת רזה'מ ?

העבירו נא בחוזר.

משה רם

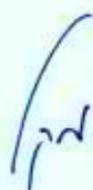
ח'ו

תפוז שוהם, מונכל, ממנכל, בירן, מצפא, כנסיות, אביסל, מעת, הסברה, פזנר

ד/ו/נ

מדינת ישראל

תאריך: 8-8-88

אל:

מאת: לשכת ראשיהממשלה.

היה זה האזן, אנוכי
וארנניקון (אסי, יו)
אז עי-אנוף אלוס
הקלטה א י"ו ברבאלה
עזרי אלינו ישראל.
י"ס א.

27/10/88

George Otis

August 2, 1988

Mr. Lew Wasserman, Chairman
MCA, Inc.
100 Universal Plaza
Universal City, CA 91607

Dear Mr. Wasserman;

Our organization involves some 100,000 Christians and works with 7,800 churches scattered through all 50 states. We publish a monthly newsletter and operate an international network of radio stations which at this writing covers 122 nations. In addition, a new three million watt superstation is being built in Asia which will sign-on late this year.

We were very, very concerned as we read the script of the MCA Universal motion picture which would seem to portray Jesus Christ as a lewd, amoral, and insane personage. You have advertised widely stating your position that MCA Universal remains determined to release this offensive film despite all objections. You also advertised about your rights and your freedom to produce and distribute the film.

Mr. Wasserman, the 740,000,000 world wide Christians (150 million in the US, Canada, and Mexico alone) also have rights. Your film's assault on the character of Christ has now stirred many of them to exercise their own rights.

The name MCA Universal has begun to turn people against all of your products. Many good people are saying this film's moral and spiritual arrogance brands MCA as a rogue corporation. I have even heard the phrase, "evil empire." MCA seems to have shot itself in the foot.

During the course of my own speaking in churches over the past 25 years, I have never, ever seen so many people so angry. In every region of the country, MCA Universal is being discussed. In conferences and churches a determination seems to be forming to

.../2

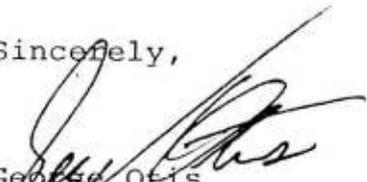
Mr. Lew Wasserman, Chairman
August 2, 1988
Page 2

turn away from every MCA Universal motion picture, TV, and music product and from Universal City forever. I have overheard discussions about "dumping stock" and persuasion with their local theaters and your advertisers. I don't believe this matter will ever blow over.

MCA Universal has not only upset millions of good people, but more important, you have disturbed God who may slowly pull the plug on MCA. You might do well to ask God's forgiveness and in prayer, seek to know this Jesus.

I will be praying for you and would be glad to meet with you.

Sincerely,

George Otis
President,
High Adventure Ministries

GO/clc

cc: Sidney Sheinberg, President

"The Last Temptation of Christ"

We understand that Universal Studios, a company whose decision making body is dominated by non-Christians, has produced a movie based on the novel *The Last Temptation of Christ* by Nikos Kazantzakis. According to the American Family Association, the film presents Jesus as a sinner, and a weak, unstable traitor to the Jews. Here are some of the scenes from the movie script.

Jesus says to Judas: "No, I don't have any pride. I don't go to Synagogue. I disobey the commandments. I work on the Sabbath." Judas: "And who will pay for your sins?" Jesus: "I don't know. I'm struggling."

At the Last Supper, Jesus and his disciples' actions are described in this manner: "As they do (partake in the Last Supper), the bread and wine transubstantiate into flesh and blood in their mouths. Peter is the first to cough up the bloody flesh. The others, sickened, follow. They wipe their bloody mouths."

Mary says to the crowd: "Forgive my son! He's crazy! He doesn't know what he's doing. He has problems. Ever since he was a baby. He's not well in the head."

Jesus to Judas: "I was full of hate when I saw them torturing Magdalene."

John kisses Jesus on the mouth. Jesus: "His tongue felt like a burning coal in my mouth."

You're sick (in the head) but I'll make you better."

Jesus to Mary as He is being crucified: "Farewell. Forgive me for being a bad son."

Jesus to Mary and Martha: "I declare war on fasting and suffering and chastity."

Jesus says to Mary Magdalene: "I've done a lot of wrong things. I'm going to the desert to be cleansed. The worst things I've done are to you. Forgive me."

When pressed by a crowd of poor and sick asking Jesus to heal and cure them, Jesus says, "Get away. You sicken me. You're selfish and full of hate. God won't help you."

Talking to Judas, Jesus begs Judas to betray him. When Judas refuses, Jesus says: "You must. Don't abandon me now." Judas asks, "If you had to betray your master, would you do it?" Jesus answers: "No. I do not think I would be able to. That is why God pitied me and gave me the easier task: to be crucified."

The story has Jesus marrying Mary Magdalene and allowing His guardian angel to watch while Jesus and Magdalene engage in sex. According to the script, the guardian angel says to Jesus: "It's me. I wondered if I could watch [the couple engage in sex]? I'm lonely too." Jesus laughs and responds: "Yes, yes. Watch."

In other dialogue, Jesus tells Mary Magdalene, "Now I know, a woman is God's greatest work. And I worship you. God sleeps

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

198
24
בטחון
נש

דף 1 מתוך 1 דפים
סוג בטחוני: בלמ"ס
דחיפות: מייד
תאריך רז"ח: 12.30.10 אוג 88
מס. מברק:
המשרד:

אל: מצפ"א
דע: מקש"ח-משהב"ט, רמש"ן-ניו יורק.
מאת: קישור לקונגרס

257

פנטגון: הרשאות והקצבות.
בהמשך לשלנו 461 מ-5.8.

חוק ההקצבות לפנטגון עדיין נדון במליאת הסנט. הוא זוכה להטרדות והפרעות - אישור סופי של חוקים אחרים, הצמדת הצעת סיוע לקונטרס אליו - ואם כי יעשה נסיון להשלים את המלאכה עוד השבוע, לפני הפגרה, אין ודאות שהוא יעלה יפה.

הטקטיקה המתגבשת מצד בתי המחוקקים היא לכלול את ההרשאה (גרסת הקונפרנס או גרסת הסנט, לא ברור) בהקצבה. כמעט בטוח שצעד כזה יביא בעקבותיו וטו נשיאותי על ההקצבה, ואז יהיה צורך ב-CR, ויכללו בו את הלשון ולא מן הנמנע שגם על זה הנשיא יטיל וטו. אבל עד אז עוד חזון למועד ויהיו שיקולי בחירות ולא אסתכן בספקולציה לגבי התסריט הצפוי להוציא ההערכה שמערכת הבטחון האמריקנית זקוקה למימון וזה יימצא, לרבות לסעיפים החדשים.

במילים אחרות, יש לקוות ש"סעיפי הכסף" לא יפגעו. אשר ל"סעיפי הלשון" ובולט ביניהם הנוהל החדש לדווח על MNA - גורלם לא ברור. בכל מקרה ~~ה~~ הכללים שקבעה ההרשאה לא ימצאו דרכם לחוק האמריקני, הסידור הנ"ל יחול גם על התיקונים שהפריעו לנו. כך לדוגמא, אם תיקון קנדי יפול, הוא יפול כולו, שכן החל להתקיים - ועוקר - רק בהרשאה ל-89, ובלעדיה אין לו חיים.

טובה הרצל
3

-23-

שהח ירהג 2
3
אנא 2
אנא 1
בין 1
אנא 2

19

EMBASSY OF ISRAEL
WASHINGTON, D. C.

שגרירות ישראל
ושינגטון

דף 1 מתוך 1 דפים
סוג בשחוני: בלמ"ס
דחיפות: מידי
תאריך וז"ח: 10.45 10אוג88
מס. מברק:
המשרד:

239

אל: מצפ"א

דע:

מאח: קישור לקונגרס

קונגרס: צעדי חוסיין.

ראו נא המצורף מתוך הרקורד הקונגרסיונלי מ-4 דנא.
ברומפילד הינו בכיר המעוט בועדת החוץ.
זו כנראה התבטאות יחידה בנדון עד כה.

טובה הרצל
אמי קי

**KING HUSSEIN TELLS THE PLO
TO PUT UP OR SHUT UP**

HON. WM. S. BROOMFIELD

OF MICHIGAN

IN THE HOUSE OF REPRESENTATIVES

Thursday, August 4, 1988

Mr. BROOMFIELD. Mr. Speaker, King Hussein's recent decision to sever his ties to the West Bank is a clear challenge to the PLO. That organization, which claims to represent the Palestinian people, should either "shape up or ship out." If the PLO truly represents the Palestinians on the West Bank and Gaza, that group must become a serious and mature organization.

Jordan may soon cut its legal and administrative ties to the occupied territories. The PLO will be faced with the reality of providing the necessities of life to the Palestinian people there.

If the PLO cannot manage its new responsibilities in the occupied territories, it should give up its claims to leadership of the Palestinian people. It should let King Hussein take the helm in the search for peace.

Now is the time for the PLO to shed its bomb throwers image. That organization should renounce its covenant to destroy Israel. It is time for the PLO to change its leadership if it is ever to have any credibility. That group must now use the funds it receives from Arab governments to do more for the Palestinian people in the territories. It must cease using those resources for terrorist operations. The PLO should also formally accept the U.N.'s resolutions that establish a framework for peace in the Middle East. Stone-throwing kids will never help the cause of peace in the volatile region.

If the PLO can really "go it alone" and find a settlement with Israel, that organization will win our admiration. If PLO leaders fail, however, that group should step aside and let King Hussein again take the reins of leadership and find a solution to the Arab-Israeli conflict.

END

Handwritten notes and signatures at the bottom of the page, including the word "END" and various illegible markings.